விவேக போதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

2512

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்

தொகுதி 7 8

1915 – 1916.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.

1914 5-ம் ஹு ஜூலை மீ—1915 6-ம் ஹு ஜூன் மீ

1914 5—15 6 1915 – 1916.

"விவேக போதினி" ஆபீஸ்
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்தது]

[விலை ரூபாய் 5

அட்டவணை

பக்கம்

மதவிஷயக் குறிப்புகள்

வேதாந்தத்திரட்டு 1, 41, 87, 119, 157, 195
233, 271, 309, 353, 395, 439

மதவிஷயங்கள்

மோக்ஷ ஸோபாநம்

(2) கர்மயோகம் ... 3,43
(3) பக்தியோகம் 89, 121, 159, 197, 235, 273
(4) ராஜயோகம் 311, 355, 397, 441

உபநிஷத் ரத்னமாலை

46. அத்யாத்ம உபநிஷத் ... 260
47. பிக்ஷுகோபநிஷத் ... 261
48. ஸுபல உபநிஷத் ... 294
49. தாரஸார உபநிஷத் ... 296
50. தேஜோபிந்து உபநிஷத் ... 341
51. பிரஹ்மோபநிஷத் ... 342

ப[illegible]ணதிகாஸங்கள்

மஹாபாரதக் கதைகள்

இந்திரனும் கச்யபனென்ற பிராமணனும்... 29
சிபிசக்ரவர்த்தியின் கதை ... 66
ஸுரபீ உபாக்யானம் ... 142

பஞ்சாங்கம்

ஆநந்த௵ ஆடி௴ 2
,, ஆவணி௴ 42
,, புரட்டாசி௴ 88
,, ஐப்பசி௴ 120
,, கார்த்திகை௴ 158
,, மார்கழி௴ 196
,, தை௴ 234
,, மாசி௴ 272
,, பங்குனி௴ 310
ராக்ஷஸ௵ சித்திரை௴ 354
,, வைகாசி௴ 396
,, ஆனி௴ 440

பக்கம்

இராஜாங்க விஷயம்

ஐரோப்பிய யுத்தம், 68, 143, 178, 201 249, 290
சனம் ஸர் C. சங்கரன் நாயர் .. 479

பெரியோர் சரிதை

ஸதாசிவப் பிரம்மம் ... 6,47
வியாஸர் ... 162
அதிவீரராம பாண்டியன் 93, 130, 174
காலஞ்சென்ற எர்ல் ராபர்ட்ஸ் 216
ஆங்கிலகவி சாஸர் ... 240
கலீலியோ—வான சாஸ்திரி . 278
ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண கோகலே ... 314
இளையான்குடிமாறநாயனர் 446

பண்டைகாலத் தமிழ்ப் புலவர்கள்

பெருந்தேவனர் ... 51

ஆந்த்ர கவிகள்

பொம்மெர போதராஜு ... 402

ப்ரக்ருதி சாஸ்த்ரம்

ஜீவவர்க்க விசாரம்

பவளமும் பவளக் கொடியும் ... 13
திமிங்கிலம் ... 319

சக்திதத்வ விசாரம்

சூரியகிரணங்களும், அவற்றின் வேலையும்... 148

ஜன ஐக்கியசங்க விஷயம்

கிராமாந்திர ஜன ஐக்கிய சங்கங்களும்
அவற்றின் நன்மைகளும் .. 97

சரித்திர விஷயம்

ராஜ சரிதம்

பாரஸீகம்: காம்பைஸீஸ் ... 25
ஹிந்துக்களின் புராதன நாகரிகமும் தற்காலக்
கல்வியும் ... 49

பக்கம்

காங்கோவிலிருக்கும் ஞாம்பர் என்னும் பூர்வகுடிகள் ... 125
ஆதியில் அரசன் ஏற்பட்டதெப்படி? ... 169
ஆரியர் நாகரிகம் ... 244
ஸ்ரீராமராண்ட அயோத்தி ... 281
தஞ்சாவூர் ஜில்லா சரித்திரம் ... 378

ஸங்கீதம்

ஆரியர்களின் ஸங்கீத முறை

ஸாஹித்யங்கள் ... 59
தியாகராஜ ஸ்வாமி கீர்த்தனைகள் ... 321

விவசாயம்

நல்ல விதையை விதைப்பதால் உண்டாகும் அனுகூலங்கள் ... 12
மாடுகளின் மேய்ச்சல் ... 57
விவசாய விஷயம் ... 406

எலிமெண்டரி போதனைமுறை குறிப்புகள்

கொட்டுங் கொடுக்கு ... 363
அணில் ... 409
எங்கள் மஹாபலிபுர யாத்திரை ... 448

சுகாதாரம்

சென்னையில் பால் ஸப்ளை ... 16
ஆரோக்ய சாஸ்த்ரம் ... 20, 54
ஜலத்திலுள்ள அசுத்தங்கள் ... 168
சுகாதாரவிதிகள் ... 252, 287, 323, 373, 455

கதைகள்

குண்டலகேசி .71, 110, 150
கமலரேகை ... 79
கோவர்த்தனன் 189, 223
ஆரிய மித்திரன் ... 419
ஸலேமிரா ... 451

தமிழ்க் கவிகள்

வெண்டாமரையாள் துவாதசாந்த மாலை ... 23
இராமாயண அகவல், 77, 107, 145, 186, 222
ஆநந்த ராமாயண வெண்பா ... 148
ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ண கோகலே இரங்கற்பா ... 343

பக்கம்

ஷை (வேறு) ... 402
திருத்தணிகை வெண்பா அந்தாதி ... 367

நாடகம்

ரணகேஸரி அல்லது ராஜபக்தி 296, 333, 381, 422, 463

தேகதத்வ சாஸ்த்ரம்

தசைகள், நரம்புகள், தோல் ... 30
தசை சமூகங்களின் வேலை ... 65
நரம்புகள் ... 101
ரக்த ஓட்டம் ... 154
ஜீரணம் ... 171
உச்சுவாச நிச்சுவாசங்கள் ... 214

வியாஸங்கள்

தமிழ் வசன நூலாசிரியர்கள் ... 10
நம்பூதிரிமார்கள் 283, 369
வைதிகமத ஞானம் 63, 102, 137, 179
அமெரிகா ஆதி ஹிந்து கோயில் ... 210
வரதக்ஷிணை ... 245
காந்தி தம்பதிகளின் சென்னை விஜயம் ... 418

மாணவர் பக்கங்கள்

ஆத்திசூடி விளக்கம்

31, 82, 104, 139, 182, 219, 258, 292, 330, 360, 415, 460

மொழி பெயர்ப்பு விளக்கம்

பாம்பியை நகரம் ... 33
மனிதனும் மற்றைய பிராணிகளும் ... 84
சீரியர் இலக்கணம் ... 106
துயரத் தொடக்கம் ... 141
பிரென்ச் ரெவல்யூஷனால் வந்த விபத்து 185, 221

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

மூன்று பாஷையால் வந்த முடிவு ... 34
ரிப்வான் விங்கிள் கதை ... 116, 153
அறுவர் ஸேவகர் ... 191
கழுதையும் அதன் சிநேகிதர்களும் ... 229

மாதவீகங்கணம்

(1) விளையும் பயிர் முளையிலே ... 261
(2) பரஸ்பரம் வைரமுற்ற வம்சங்கள் 265, 302

பக்கம்

(3) ஸௌந்தர்ய மந்த்ரீ ... 304,344
(4) மாற்ருன் வல்லமை ... 345
(5) ஹோளி பண்டிகை ... 388
(6) த்ருவ நக்ஷத்ரம் ... 391, 433
(7) தூர்க்கபூஜை: படகுப் பந்தயம் 435, 470
(8) அபிஞ்ஞான மாதவி ... 474

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

ஸுகன்யை அல்லது பதிபக்தி ... 36,85
ரிப்வான் விங்கின் கதை 116, 153
அறுவர் ஸேவகர் 191
கழுதை..., அதன் ஸ்நேகிதர்களும் ... 229
மாதவீகங்கணம் ... 261, 265, 302, 304, 344, 345, 388, 391, 433, 435, 470, 474

விசேஷக் குறிப்புகள்

தொழில் ஸ்கூல்கள்; நகரங்களின் அபிவிருத்தி; இரவிற்கண்விழித்தல்; பிரிடிஷ்ராஜ்யத்தின் ஜனத்தொகை; பம்பாய் மாகாணத்தில் துஷ்டஜந்துக்களால் உயிர்ச்சேதம்; மாம்ஸத்திற்காகக் கொல்லப்படும் ஆடுமாடுகள்; காட்டு மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும்; சென்னை ராஜதானியில் பெய்த மழையின் அளவு ... 40
கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்புகளின் செலவு; ஹைகோர்ட் ஜட்ஜிகளின் சம்பளம்; ஆங்கிலபாஷையின் அபிவிருத்தி; ஸ்திரீகளின் மிகுதி 86
இந்தியாவில் காகிதத்தொழில்; புனேவிலுள்ள கம்பியில்லாத் தந்தி ஷ்டேஷன்; இந்தியாவுக்குத் தீப்பெட்டிகள் அனுப்பும் ஐரோப்பிய தேசங்கள்: ஸ்கூல்களுக்குக் கவர்ன்மெண்ட் கிராண்ட் 118
பூர்வகால தற்கால அதிசயங்கள்; ஆகாய கமனம்; தந்தியில்லா டெலிபோன்; எங்கும் கொண்டுபோகக்கூடிய கம்பியில்லாத் தந்தி யந்திரம்; பரோடா மஹாராஜா கேக்வார்... 156
எம்டன் நாசமாக்கப்பட்டது; ஆனரபில் மிஸ்டர் J.H. ஸ்டோன்; காஷ்மீரத்தில் கயிற்றிருப்புப்பாதை; விட்னி 194
ஸர்ஜான் ப்ரஞ்சு; ஜெனர்ல் ஜாப்ரே; கிராண்ட் டியூக் நிகொலஸ்; ஜெனரல் புட்னிக்; ஜெனரல் வான் மால்ட்க். 230
ஜெனரல் வான் ஹிட்லன் டார்ப்; கௌண்ட் ஒகூமா; ட்ரெட்நாட்; க்ரூய்ஸர்கள்; ஸப்மெரின்; லெப்டினண்ட் ஹார்டிஞ்ச் ... 231
டார்பீடோ; வெடிகுண்டு கடற் சுரங்கங்கள்; மிஸ்டர் ஆஸ்க்வித்; ஸர் எட்வார்ட் க்ரே; எர்ல் கிட்சனர் 232

பக்கம்

ப்ரஸித்தி பெற்ற மாமரம்; விலை பெற்ற அரண்மனை; ஐரோப்பாவில் நெற்பயிர்; நடந்த வருஷத்திய காங்கிரஸ் ஸபையில் லார்ட் பெண்ட்லெண்டும் Mr. சிவஸ்வாமி அய்யரும் 269
இந்தியத் தீக்குச்சிகள்; 1915ஆல் கவர்ன்மெண்ட் விடுமுறை நாள்கள்; ரேமண்ட் பாயின்கேர்; ஆல்பர்ட்; இரண்டாவது உவில்லியம் 270
விவசாய பத்ரிகை பிரசுரமாகும் தேசங்கள்; அமெரிக்காவில் பத்ரிகைகளின் அபிவிருத்தி 308
காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ கோகலே அவர்களின் ஞாபகத்திற்காகச் சென்னைபுரி வாஸிகளால் கூட்டப்பட்ட ஒருமீடிங்; 1907-ஆல் முதல் 1912-ம்ஆல் வரை பிரிடிஷ் இந்தியாவில் கல்வி அபிவிருத்தி; இப்ரிஸ், ... 352
நமது ராஜப்ரதிநிதி ஹார்டிஞ்ச்; திருச்சி புதுக்கோட்டை இருப்புப்பாதை; யுத்தத்தின் மொத்தச் செலவு 394
நமது சக்ரவர்த்தியின் ஜன்மதினம்; காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் எ. ராஜாராமய்யர் ... 438
மைஸூர் விவசாயக் கருவிகள் டெப்போ; லார்; பிரிடிஷ் மந்திரிமார்களின் புதிய ஸபை; சக்ரவர்த்தி பிறந்த நாள்; கொல்லம் திருவனந்தபுரம் இருப்புப்பாதை ... 480

அடிக்குறிப்புகள்

தண்ணீர் குடித்தல் ... 12
ஐக்கிய நாணய உணர்ச்சியைப்பற்றி இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் தீர்மானம் ... 22
இந்திய தானியங்கள்; உலகத்தில் நடைபெறும் பத்திரிகைகள் ... 36
ஒரு குரங்குப் பெண் ... 58
நல்லபாம்புக்கடிக்கு மருந்து; பூச்சிக்கடி நிவாரண மருந்து .. 66
கௌதம புத்த மஹா முனி பிறந்த இடம் ... 67
ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும் தீப்பெட்டிகள் ... 92
ஜலதோஷம் ... 100
புண்ணிய கன்மங்கள் ... 129
மதுரை ஸௌராஷ்ட்ர ஹைஸ்கூல் ... 133
ஓர் அற்புத கடியாரம் ... 145
பயங்கரமான பிரிடிஷ் பீரங்கிக்கப்பல்கள் 149
பழைய ஒழுங்குப்படி பீ. ஏ. பரீட்சை ... 170
உலகத்தில் பெரிய விருட்சம் ... 173
புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்களின் 40-வது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் ... 201
ஸைப்ரஸ் ... 213
வைரம் நிறைந்த காடு ... 218
ஒரு புதிய முனிசிபாலிடி ... 289
போர் முனையில் வெளிச்சம்கொடுத்தல் ... 294
எலிமெண்டரி பாடசாலைகளுக்குக் க்ராண்ட் 301

பக்கம்
ஸ்ரீ கோகலேயைப்பற்றி ஸர் ஜை ப்ளீட்வட் வில்ஸன் ... 314
இந்திய ஊழியச் சங்கத்தின்பிரஸிடென்ட் 318
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸரின் ஜன்மோத்ஸவ வைபவம் ... 332
ஐரோப்பிய மஹாயுத்தம் ... 352
போர் முனை மோட்டார் வண்டிகள் ... 360
ஓர் [illegible]தாரமான நன்கொடை ... 362
ஐரோப்பிய மஹாயுத்தம் ... 366
படிக்காரம்; வைரம் பரிசோதிக்கு முறை 368
ஸ்ரீமான் காந்தியும் அவர் பாஷாபிமானமும் 409
சென்னை ஹைகோர்ட் கோடைவிடுமுறை 421
கங்கை ஜலத்தின் அபார குணம் ... 455
புதுக்கோட்டை பொருட்காட்சி ... 462
சென்னையில் மலேரியா வியாதி நிவாரண வேலை ... 479
நமது சக்ரவர்த்தி ஐந்தாம் ஜார்ஜ்; ருஷ்ய சக்ரவர்த்தி; பிரான்ஸ் தேசத்து பிரஸிடெண்ட் 119
ஸர் எட்வர்ட்க்ரே; மிஸ்டர் சர்ச்சில்; மிஸ்டர் ஆஸ்க்வித் ... 156
எர்ல் கிச்சனர்; ஸர் ஜான் ஜெலிகோ; ஜெனரல் வான்க்ளுக் ... 157
லார்ட் நெல்ஸன்; எர்ல் ராபர்ட்ஸ்; டியூக் ஆப் வெலிங்க்டன் 194
ஸர் பிரதாப் ஸிங்; பாடியாலா மஹாராஜா; பிகானேர் மஹாராஜா 195
ராமர் பட்டாபிஷேகம்; ஹனுமார் ஸஞ்சீவி பர்வதங் கொணர்தல்; ... 232
பரோடா மஹாராஜா; ஹைதராபாத் நிஜாம்; மைசூர் மஹாராஜா ... 233
கண்ணப்பர் பக்தி பாவசம் ... 271
காலஞ்சென்ற கனம் கோபாலகிருஷ்ண கோகலே ... 309
லக்ஷ்மி ... 353
தேள் ... 364
ஸ்ரீமான் காந்தியும் அவர் பத்தினியும் ... 395
அணில் ... 411
பக்ஷி தீர்த்தம் தெருக்காட்சி; பக்ஷி தர்சனம் பக்ஷி தீர்த்தம்; கிருஷ்ணன் வெண்ணெய்; மஹிஷாஸுரமர்த்தனி மண்டபம் ... 439

சித்திரப்படங்கள் அட்டவணை

சபரி [illegible]ருக்கு அன்புடன் விருந்தளித்தல் .. 1
ஸுக்ரீவ ஸக்யம் ... 1
பவளப்பூச்சி; அதன் எலும்பு; பவளக்கொடி 14
ஸரஸ்வதி ... 23
ஐரோப்பிய யுத்தப் படம் ... 68
பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கை .. 86, 87
மண்டையோடு ... 101
பெல்ஜிய நாட்டரசன்; ஜர்மன் சகரவர்த்தி; ஆஸ்ட்ரிய சக்ரவர்த்தி 118

இப்பத்திரிகையைப்பற்றிய முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

உதயதாரகை.—* * இப்பத்திரிகை இச் செந்தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தியான பத்திரிகைகள் யாவுக்கும் சிரேஷ்டமெனத்தக்கதாய் வித்யா விஷயம், கைத்தொழில், சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் கல்வியிலும் மதியூகத்திலும் சிறந்த பெரியோரது சரிதம், இதிஹாஸ புராணாதிகளின்ஸாராம்சங்கள், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய விஷயங்கள், நீதியும் அறிவும் புகட்டும் நன்னெறிக்கதைகள், ஆசார சீர்திருத்த ஸம்பந்தமான விஷயங்கள், சுகாதார விளக்கம் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது. பெண்பாலர்க்கும் சிறுவர்க்கு முபயோகமான சிறந்த போதனா விஷயங்களும் பிரத்தியேகமான வதைப்புளதாய் இதில் நிறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விஷயமும் அறிவையும் விவேகத்தையும் வளர்ப்பதுஞ் சன்மார்க்க போதனமமைந்ததும் விசேஷமான கிளர்ச்சியையும் இனிமையும் பயப்பதுமாயிருக்கின்றது.

சுதேச மித்திரன்.—* * "விவேக போதினி" 1913-ம் ஞு ஜூலை மாதம் முதல், 1914-ம் ஞு ஜூன்மாதம் முடியவுள்ள ஒருவருஷ சஞ்சிகைகள் ஒன்றுச்சேர்த்து பயிண்டு செய்யப்பட்டு வரப்பெற்றோம். நேர்த்தியான காகிதத்தில், பல சித்திரப்படங்களுடன், விவேக போதினி அழகாய் அச்சிடப்பட்டு மாதாமாதம் தவறாமல் வெளிவருவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஒவ்வொரு மாத சஞ்சிகையிலும் அரிய விஷயங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்படுவதால், ஒரு வருஷ சஞ்சிகைகளைத் திரட்டி அழகிய காலிகோவால் பயிண்டுசெய்து ஒரு புஸ்தகரூபமாகக் கொடுப்பது அநேகருக்கு உபயோகமாக விருக்கும்: பொழுது போக்குக்காகக் கதைகளை வாசிப்பவர்கள் இதை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு படித்து வருவார்களானால் தங்களுடைய அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்வார்கள்.

இந்து நேசன்—* * * பார்க்கும்போது எத்தகையோனுக்கும் விவேகத்தை விளக்கி சற்போதத்தை நாடும் இனிய செந்தமிழ் பத்திரிகையென்று புலப்படாமலிராது.

WHAT OTHERS SPEAK

The "Madras Mail":—This interesting Tamil Monthly contains as usual a number of useful and well-written articles on Nature, Education, Literature, Agriculture and Hygiene. **The special pages for childern and for the enlightenment of Indian women continue to be interesting.** The Journal deserves more encouragement and *will be found useful for boys' and girls' schools.*

***

M. S. H. Thompson Esq., B. A., A. C. P., Assistant Inspector of Schools:—* * interesting and instructive. * * The Magazine is written in simple, but good Tamil. The publishers deserve every encouragement.

***

B. C. Ramaswami Aiyar Esq., B. A., Retired Assistant Inspector of Schools. *best suited for the requirements of the teachers of Elementary Schools and the advanced students in them. The style is simple and easy and the matter interesting and varried and useful.*

***

S. Venkoba Chariar Esq., B. A., F. M. U. Principal, Madura College, Madura, * * * **a very useful and instructive journal.** It deals with a variety of subjects and is written in a **simple and clear style.** It can be profitably used in our Secondary Schools.

***

L. Srinivasa Aiyar Esq., B. A. Principal. The Hindu College, Tinnevelly. * * * It is a very interesting Journal containing readable articles on a **variety of useful subjects.** The easy style in which the articles are written must commend itself to a wide circle of readers.

***

A. Panchapakesa Aiyar Esq. M. A., L. T., Head Master, P. S. High School, Mylapore.—*All these objects are admirably served by the excellent Tamil Monthly,* Viveka-Bodhini *which has been rendering no small service* to *Tamil* reading public. The articles contributed *deal with a variety of subjects all interesting and useful*—The Journal supplies *a real want.*

***

R. Swaminatha Aiyar Esq., Headmaster, Town High School, Kumbakonam:—The subjects it deals with **are varied, interesting and instructive,** and the information is conveyed in easy elegant Tamil so as to be within the comprehension of students of all grades of advancement.

***

T. V. Sivakumara Sastri Esq., B. A., L. T., Lecturer, Teachers' College, Saidapet.—* The articles are very instructive and embrace a variety of useful topics. You deserve to be specially complimented upon the articles on scientific subjects that you are making available to the general public. I wish you and your magazine every success.

***

K. Venkatarama Aiyar Esq., B.A., Senior Assistant, Town High School Kumbakonam. * * *—Even a cursory reader of its pages cannot fail to be impressed with the weighty matter contained therein. It is up to date in respect of illustration and topics. Students will find in the pages of the Viveka Bodhini much matter for cogitation. The occasional essays are a peculiar feature of the Journal and these essays afford facility in Vernacular composition now insisted on in all public examinations. I wish a long life of usefulness and popularity to the journal *which is the foremost of its kind in South India.*

***

B. V. Ramaswami Sastri Esq., B. A., L. T., Headmaster, Mahajana High School, Erode:—I am glad to note the ever-increasing value of your journal as an educator of the Tamil speaking people at large. In it there is matter enough to cater to the varied tastes of one and all. **The value of the journal to the student population has, of late, been increased by the appearance of model essays and translations. I have strongly recommended the journal to the careful study of my boys.**

***

T. S. Subramania Aiyar Esq, M. A., L. T., Lecturer, Teachers' College, Saidapet.—* * I take this opportunity of congratulating you upon the success and increasing usefulness of your journal. It is no exaggeration to state that your journal is now *the best, the cheapest* and *the most ably conducted Tamil monthly* in our midst.

***

T. R. Krishnamachariar Esq., B. A., L. T., Head Master, The Sourashtra High School, Madura.—a high class journal written in chaste Tamil. It is **so very interesting and useful** that it should be found in the hands of every school boy and in every Hindu Home.

Some of the Contributors to

THE "VIVEKA BODHINI"

சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய வே. சாமிநாதய்யரவர்கள்:—நீதிகளைக் கற்பிக்கும் சிறு கதைகளும், புதிய நாடகங்களும், சில மொழிபெயர்ப்புகளும், தற்காலத்திற்கேற்ற நாகரீக விஷயங்களும் இப்பத்திரிகையில் மிக எளியநடையில் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

***

G. Seshaiyangar Esq., Head Master, National High School, Trichinopoly.—All classes of people young and old, men and women, lay and religious find in its issues matter suited to their tastes. *It deserves every encouragement.*

***

A. Rajaram Aiyar Esq., B. A., Principal, Madura College, Madura:—I have been particularly pleased with what I have regarded as a specially commendable feature of your journal—**the popular treatment of scientific subjects. The tone is decidedly, above the average the style simple, chaste and elegant.** Your staff of contributors deserve to be congratulated upon the avoidance of "pedantry" which is generally a cover for poverty of ideas. **Your Magazine deserves greater encouragement and a far larger circulation than it seems to have at present.** Students of College and High School classes who have to "tackle" the subject of **Vernacular Composition, ought to find the Bodhini of material assistance to them.**

***

லோகோபகாரி.—இதில் ஸ்திரீ புருஷ, பாலக பாலிகைகளுக்கு மிகவும் யுக்தமான விஷயங்கள் எழுதப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டு ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனத்தை விளைவிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வியவஸாயம், வித்யாபிவிருத்தி, ஸ்திரீகளின் பாதிவிரத்யம், அனேக கதைகள், தேச விதேசிய விஷயங்கள் வெகு நன்றாய் வெளிவந்திருக்கின்றன.

***

'திராவிடாபிமானி' ** இதில் கல்வி, வியவஸாயம், கைத்தொழில், மத ஸம்பந்தமான விஷயங்கள், மற்றும் பல சமாசாரங்களும் அடங்கியிருப்பதோடு ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்களும், சிறுவர்களுக்கான பக்கங்களும் நன்றாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ** தன் பேருக்கேற்ப இப்பத்திரிகை அறிவைப் பரவச் செய்யும் என்பதற்கு ஐயமில்லை

***

"கலாநிதி"—** இப்போது தென்னிந்தியாவில் பதிப்பிக்கப்பெறும் பல தமிழ் மாதாந்திரப் பத்திரிகைகளில் இதுவே சிறந்ததென்று சொல்லுவோம்.

Mahamahopadyaya Pundit Mr. V. Swaminathier.
Mahamahopadyaya Pundit Mr. R. Chandrasekara Sastrial
Mr. T. Kanakasundram Pillai, B. A.
,, S. V. Kallapiran Pillai, B. A.
,, T. Chelvakesavaroya Mudaliar, M. A.
,, V. S. Chengalvaroya Pillai, M. A.
,, P. V. Shama Roa, M. A.
,, S. Kuppuswmi Sastrial, M. A.
,, T. S. Subramania Aiyar, M. A., L. T.
,, V. R. Duraisami Sastri, M. A., L. T.
,, A. Panchapakesa Aiyar, M. A. L. T.
,, S. Appasami Aiyar, M. A., L. T.
,, A. S. Kasturiranga Aiyar, B. A., L. T.
,, P. S. Sundram Aiyar, B. A., L. T.
,, G. Ratnam Pillai, B. A. L. T.
,, S. Balakrishna Aiyar, B. A. L. T.
,, C. S. Sundram Aiyar, B. A. L. T.
,, M. R. Subramania Aiyar, B. A., L. T.
,, N. S. Jambunatha Aiyar, B. A., L. T.
,, V. Seshagiri Sastri, B. A.
,, N. S. Maniam, B. A.
,, P. Samdanda Mudaliar, B. A., B. L.
,, R. Narasimba Aiyangar, M. A. B. L.
,, T. B. Krishnaswmi, M. A., B. L.
,, P. Krishnaswami Sastri, B. A., B. L.
,, S. Sundaraja Aiyangar B. A., B. L.
,, G. A. Sundram Aiyar, B. A., B. L.
,, S. Subramania Aiyar, B. A., B. L.
,, R. Srinivasa Aiyar, B. A., B. L.
,, R. S. Narayanasami Aiyar B. A., B. L.
,, A. K. Sundaram Aiyar, B. A., B. L.
,, V. Subramania Aiyar, B. A.,
,, T. R. Ramanatha Aiyar B. A. L, T
,, P. K. Kuppuswamy Aiyar, B. A.
,, J. V. Subramania Aiyar, B. A.
,, C. Ramaswami Aiyangar, B. A
,, V. G. Subbier, B. A. L. T.
,, G. Sundaresa Aiyar, B. A., L. T.
,, T. Balasubramania Mudaliar, B. A.
,, G. S. Krishnaswamy Aiyar, B. A.
,, R. Rajam Aiyangar, B. A. L. T.
,, K. Venkatarama Aiyar, B. A
,, Nagai C. Copalakrishnan
,, G, Rajagopaul Naidu.
,, S. V. Rengaswami Aiyangar, B. A.
,, Pundit Gopalakrishna Aiyar.
,, S. Krishnaswami Aiyar, B. A., L. T.
,, Narayanaswami Aiyar. B. A., L. T.
,, V. A. Venkatasubbiah, B. A., L. T.
,, P. N. Srinivasa Chari, M. A.
,, R. P. Kulrndaisami Pillay, B. A., L. T.
,, V. K. Veeraraghavachariar, B. A.
,, M. Minakshisundara Mudaliar B. A
,, C. Venkatesa Aiyar, B. A., L.T
,, V. K. Ramanatha Aiyar B.A.
,, T. R. Vaidyanatha Aiyar, B. A.
,, Pundit M. Raghava Ayyangar
,, R. Kuppuswami Aiyar, B. A. L. T.
,, M. S. Subramania Aiyar,

Note.—There are a number of other gentlemen and ladies also who contribute valuable articles to our Magazine. We withhold publishing their names, at their request.

THE 'GREAT EUROPEAN WAR'

In lucid Tamil | Excellently Got up | Price Re. 1—4—0

Beautifully written and Profusely illustrated

256 pages: 58 Beautiful Half tone illustrations

SOME PRESS OPINIONS

கிருஷிகன் பத்திராதிபர் எழுதுவது.—பார்த்தவுடன் கண்ணைக் கவரும்விதமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்பவே, உள்ளடங்கிய விஷயமும் சிலாகிக்கத்தக்கவாறு அமைந்திருக்கிறது. ஐரோப்பிய தேச சரித்திர ஸம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் விவரித்திருப்பதால் ஐரோப்பாவைப்பற்றி விஷயங்களை ஸாமான்ய ஜனங்கள் அறிய இது சிறந்த ஸாதனமாகும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். பேபர்களில் ராய்ட்டர்தந்திகள் வருவதுபோல், யுத்தஸம்பந்தமான விஷயங்களை ஸம்பந்தம் சிறிதுமில்லாது அடுக்கிவிடாமல், ஒழுங்குபடுத்தி கோர்த்தியாயும் கதைப்போக்காயும், கார்ய காரண ஸம்பந்தம் விளங்கும்படியும் எழுதியிருப்பதால், முன்னுரையில் கூறியபடி படிப்பவர்க்கு உத்ஸாகத்தை யுண்டுபண்ணும்படியும், அரிய விஷயங்கள் பல சிரமமின்றி அறியும்படியுமிருக்கிறது. யுத்தமூலம், முதல் ஸம்பவங்கள், நகர்க்குழப்பங்கள், பெல்ஜியரின் தீரம், கடற்போர், இந்தியாவின் ராஜபக்தியும் போர்வீரரின் பிரதாபமும் ஆகிய இவைகள் மனதைக் கவரும்வண்ணம், அழகிய, தெளிவான நடையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அநுபந்தங்களில் கணக்கிற் சிறந்த அரிய ஸமாசாரத் தொகுதி ஜனங்களின் அறிவை விஸ்தாரப்படுத்தும்படி அமைந்திருக்கிறது.

The Hindu.— " The style is clear, easy flowing and graphic; the details of European History given in the book are full, well arranged and to the point, no more, no less. The prelude to the War, the first manifestation of opinion and temper on the part of the Powers, the dislocation of industry and commerce, the first rude shock to the Kaiser in the heroic defence of the Belgians, the feverish dash to Paris and Calais and the subsequent German retreat, the noble part being played by India in the struggle **are all narrated with a vividness and intensity that grip the reader by the interest created.** Special mention must be made of the numerous **appendices which are full of information** about the great personalities of the War, the arms and tactics employed, the relative strength and resources of the parties &c. **It is, on the whole, good work done in a new direction.**

* * *

The Madras Mail.— " " an admirably written and comprehensive book in Tamil on the War. The book gives not merely a lucid account of the progress of the War in the several theatres, but **furnishes an historical background for the intelligent understanding of the conflict of political and national ideals that has brought about this War.**

The Indian Patriot.— " In simple language, the causes of the present War, the preliminary efforts, the excitement in the several countries and the Military preparations which every country took are very systematically described. The bravery of the Belgians is a chapter worth reading and admiring. The twelfth and **last chapter very wisely deals with the loyalty of India and her ruling Princes.** Appendices about 14 in number, complete the book and these **contain the most valuable information** such as, the array of the battlefield including the present day inventions and short notes of kings and statesmen involved in the War.

For Copies apply to:—The Manager "Viveka Bodhini"

Triplicane, MADRAS.

கனம் ஸர் C. சங்கரன் நாயர்

பத்தினிதேவி ஆகிய கண்ணகி

விவேக போதினி

" எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."——திருவள்ளுவர்

தொகுதி VIII { ராக்ஷஸ௵ ஆனி௴ : 1915-௵ ஜூலை௴ } பகுதி 1

வேதாந்தத் திரட்டு

VEDANTIC SELECTIONS

ஞானானந்த வைபவம்

47 நேதிக உபதேசம்

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக் கேதான்
சிந்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை
தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
அந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை.

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—20.)

48. ஸ்வரூப உபதேசம்

இல்லை யில்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச்
சொல்லரிய தன்மையதா யான்று னென்னத்
தோன்றுமெல் லாம்விழுங்குஞ் சொரூப மாகி
அல்லைபுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குந் தானே

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—21.)

49. அனுபவ உணர்வு

தானான தன்மயமே யல்லா வொன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்
போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே நின்றும்
ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கும்
ஆனாலு மிதன்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வா
ரதுவான லதுவாவ ரதுவே சொல்லும்.

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—22.)

50. அனுபவநீதம்: பரபரப்பு

அதுவென்று லதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் ஜனக ஞானி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னை யாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமானந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன்.

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—23.)

51. பாவசம்

ஓதரிய சுகர்போல வேனே னென்ன
வொருவரிலை யோவெனவு முரைப்பேன் றானே
பேதமபே தங்கெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற் பெரிய மோன
நாதனொரு தாமுலகம் பார்க்க விச்சை
கண்ணானே னென்றென்றே கானா வாகிக்
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா டுற்றேன்
கருத்தறிந்து புரப்பதுன்மேற் கடன்முக் காலும்

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—32.)

52. ஆனந்த வாழ்த்து

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன் மதங்க ளாகி
மதாதீத மானவருண் மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
ஆலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி.

(—ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்—33.)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090

ராக்ஷஸவஹ ஆடிமீ CALENDAR—பஞ்சாங்கம்

யோ	ஜூ	இங்	தமிழ்	வார	ராக்ஷஸவஹ ஆடிமீ — சாலிசகம் 1837, கலியப்தம் 5016 — பசலி 1325, கொல்லம்-1090 — 1915 வஹ ஜூலைமீ ஆகஸ்டுமீ
ர	3	16	1	வெ	சது 26-34, மக 5-11, விய 20-14, பத் 26-34, திவி 25-7. அக 31-28, கடக ரவி 20-0, சூன்யதிதி தக்ஷிணயனம் ஆடிப்பண்டிகை, சது விரு விய சிரா, சூன்யார்கம்.
புசு	4	17	2	சனி	பஞ் 24-5, பூர 4-59, வரி 15-51, பா 24-5, திவி 22-35, திரு 4 புத 25-0, திரு 3 சுக் 3-22, சூன்யதிதி சஷ் உப கரிநாள்,
செ	5	18	3	ஞா	சஷ் 20-34, உத் 3-40, பரி 10-40, தை 20-34, திவி 23-54, சோ 3 செ 56-0, கட சு சப்திதி குமாரசஷ் சப் விரு சமீ கௌ
ரசு	6	19	4	திங்	சப் 16-13, அஸ் 1-28, சித் 57-9, சிவ 4-39, சித் 53-31, வணி 16-13, திவி 20-31, பூச 1 ரவி 50-36, திரு 4 சுக் 16-15,
பு	7	20	5	செ	அஷ் 11-11, சுவா 55-3, சா 51-3, பவ 11-11, திவி 10-40, அக 31-26, புன 1 புத 21-2, மழை 9-க்குள் [அஷ்டமி.
புகு	8	21	6	புத	நவ 5-37, தச 54-0, விசா 51-3, சுப 43-36, கௌ 5-37, திவி 8-7, புன 2 புத 30-0, குருவக்ரம் 58-38, சாக்ஷ [illegible] ம.
புசு	9	22	7	வியா	ஏகா 53-25, அனு 46-56, சுப் 36-1, வணி 24-31, திவி 0-22, ஙா 28-35, புன 3 புத 32-10, புன 1 சுக் 35-35, ஸ்மார்த்த ஏகா, சயன ஏ கோபத்ம வி. [திரு 3 சனி 52-30, வை ஏகா.
ரசெ					
புச]	10	23	8	வெ	துவா 47-20, கேட் 42-52 பிரா 28-28, பவ 20-22, சே 2-35, பூச 2 ரவி 21-3, சோ 4 செ 56-55. கடகபுத 42-40
பு	11	24	9	சனி	திர 41-34, மூல 39-4, மா 21-3, கௌ 14-27, திவி 1-36, திவி 17-56 அக 31-23, விம்மாய 5-58, பூச 1 புத 24-50
சு	12	25	10	ஞா	சது 36-10, பூரா 35-37, வை 13-55, கர 8-52, திவி 1-41, ஙா 23-19, புன 2 சுக் 23-8, கரிநாள். [சனிப்பிர வை சிரா.
ரபு	13	26	11	திங்	◯ பௌ 31-24, உத்தி 32-50, விஷ் 7-10, பத் 3-47, ஙா 11-7, பூச 3 ரவி 51-35, பூச 2 புத 59-0, வியாஸ பூ அக்னி ம யாஜுஷப்பிரதமசிராவணம். [புன 3 சுக் 56-50, பிரதமாதிதி இஷ்டி சிர உப.
புசு	14	27	12	செ	பிர 27-24, திரு 30-47, பிரி 1-2, ஆயு 54-29, கௌ 27-24, ஙா 9-14, ஆஷாபகு பூச 3 புத 7-30, பிராகஸ்தபுத 0-38,
செ	15	28	13	புத	துதி 24-20, அவி 29-42, ஸௌ 51-0, கர 24-20, ஙா 16-23, அக 31-22, மிரு 1 செ 54-30, துதியாதிதி.
	16	29	14	வியா	திரு 22-25, சத 29-45, சோ 47-24, பத் 22-25, ஙா 14-44, திருதியாதிதி சங் சது மழை 6-க்குள்.
ரபுசு	17	30	15	வெ	சது 21-40, பூர 30-57, அதி 44-44, பா 21-40, ஙா 24-36, பூச 4 ரவி 22-6, பூச 4 புத 13-4,
	18	31	16	சனி	பஞ் 22-9, உத் 33-24, சுக 43-4, தை 22-9, தியா—0—0, அதிதி. [கடகசுக் 45-12, திதித்வய.
	19	1	17	ஞா	சஷ் 23-56, ரே 37-4, திரு 42-24, வணி 23-56, திவி 5-14, அக 31-17, சஷ்டிதிதி.
ரசெ	20	2	18	திங்	சப் 26-53, அசு 41-51, சூல 42-35, பவ 26-53, திவி 31-3, ஆயி 1 ரவி 51-36, மிரு 2 செ 52-10, பூச 1 சுக் 28-16, சப்தமிதிதி காளாஷ்டமி. [ஞல் கெடுதி.
சு					
	21	3	19	செ	அஷ் 30-59, பர 47-31, கண் 43-29, கௌ 30-59, திவி 8-7, சிலவிடங்களில் பிரவர்த்தி
சு	22	4	20	புத	நவ 35-22, ✳கார் 53-41, விர் 44-47, தை 3-10, திவி 20-36, பூச 2 சுக் 8-16, கா உப கரிநா.
பு	23	5	21	வியா	தச 40-15, ரோ 60-0, துரு 46-20, வணி 7-48, ஙா 6-44, அக 31-15, ஆயி 1 புத 12-32.
ரசு	24	6	22	வெ	ஏகா 45-5, ரோ 0-8, வியா 47-48, பவ 12-40, திவி 15-35, ஆயி 2 ரவி 21-1, பூச 3 சுக் 57-0.
செசப	25	7	23	சனி	துவா 49-33, மிரு 6-22, ஹர் 48-58, கௌ 17-19, திவி 29-22, மிதுன செ 57-0, ஆயி 2 புத 1-37. [சாவ ஏகா;
பு	26	8	24	ஞா	திர 53-10, திரு 12-6, வஜ் 49-28, கர 21-21, ஙா 13-18, ஆயி 3 புத 51-44, பிரதோ மழை 3-க்குள்.
ரசு	27	9	25	திங்	சது 55-15, புன 16-54, வித் 49-8, பத் 24-27, ஙா 6-56, அக 31-12, ஆயி 3-ரவி, 50-27, பூச 4 சுக் 48-18, மா-சி
பு	28	10	26	செ	● அமா 57-7, பூச 20-37, விய 47-53, சது 26-26, ஙா 22-48, ஆயி 4 புத 39-50, சர்வ ஆடி அமா தீபபூஜை விய
	29	11	27	புத	பிர 57-11, ஆயி 28-8, வரி 45-36, கிம் 27-9, கா 22-36, சிரா சுத் இஷ்டி. [சிரா.
பு	30	12	28	வியா	துதி 55-57, மக 24-2, பரி 42-17, பா 26-34, ஙா 13-15, விம்மபுத 30-0, சுத்தரி. [40-10, அகஸ்திய உதயம் 19-16,
ரசெ	1	13	29	வெ	திரு 53-33, பூர 24-26, சிவ 38-2, தை 24-45, ஙா 10-59, அக 31-8, ஆயி 4 ரவி 19-16, மிரு 4 செ 1-57, ஆயி 1 சுக்.
சு	2	14	30	சனி	சது 50 5, உத்தி 23-23, சித் 32-54, வணி 21-49, ஙா 12-34, மக 2 புத 19-19, கடக சு சதுர்திதி நாகசதுர்த்தி வி.
பு	3	15	31	ஞா	பஞ் 45-47, அஸ் 21-23, சா 27-3, பவ 17-56, ஙா 9-22, பஞ்சமிதிதி, நாககருடபஞ்ச மழை 4-க். [சஷ்டிதிதி சஷ் உப.
ரபுசு	4	16	32	திங்	சஷ் 40-46, சித் 18-38, சுப 20-35, கௌ 13-16, ஙா 0-46, விம்மரவி 48-12, மக 3 புத 10-9, ஆயி 2 சுக் 17-27,

குரு		செ	சனி சு பு
	8-கட புத 15-கட சு		ரவி கே
ராகு	23-மி செ 28-சிம் பு		

விவேக போதினி

தொ. 8] ராக்ஷஸஹு ஆனிமீ: [பகுதி. 1

மோக்ஷ ஸோபாநம்

THE STEPS TO THE GOAL

ராஜயோகம் (தொடர்ச்சி)

(யோகஸூத்ரம் முடிவு 4-ம் பாதம்)

IV கைவல்ய பாதம் :—33 ஸூத்ரங்களை உடையது. இதுவும் ஐந்து பாகங்களை உடையது. அவையாவன : ஸித்திவிஷயம், வாஸனா நட்பம், யோகத்வைதம், கைவல்ய வழி, கைவல்ய ஸ்வரூபம் ஆகிய இவைகளே.

(i) ஸித்திவிஷயம் :—முன்கூறிய ஸித்திகள் பிறப்பு, மருந்து, மந்திரம், தவம், ஸமாதி இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றாலேயே ஏற்படலாம். பிறவியாலேயே பக்ஷிகளுக்குப் பறப்பதும், தேவதைகளுக்கு பல்வகைப்பட்ட விபூதி ஸித்திகளும், நரகஜீவர்களுக்கு எளிதில் இறவாமையும், இதுபோல பலவிதமாக அமைந்துவிடும். தமிழ்நாட்டுப் பதினெண் ஸித்தர்களில் பலர் மருந்துகளாலும்; அஸ்திரஸித்தி, க்ஷுத்ர தேவதாஸித்தி, தேள் பாம்பு விஷங்களிறக்கும் ஸித்தி இவை மந்திர உருவேற்றத்தாலும், விச்வாமித்ராதி பல ருஷிகளுக்கும் ராவணாதிகளுக்கும்சூரனாதியருக்கும் தவத்தாலும், வஸிஷ்டவாமதேவ சுகஸநகாதிகளுக்கு ஸமாதியாலும் ஸித்திகள் கைகூடியுள்ளன. ஆகவே ஸித்திகளுக்குப் பலவழிகளிருப்பதால் ஸித்தி கைகூடிவிட்ட மாத்திரத்தில் பெருமை ஒன்றுமில்லை. அவை மோக்ஷத்திற்குத் தடையாகாது அப்யாஸ வைராக்யாதிகளுக்கு உபயோகப்பட்டு கைவல்யம் கைகூடும்வரையில் வேலியாக இருக்கும்படி அமையப்பெறும், ஸமாதி வழியாக ஸித்திகளைப்பெற்று விளங்குவதே சிறந்தது. ஸமாதிவழியாக ஸித்தியைப் பெற்றவர் எப்படி அவைகளை மோக்ஷமார்க்கத்தில் உபயோகப்படுத்துவர் என்ற கேள்விவரலாம். அவர்கள் அதை உலகத்தவர்கள் கடைத்தேற சிற்சில ஸமயங்களிலும், தமது ப்ராரப்தானுபவம் சீக்கிரம் முடிந்து கைவல்யம் அந்தப் பிறப்பு முடிவிலேயே ஏற்படும்படி செய்வதற்கு அநேக ஸமயங்களிலும் உபயோகப்படுத்துவர். தமது இரண்டாவது வழியில் உருவத்தைப் பலவாக்கிக்கொண்டு புலியாதிகள் போன்ற சில ரூபங்களால் உலகத்தவர் தம்மை அணுகாவண்ணம் தடுத்து, ருஷியாதி உருவங்களால் தவம், ஸூக துக்கானுபவம் இவைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பர் தமது ஸித்திகளால். இப்படிச் செய்யுங்கால் இவர்களுக்குப் பல உருவங்கள், ப்ரகிருதியின் அணுக்கள் இவர்கள் இஷ்டப்படி சேர்ந்து பிரிவதால் தோன்றிஒடுங்கும். ஒவ்வொருசரீரத்திலும் இந்த போகிகள், மனதின் காரணமான ஸத்வநிலையான அஸ்மிதை என்ற ப்ருகிருதி பாகத்திலிருந்து தனித்தனி மனதை உண்டாக்கி, அமைத்துவிடுவர். யோகிகளுக்கு இப்படி எல்லாம் செய்யும்திறன் புதிதாக உண்டாகிவிடுவதல்ல. ஏற்கெனவே ஈசாஞ்ஞைப்படி ஸமாதியாதிகளால் தேறிய மனதின் எண்ண விசேஷங்களின்படி சேர்ந்து பிரியவேண்டும் ப்ரகிருதி என்று ஏற்பட்டுள்ளது. ஸாதாரண மனங்களில் தடைகள் பல இருப்பதால் இந்த ஆஞ்ஞைப்படி ப்ரகிருதி எல்லோரிஷ்டப்படி சேர்ந்து பிரியாதிருக்கிறது. மனதின் தடைகளை யோகாதிகளால், முக்யமாக யோகத்தால்

வரும் ஸித்திகள் நீக்க தன் இயற்கை அமைப் பின்படி ப்ரகிருதியோகிகள் சொன்னபடி ஈசாஞ்ஞைக்கும் மீறாதிருக்கும்வரையில் ஆடி அவர்களுக்கு உபயோகப்படும். இதற்கு பதஞ்சலி பகவான், குடியானவன் திருஷ்டாந்தம் கொடுத்து விளக்குகிறார். தண்ணீருக்கு மேட்டிலிருந்து பள்ளத்தில் ஓடிப்போவது இயற்கை, கால்வாய் வழிவரும் தண்ணீரை தன் பள்ளவயலுக்குக் கொண்டுவர எண்ணும் குடியானவன் அதை வரவொட்டாது தடுத்திருக்கும் அடைப்பு மண்ணை எடுத்து மாற்றி அதைத் திறந்து விடுகிறான்: தண்ணீர் தானாக ஓடிவருகிறது. இதுபோலவேதான் யோகஸித்திகளால் காரியங்கள் பார்ப்பதும். யோகஸித்தியால் ப்ராரப்தம் சீக்கிரம் தீர அல்லது பலர்க்குபகாரமாக விருக்க, முயலும் பலரூபமுடைய யோகி ஒருவன் அவைகளிலுள்ள மனங்களுக்கு எல்லாம் தன் மனதை அந்தர்யாமியாக அமைத்துக்கொண்டு காரியம் பார்ப்பன். இவ்வாறு முதலில் கூறிய ஐந்து வழிகளால் செய்யக் கூடுமாயினும் ஸமாதிவழியாகச் செய்பவனுக்குத்தான் இந்தக் காரியங்கள் வாஸனைகளையும் ப்ராரப்தகர்ம ஸம்ஸ்காரங்களையும் உண்டாக்காது, அவனுக்கு நிருத்தம் கைகூடியிருப்பதால். இப்படிச் செய்து ஒரு ஸம்ஸ்காரமும் எழப் பெறாதிருந்தவர்களுள் சிறந்தவர் மஹா யோகீச்வரரான கிருஷ்ண பரமாத்மாதான்: இவரது கோபிகா லீலையும், கார்ஹஸ்திய லீலையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. சுகர், ஸௌபரி, ச்யவனர் முதலியோர் விஷயமும் இப்படித்தான். விச்வாமித்திரர் போன்ற தபஸ்விகள், ராவணாதிகள் போன்ற அஸுரஸித்தர்கள் இவர்களுக்கு வேறு வழியால் ஸித்திகள் வந்ததால் பல ஸமயங்களில் ஸித்தி விளையாட்டுக்களால் தவமிழந்து திண்டாடும்படியாயிற்று. யோகஸித்தன் ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஸித்திகள் மாறானவழிகளில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் மனப்பக்குவங்களுக்கு ஏற்ப புண்யம் பாபம் மிச்ரம் ஆகிய மூன்று வித ப்ராரப்த வாஸனாதி ஸம்ஸ்காரங்களை உண்டாக்கி அவர்களை கர்மபந்தத்தில் அகப்பட்டு உழலும்படி செய்துவிடும். (iv ஸூ-1-7)

(ii) வாஸனாநுட்பம்:—செய்யும் தொழிலால் ஏற்படக்கூடிய கர்மஸம்ஸ்காரவிவரம் II-ம் பாதம்(ii)வகுப்பான கர்மகதியில் விளக்கியாகிவிட்டது. இவைகளுக்கேற்ப பாபபுண்ய மிச்ரகர்ம ஸம்ஸ்காரம் ஸமாதிஸித்தனிடம் இருக்க இடமே இல்லை என்பது வெளிப்படை. இவை இவனுக்கு நிருத்த நிலைப்பால் நீங்கி இருக்கும் வாஸனையின் விஷயம் யாது என்ற சங்கைஸ் இங்கு விளக்கப் புகுவர் பதஞ்சலி பகவான். பலிக்கும் ப்ராரப்த கர்மங்களுக்கேற்ற வாஸனைகளே மனதில் முனைந்தெழும். நாம் எத்தனையோ விதமான ஜன்மங்களெடுத்தபொழுது அவைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் வாஸனைகள் எல்லாம் நமது மனதிலிருப்பினும் எல்லாம் ஓரே அடியாக வெளி வந்துவிடா. சில இந்த ஜன்மத்தில் வாராமலேஇருக்கலாம்: சில மாத்திரம் வரலாம். புலி ஜன்மத்தில் நமக்குப் பதிந்துள்ள பல கொடிய வாஸனைகளுள் ப்ராரப்தவசமாக வந்துள்ள மானிட ஜன்மத்தில் எல்லாம் முனையாது சில தகுந்த ஸாதாரண பொது வாஸனைகள் தலைதூக்கலாம்: அதாவது முன்கோபம், கொடுமை இவைகள் வரலாம்; கொலை செய்வது, சித்திரவதை செய்வது இவைகள் வாராதிருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட முன் ஜன்மவாஸனைகள் மிகமுனைந்து இந்த ஜன்ம ப்ராரப்த விசேஷத்தால் முனைய இடமில்லாமலிருந்தால் ஸ்வப்னங்களில் வந்து அவை நம்மைத் தாக்கலாம். பக்ஷி ஜன்மத்தில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பறக்கும் வாஸனை மானிடஜன்மத்தில் வர இடமேஇல்லை, சிறகு நமக்கில்லாததால். ஆனால் இந்தவாஸனை

வெகுமுனைந்துவிடின் சாம்பறப்பதான ஸ்வப்நத்தை உண்டாக்கிவிடும். இப்படி ப்ராரப்தத்தால் ஏற்படும் ஸந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப வாஸனை முனைந்து தொழிற்படுமே ஒழிய, கர்ம வாஸனை இரண்டிற்கும் வேறு காரிய காரண ஸம்பந்தமே இல்லை. ஆகவே கர்மபலம்போல வாஸனாபலமான தொழில் தடுக்கமுடியாததே யல்ல. வாஸனை ஒரு கர்மாவை அடிக்கடி செய்ததால் அதையே தகுந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் செய்து தீர்க்கவேண்டும் என்று மனதில் ஏற்படும் திட்பவேகமாதலால், அதன் வழிச் சென்று அதை நாமாகத் திடப்படுத்தினாலும் படுத்தலாம்; அல்லது அதைத்தடுத்து எதிரிடையான காரியங்களில்பழகி எதிர்வாஸனையை ஏற்படுத்தி முன்னதை வலி குன்றும்படியும் செய்தாலும்செய்யலாம். நல்வாஸனை அல்லது தீயவாஸனை ஆகிய இவைகளில் எது முனைந்து தொழிற்பட்டாலும் ஸுகதுக்கரூபமான கர்மபலன் இடையில் வந்தேதீரும்; தடுக்க முடியாது. இப்படி வரும் தன்மையால் இதை உணராமல் நல்ல வாஸனை கொடிய பலனையும், கெட்ட வாஸனை நல்ல பலனையும் தரும் என்ற துர்வாஸனைகள் நமது மனதில் ஏற்பட இடம் உண்டு. இது நிகழவொட்டாதும் எந்த துர்வாஸனை வழியும் மனம் செல்லாதும் சாஸ்திர வழி நடந்து நாம் நமது மனதைப் பாதுகாக்க வேண்டும். சிற்சில ஸமயங்களில் பிறவி, இடம், காலம் இவைகளால் தடுக்கப்பட்டிருப்பினும், திடீரென்று விஷயங்களால், வெளியில் உள்ள வஸ்துக்களின் சிறு ஒற்றுமையால் நினையாதிருப்பவை ஞாபகம் வருவதுபோல, அத்புத வாஸனைகள் முனைந்தெழலாம், வெளி ஸம்பவ விசேஷத்தால். வெகுநாள் வரையில் ஒழுங்காகவிருந்தசாமியார் திடீரென்று வெளி விஷயச் சேர்க்கையால் வாஸனை வசப்பட்டுக் கெட்டு விடுவது இந்த வழியால்தான். உள்ளூர விஷய ஆசை இருந்திருக்கலாம்: நற்பழக்க பலத்தால் அது அடங்கியிருக்கலாம்: தாங்கமுடியாத பலமான விஷயத்தோற்றத்தால் அதோகதியும் அடையலாம். சுத்தாத்மாக்கள் ஒரே அடியில் லக்ஷக்கணக்கில் லஞ்சம் வாங்குவதும், உலகச்சிறப்பை துரும்பாக மதிப்பவர் பெரிய உத்யோகம் ராஜத்வம் இவைகளைக் கூசாது கைக்கொள்ளுவதும், நல்ல வைதிக வம்சத்தில் தலைக்கத்திரிப்பு, அனாசாரம் முதலிய அலங்கோலம் தலையெடுப்பதும், வெளிநாட்டாரிடம் வேதபக்தி ஆசார ஸம்பத்து இவைகள் காணப்படுவதுமே இந்த தடைக்கிடையே வாஸனை ஸமய பலத்தால் முனைவதற்கு உதாரணம். இவைகளைத்தடுத்து நிறுத்த முடியும்: கர்மாப்போலத் தடுக்க முடியாதவையே அல்ல: மிகுந்த பலமான முயற்சியால்தான் இது நிறைவேறவேண்டும். இதைத் தலைவிதி என்று எண்ணி மயங்கவேகூடாது. நாம் ஏமாந்து விட்டோமே என்று தான் தம்மையே நொந்துகொண்டு, இனி இம்மாதிரி ஸமயங்களில் மோசம் போகாதிருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும் சீக்கிரமாக. இந்த வாஸனை அனாதி என்பது இதனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட இஷ்ட விஷய விருப்பு, அனிஷ்ட விஷய வெறுப்பு எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் சிறுகுழந்தை நிலையிலும் இருப்பதால் வெளியாகும். இவைகளை அடக்க இவைகள் ஓங்கும் காரணமான ஆணிவேர், பயன், தாங்கலிடம், தூண்டுகோல் இவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். இவை மழுங்கிக்கொண்டுவந்தால் வாஸனையும் அப்படியேயாகிவிடும். இவைகள் முறையே அவித்யாதி க்லேசங்கள் ஸகல்பவிருத்தித்தொழில்கள், அசுத்தமனம், அதாவது கலக்கம், சஞ்சலம் இவைகளை உடையதாக விருத்தல், வெளி விஷயங்கள் ஆகிய இவைகளே. இவைகளை சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி க்ரியாயோகத்தா

னும், யம நியமங்களாலும், தாக்கி பலம் குன்றச்செய்து ஸமாதியால் நசுக்கிவிட வேண்டும்.

(iv ஸூ-8-11).

(iii) யோகத்வைதம்:—இது II-ம் பாதம் துக்கவிஷயம்போன்ற மத ப்ரக்ரியாபாகம். வஸ்துக்கள் எல்லாம் இல்லாதிருந்து திடீரென்று உண்டாகி பின்னர் இல்லாமற்போவனவேயல்ல; அவை எப்பொழுதும் உள்ளவைதான். சில ஸமயம் நுட்பமான வெளிப்படும் நிலையிலும், வெளிப்பட்ட நிலையிலும், நுட்பமாகி ஒடுங்கிப் போகும் நிலையிலும்இருக்கும் அதாவதுஸ்தூல ஸூக்ஷ்மகாரணம் என்ற மூன்றில் ஏதாவது ஒரு நிலையிலிருக்கும், மரம், முளை, விதைபோல. வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதாரம் ப்ரகிருதி ஒன்றுதான் அவை அதன் குணமட்ட நிலைபுரண்டு வருவதால் அறிபவன் அறிவு அறிபடு பொருள் நிலை எற்பட்டு ப்ரபஞ்ச பரிணாமமாகும் வஸ்து ஒன்று தான். குண மாறுபாடு வேற்றுமையால் பலவென்ற தோற்றத்தை உண்டாக்கும். ஸ்வப்ந வஸ்துக்கள்போல ஒருவனுக்கே சிறப்பாக இல்லாது பலருக்குப் பொதுவாக இருப்பதால் ப்ரபஞ்ச ரூபமான வெளிவஸ்து ஸத்யம் தான். இப்படி ஸத்திய வெளிவஸ்து ஒன்றேயாயினும் மன மாறுபாட்டால் பலருக்கு பலவிதமாயும் ஒருவனுக்கே காலமாறுபாட்டால் பலவிதமாயும் காணப்படும். அழகிய பருத்தஸ்திரீ ஒனுக்கு நல்ல ஆகாரம், ஸந்மார்க்கிகளுக்கு வெறுப்புப்பொருள், காமிக்கு போக ஸாதனம்; இப்படியே நல்லபோஜனம், குழந்தைப் பருவத்தில் துக்கம், பௌவனப் பருவத்தில் ஸுகம், அதிலேயே வ்யாதி காலத்தில் துக்கம். இம்மாதிரியான மனம் விஷயங்களோடு ஸம்பந்தப்பட்டு, அவைகள் வடிவமானால்தான் வெளிவஸ்துஉணர்வு ஏற்படும், இல்லாவிடில் இல்லை. மனதின் வேலை நம்மால் உணரப் படுவதாலும் மனத்திற்குத் தன்னுணர் வில்லாததாலும், மனதால் வஸ்துக்களையும் தன்னையும் உணருவது இயலாதாகையாலும், ஞாபக விஷயம் விளங்காதாகையாலும், ஒபாத் தர்க்கம் ஏற்படுமாகையாலும் மனதைவிட வேறான புருஷன் ஒருவன் அதன்காரியத்தைஉணர்த்தத்தனியாக இருத்தல் வேண்டும். மனத்திற்கும் புருஷனுக்கும் ப்ரதிபல ஸம்பந்தம் உண்டு. மனதில் புருஷன் தோற்றம் ஏற்படுவதுதான் மனம்வெளிப் பொருள்களை உணருவதுபோலவும், புருஷனில் மனம் ஒய்ந்து தோற்றுவதால் மனம் புருஷனால் உணரப்படுவது போலவும் தோற்றும். இப்படிப் புருஷன் ஒரு புறத்திலும் விஷயங்கள் மறுபுறத்திலு மிருக்க இவைகளுடன் ஸம்பந்தப்படும் மனத்தால்தான் எல்லாம் நிறைவேறுகிறது. மனம் விருத்தி செய்யாது," ஒய்ந்து கலக்கம் தெளிந்து சஞ்சலம் நீங்கி விட்டால் புருஷனிடம்ஒளிமழுங்கி மனம் ஒன்றுபட்டு விடும் கைவல்ய நிலை உண்டாகும். இந்த மனம் வாஸனைகளை முன்னிட்டு பல கருவிகளுடன் சேர்ந்தே தொழிற்படுவதால் தன் பொருட்டல்லாது பிறன் பொருட்டு (அதாவது ஆத்ம பந்த மோக்ஷத்தின் பொருட்டே) தொழிற்படுகிறது. இப்படி புருஷ ப்ரக்ருதிகளின் தன்மைகளை உள்ளபடி உணருபவருக்கே, நான் எனது என்ற பாவனைகள் மங்கிவந்து அழிந்துவிடும் முடிவில்.

(iv—ஸூ—12—24)

(iv) கைவல்ய வழி:—முற்கூறிய ப்ரகிருதி புருஷவிவேகம் மனதில் ஏற்பட மனம் என்ற குட்டையிலிருந்து அதன் சக்தி என்ற நீர் பாய்ந்தோடும் விஷய விருத்திகள் என்னும் வாய்க்காலைவிட, விவேக வாய்க்கால் ஏற்பட்டு பழக்கத்தால் ஆழமாகிவிட, அதன்வழியே மனச்சக்தி நீர்பாய்ந்து கைவல்யமென்ற கடலை நோக்கிச் செல்லும், விஷயானுபவம் என்ற பாலைவனத்தை நோக்கிச் செல்லுவதை விட்டு. இப்படிப்

போதும்பொழுதே புத்வாய்க்கால் திடப்படுமுன்னர் இடையில் கரைபிடிந்து விழுந்து ஸமுத்திரவழி நடைபடுவதுபோல, பழக்கம் முற்றாததாலும் புத்திபலக்குறைவாலும் ஸமாதியிலிருந்து வெளிப்படுங்காலோ அல்லது ஏகாக்ரத்திற்கு இடையிலோ ஸாத்வீகபரோபகாரிகள் என்பதுபோன்ற விருத்திகள் ஏற்பட கைவல்யம் நோக்கும் மனோசக்தி தடைபட்டு ப்ரபஞ்சவழி திரும்பிவிடலாம்; இப்படி திடமாக ஏற்பட்டுவிடாது பழக்கத்தை பலப்படுத்தி மேல் நோக்கி மனதைச் செலவிடவேண்டும். இப்பழக்க முதிர்ச்சியால் க்லேச விஷயத்தில் கூறியது போல ஏகாக்ர அப்பாஸ பலத்தால் வாஸனைகள் ப்ரஹாண (குற்ற நீக்க) நிலையையும், நிருத்த பலத்தால் ப்ரளய (அற நீக்க) நிலையையும் அடைந்து ஓய்ந்துவிடும். இப்படிப்பட்ட ஒழிவில் ஒடுங்கும் நிலையில் தொழிலற்று தன் முயற்சியை தலையெடுக்கவொட்டாது நின்று விட்டால், அடங்கிய விவேகம் தானாக விரிவடைய அதில் ஈசன் முக்ய தன்மையான ஆனந்த மழை என்னும் தர்மமேக ஸமாதி கைகூடிவிடும். இது தானாக வந்தமையும் ஸ்வதந்திர நிலை. பாபத்திலிருந்து பிரித்து, பாபத்தை அறநீக்கியபின் மனதில் மிஞ்சி ஓங்கியுள்ள புண்யப்பதிவுகள் எல்லாம் அற மனதைவிட்டு நீங்கிவிட யோகி பாபபுண்யங்களுக்கு அப்பாற்பட்டிருப்பன் இந்த ஸமாதி காலத்தில்; வெளிப்படுங்காலத்தில் புண்யத்திலேயே வந்து முன் வாஸனாபலத்தால் தங்கி அவைகளில் ஒருவிதப் பிடிப்புமின்றி தன் இயற்கைபோல அவைகளிலேயே உழலுவன். புண்யப்பிடிப்பும் ஸமாதியில் நீங்கியே போய்விட்டபடியால். (iv—ஸூ 25—28)

(v) கைவல்யத்தின் தன்மை :— கைவல்யப்ராப்தியால் க்லேச கர்மாக்களும் ஆசயம்என்ற வாஸனையுடன் ஒழியும். விபாகமாகிய விதி யோகிக்கு ஒழிந்தும், ஒழியாதது போலப் பிறருக்குத் காணப்படும். இதுபற்றி அந்த விஷயம் தனித்துக் கூறப்படவில்லை. ப்ராரப்தத்துடன் யோகிக்கு உள்ள யோகிஸம்பந்தமான தேஹ ஆயுஸ் போகம் என்ற தாக்கும் தன்மைகள் தேஹம் நழுவுங்கால்தான் பிறர் த்ருஷ்டியிலும் அற நீங்கிவிடும். ஆகலால்தான் யோகியின் மரணத்திற்கு ஸக்தி, பூர்ணமாதல் என்றபெயர்களிடப்பட்டுள்ளன சாஸ்திரங்களால். இந்நிலையில் புத்திமறைப்பு அற நீங்கிவிட உணரப்படும் விஷயங்கள் அல்பமாகிவிடும். ஸாதனமில்லாமல் ஸாதிக்கும் தன்மையும் வந்துவிடும். இப்படியாக, தன்னோடு பேதமற நிற்கும் ஈசன் தன்மையிலேயே புத்திமழுங்கப் பெற்ற புருஷன் நின்றுவிடுவன் அற்பமான ப்ரக்ருதியையும் மறந்து. க்ஷணகாலத்தை ஆதாரமாய் ஒரு மாறுபாடு முடியுங்கால் முன் மாறுபாட்டைக் குறிக்கும் தன்மையுடைய ப்ரக்ருதியின் மாறுபாடு வரிசைகள் இவன் விஷயத்தில் பயனற்றனவாகும். இப்படி ப்ரக்ருதி, புருஷன் விரும்புவனவான பந்த மோக்ஷங்களைத் தரும் சக்தியை எவன் விஷயத்தில் இழந்து தன் முன்னிலைக்கு மாறாக ஓய்ந்துவிடுகிறதோ, எவன் புத்தி ஒளியிழந்துதான் அடங்கும் ஸ்வரூபத்தில் அடங்கிவிடுமோ, அவனே கைவல்யம் கைகூடினவனாவன். (iv ஸூ 29-33.)

இதுவரையில் ராஜயோகத்திற்கு ஆதாரமான பதஞ்ஜலி பகவான் யோக ஸூத்ரம் சுருக்கமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இது தான் நமது வைதிகமதபலசிக்ஷை என்னலாம். இதில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் நன்குவிளங்காது, மோக்ஷத்தின் நேர் வழியான வேதாந்தம் விளங்கவேமாட்டாது. இதில் கூறப்பட்ட பழக்கவிசேஷங்களின்றி வேதாந்தத்தை அணுகிப் பழகுவதற்கு வேண்டிய ஸாதனங்களும் ஆற்றலும் ஏற்படவே மாட்டா. கர்மபக்திகள் அடங்கப்பெற்ற யோகத்தையே வேதம் உபாஸனை என்றழைக்கும். இந்த யோகத்தில் பழகும் விதத்தைத் தகுந்த குருக்கள் அல்லது உபாஸனாமூர்த்தங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இப்பழக்கங்களுக்கு வேண்டிய விசாரணாவிஷயங்களை

இனி எடுத்து ஆராயப் புகவேண்டும். இந்த ராஜ யோகத்திற்கு யம, நியம, தாரணை த்யானம் ஸமாதி ஆகிய அங்கங்கள் ஐந்துதான். இவைகளில் பழகிவந்தால் மற்றைய மூன்று அங்கங்களும் தாமே வந்தமைந்து நிருத்தம்மை கூடி கைவல்யம் வந்து அமரும். இந்த ஐந்து அங்கங்கள் கைகூடுவதற்கே பின்வரும் விஷயங்களில் தெளிவான உணர்வு இருத்தல் வேண்டும். இவ்விஷயங்களாவன கர்மா, கர்மகதி, கர்மபலன், மரணம், லோகாந்தரம், வர்ணாச்ரமம், ஜீவன், ஈசன், ஈசன் வழிபாடு, வேதங்கள், அவைகளை உணரும்வழி. ஆகிய இவைகளை இவைகளைப் பின்னர் எடுத்தாராய்வோம்.

மெத்தனைப் படுத்து நித்திரை செய்தல்— "மெத்தெனப்படுத்தல் நித்திரைக்கழகு" என்று ஒளவையார் உரைத்த முதுமொழி என்றோர்களே. மெத்தைத்திண்டு திவாசு தலையணை துப்பட்டி முதலான 12 வகை சுகங்கள் எவ்வளவு விரும்பாமல் தூங்குகிறோமோ அவ்வளவும் தேகத்துக்கு வலிவும் உருக்குலையாவடிவமும் முக்கியமாக ஸ்திரீகளுக்கு அமையும். மல்லாந்து மெத்தெனப் படுத்தவர்களுடைய தோள்பட்டை நரம்புகள் சுருங்கிப்போவதும், மார் குறுகிவருவதும் அங்கங்கே மூச்சுப்பிடித்துக் கொள்வதும், கழுத்து நரம்புசுருட்டிக் கொள்வதுமாகிய விகாரங்களுண்டு. இடதுபக்கமாக சிலநேரமாவது படுத்து தூங்கினால் ஜீர்ணசக்தி குன்றாமலிருக்கும். உரப்பான படுக்கையின் மீது படுத்துத் தூங்கினால் நரம்புகளும் வளர்ந்து வலிமைபெற்று உதரம் பாய்கிற வழிகளும் தடைபடாமல் சென்று தேகம் திடப்பட்டு அங்கங்கள் கோணலில்லாமல் வளர்ச்சிபெறும். முக்கியமாக வேனிற்காலத்தில் அதிக திண்டு தலையணையும் கம்பளங்களும் துப்பட்டிகளும் விலக்கப்படாமலிருந்தால் தேகத்தில் சூடு அதிகரித்து தேகம் மெலிந்து போவதோடு துணிச்சுமைகளாலே இரத்த ஓட்டம் தடைபட்டுப்போகிறது. தேகத்துக்கு இவ்வளவு சுத்தமான காற்று இருக்கவேண்டுமென்று ஓர் அளவிருக்கின்றது அதிகபோர்வைகளை வழங்கினால் சுத்தமானகாற்று குறைந்துபோய்விடும். மிதமான தூக்கமும் உரப்பான படுக்கையும் சௌக்கியத்தைத் தரும். அவைகளில்லாமல் குளிர்தேசங்களை விட வெப்பமான தேசங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் படுக்கைத் துணியும் போர்வையும் இலேசானவையா யிருப்பதால் உருக்குலையாமலும் கூன்வளையாமலும் அழகாக இருக்கிறார்களென்று ஐரோப்பியர் எண்ணியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சரியானபக்கத்தில் படுத்துத் தூங்குதலும் மெத்தெனச் சௌக்கியம் தேடாமையுமேயாமென்கிறார்கள். மல்லாந்து படுக்காமல் சரியான பக்கத்தில் ஒருக்களித்துப் படுத்தால் ஜலதோஷமும் நெருங்காது. நோயற்ற வாழ்வதே வாழ்வு.

சேரன் செங்குட்டுவன்

CHERAN CHENGUTTUVAN

"வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு" என்று தொல்காப்பியர் கூறியபடி, சேரசோழ பாண்டியர் என்ற மூவரும் தொன்றுதொட்டுத் தென்னாடுகளை ஆண்டுவந்த தமிழ் வேந்தர்கள் என்பதும், தமிழகத்தின் பழைய பெருமையைச் சிறப்பித்து வந்தவர்களென்பதும் யாவரும் அறிந்தவை. இவருள், முதல்வராகிய சேரவரசர் செய்திகள்பல சங்கநூல்களால் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்வமிசத்தில் உதித்த கடைச் சங்ககாலத்து வேந்தர்களிலே, சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் அறிவு திரு ஆற்றல்களாற் பெரும்புகழ்பூண்டு விளங்கியவனென்பதை, பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களால் அறியலாம். இந்நூல்களுள் பதிற்றுப்பத்து, அவ்வரசன் காலத்துப் புலவர் பெருமானாகிய பரணராலும், சிலப்பதிகாரம் அச்சேரன் தம்பியாகிய இளங்கோவடிகளாலும் இயற்றப்பட்டவை. ஆகவே, இவ்விரண்டிலுங் கூறப்படும் விஷயங்கள் உண்மையுடையனவாக மதிக்கத் தடையில்லையாதலால், இவை கூறும் செய்திகளை மற்றச் சாதனங்களுடன் கூட்டி, செங்குட்டுவனது வாழ்க்கை வரலாறுகளைச் சுருக்கமாக இங்கு எழுதுகின்றேன்.

சேரவமிசம்

சேரவமிசம் மிகப்புராதனமான தென்பது, இராமாயண பாரதங்களிலும் இதனைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுதலால் தெரிகிறது. வான்மீகி முனிவர், கேரள தேசத்தையும், அதன் துறைமுக நகரமான முசிறியையும் தம்மிதிகாசத்திற் குறிப்பிடுவர். இவ்வமிசத்துதித்த உதியஞ்சேரல் என்பவன் மஹாபாரதயுத்தத்தில் பாண்டவசேனைக்கு உணவளிக்குஞ் செயலை மேற்கொண்டானென்று பழைய நூல்களிற் புகழப்படுகிறான். பிற்காலத்தில், இப்பாதகண்ட முழுதும் ஆட்சிபுரிந்த அசோக சக்கரவர்த்தியின் நாளிலும் இச்சேரர் தென்னாட்டில் சுதந்தர அரசராகவே விளங்கினர் இவ்வமிசத்தவரெல்லாம் வீரம் நியாயம் தியாகம் முதலியவற்றால் ஒப்புயர்வற்று விளங்கினவர்.

சுற்றத்தார்

வடநாடெங்கும் தன் வெற்றிப்புகழ் பரப்பியவனும், கடற்போர்புரிந்து, பகைவரது கடம்ப மரத்தை வெட்டிய வீரனுமாகிய நெடுஞ்சேரலாதன் என்பவனுக்கு நற்சோணை என்ற சோழன்மகளிடம் உதித்தவன் நம்சேரர் பெருமான். செங்குட்டுவன் என்ற இவன் பெயர்க்கு, செம்மை நிறம் வாய்ந்த குட்டுவன் என்பது பொருள். [குட்டுவன்—குட்டநாடுடையோன்] இவன் சிறிய தந்தையாய், வீரனும் ஞானியுமாக விளங்கியவன் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் என்பான். செங்குட்டுவனுக்கு மாற்றாந்தாய்ச் சகோதரராய் இவன் காலத்தே சேரநாட்டின் பகுதியை ஆண்டுவந்தவர்கள், நார்முடிச்சேரனும், அவன் தம்பி ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனுமாவர். நம் சேரனுக்கு ஞாதியரான வேறு அரசர் சிலரும் மலைநாட்டின் சிலபிரதேசங்களை ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர். இச்செங்குட்டுவன்மனைவி, இளங்கோ வேண்மாள் என்றும், மகன் குட்டுவஞ் சேரல் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. நம் சேரனுக்குத் தாயுடன்பிறந்த அம்மான் நெடுங்கிள்ளியும், அம்மான்சேய் பெருநற்கிள்ளியும் ஆகத் தெரிகின்றனர்.

போர்ச் செயல்கள்

செங்குட்டுவன் தன் பால்யத்திலும் முதுமையிலும் பெருவெற்றியுடன் நடத்திய யுத்தங்கள் முக்கியமாக ஆறு என்று ஒருவாறு கணக்கிடலாம். அவையாவன:—

(1) தன் தாயாகிய நற்சோணையை கங்கையில் நீராட்டிவரும்பொருட்டுச் சென்ற காலத்தில் ஆரியவரசர் பலருடன் இவன் நடத்தியது.

(2) கொங்கர் செங்களத்தில் நடத்தியது.

(3) கப்பல்களைச் செலுத்திக் கடலில் நடத்திய பெரும் போர்.

(4) மோகூர்த்தலைவனும் பாண்டியன் சேனைபதியுமாகிய பழையன் மாறனுடன் நடத்திய கொடும்போர்.

(5) தன் மைத்துனச் சோழனுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பிய சோழவமிசத்தவர் ஒன்பதின்மரை நேரிவாயிலில் அழித்தது.

(6) உத்தரகோசலத்துச் சென்று, குயிலாலுவத்தில் ஆரியவரசராகிய கனகவிசயர் முதலியோரை வெற்றிகொண்ட போர். இவற்றின் விரிந்த வரலாறுகள் சங்கநூல்கள் நோக்கி அறியத்தக்கன.

இரண்டு சரித நிகழ்ச்சிகள்

செங்குட்டுவன் காலத்தில் தமிழ் நாட்டார் என்றும் மறக்கக்கூடாத இரண்டு சரித்திர விசேஷங்கள் நிகழ்வனவாயின. இவை கோவலன் கண்ணகிகளைப் பற்றிய செய்தியும், மணிமேகலை செய்தியுமாகும். சுருக்கமாக இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவேன்.

கோவலன் கண்ணகிகள் சரிதம்:—காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெரிய வியாபாரி யொருவன் மகனான கோவலன் என்பவன் தன் கற்புடை மனைவியான கண்ணகியுடன் இல்லறம் நடத்திவருங்கால் மாதரி என்ற நாடகக் கணிகையைக் காதலித்துக் கைம்முதலை யெல்லாம் அவள் பொருட்டுச் செலவிட்டு ஊழ்வயத்தால் அவளிடமும் வெறுப்புற்று வாணிகஞ் செய்து பொருளீட்டவேண்டித் தன்மனைவியுடன் மதுரை வந்து சேர்ந்தான். சேர்ந்தவன், தன் மனைவியின் விலையுயர்ந்த காற்சிலம்பொன்றை விற்றுவரக் கடைத்தெருவிற் சென்று அதனை அரண்மனைத் தட்டா னொருவனிடம் காட்ட அவன் தான் முன்பு கவர்ந்த அரசன் தேவியின் சிலம்புபோல அது இருந்ததனால் தன் மேலிருந்த ஐயத்தை இப்புதியவன்மேல் ஏறிட்டுத் தீர்த்துக் கொள்ளக் கருதி அச்சிலம்பைப்பற்றி அரசனுக்குத் தெரிவித்து வருவதாகக் கோவலனுக்குக் கூறி அவனை ஓரிடத்திருத்தி, அரசனிடஞ்சென்று "தேவிசிலம்பைத் திருடியவனைக் கண்டுபிடித்து வைத்திருக்கிறேன்," என்றான். அரசன் இவன் சொல்லைக் கேட்டதும் ஆராய்ச்சி செய்யாமலே, "ஆயின் அக்கள்வனைக் கொன்று சிலம்பைக்கொண்டு வருதிர்," என்று காவலாளர்க்கு ஆணையிட, அவருடன் தட்டான் சென்று கோவலனைக் காட்டவும், அக்கொலையாளருள் ஒருவன் தன்கைவாளால் கோவலனை வெட்டி வீழ்த்தினன். இச்செய்தி அவன்மனைவி கண்ணகிக்கு எட்டியதும் அவள் மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து பெருஞ்சினங் கொண்டவளாய்ப் பாண்டியனேரிற் சென்று அவன் புரிந்த கொடுங்கோன்மையைத் தன் மற்றொரு சிலம்பைக்கொண்டு விளக்கிக் காட்டவும் அரசன்

தான் செய்த பேரநியாயத்தை அறிந்து சோகித்து உயிரைவிட்டான். அவன் தேவியும் கணவன் சென்றதறிந்து சோகித்து உயிர் துறந்தனள். பின்பு கண்ணகி தன்சினந்தணியாதவளாய்த், தன்னிடக் கொங்கையைத் திருகி எறிந்து மதுரையை எரியுண்ணும்படி செய்துவிட்டு, வைகைக்கரைவழியே சென்று, மலைநாட்டுள்ள செங்குன்று என்னும் மலையின் மேல் ஒரு வேங்கைமரத்தினடியிற் சேர்ந்துநின்றாள். அப்போது, தேவர்கள் கண்ணகி முன் வந்து, அவள் கணவனை அவளுக்குக் காட்டி, அப்பத்தினியையும் உடனழைத்துக் கொண்டு விண்ணுலகஞ் சென்றனர்—என்பதாம்.

மணிமேகலை சரிதம்:—இவள், கோவலனுக்கு, அவன் கணிகையாகிய மாதரியிடம் பிறந்தவள். கோவலன் தன் காரணமாகப் பிரிந்து மதுரையிற் கொலையுண்ட செய்தி கேட்டதுமுதல் மாதரி தன்மகள் மணிமேகலையுடன் பௌத்த சங்கத்தில் சேர்ந்து பிக்ஷுணியாயினள். இக்காலத்தே, மணிமேகலை தெய்வங்களினருள்பெற்றுப் பல பெரிய சித்திகளடைந்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதும் பல சமயவாதியரோடு அளவளாவி, முடிவில் பௌத்ததர்மத்தைக்கைக்கொண்டு காஞ்சியில் தவம் புரிந்ததும் இவள் சரித்திரத்தின் சுருக்கமாகும்.

சேங்குட்டேவன் வடநாட்டி யாத்திரை

கண்ணகி மேற்கூறியவாறு, செங்குன்றில் விண்ணடைய, அதனை நேரிற்கண்ட மலைவேடுவர் பலர் திரண்டு சென்று, அச்சமயம் பேரியாற்றங் கரையிற் பாடியிறங்கியிருந்த சேரன் செங்குட்டுவனிடம் தாங்கள் கண்ட அதிசயத்தை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். அப்போது, அரசனுடன் வந்திருந்த மதுரைப்புலவராகிய சாத்தனார், தம்மூரில் தாம் நேரிலறிந்த கோவலன் கொலை விவரத்தையும் கண்ணகி செய்கைகளையுங் கூறி, 'அவளே தங்கள் நாடடைந்த நங்கை' என்பதை விளக்கினார். இவ்வாறு தன் கற்பின் மாட்சியைக் காட்டிச் சேரநாடடைந்த அப்பத்தினியைப் பிரதிஷ்டித்துக் கௌரவிக்க விரும்பி, கண்ணகியின் பிரதிமைக்கு இமயத்திலிருந்து சிலையெடுத்துக் கங்கைநீராட்டி வரவும் அதனுடன் தமிழரசரை இகழ்ந்துநின்ற ஆரியவரசாகிய கனகவிசயரை அடக்கிவரவும் முடிவுசெய்து உடனே தன்னிராஜதானியாகிய வஞ்சிமாநகர்க்குச் செங்குட்டுவன் புறப்பட்டான். அவன் நகரடைந்ததும் வடதேசயாத்திரைக்கு வேண்டியவையெல்லாம் சித்தஞ்செய்யப்பட்டன. மறுநாட்காலை செங்குட்டுவன் பிரயாணமாகி நீலகிரியையடைந்து, அங்கு வந்துசேர்ந்த தன் பெருஞ் சேனைகளுடனும் பரிவாரங்களுடனும் யாத்திரையைத் தொடர்ந்து நடத்தி முடிவில் கங்கையின் தென்கரை யடைந்தான். அப்போது செங்குட்டுவன் நட்பினரும் வடவேந்தருமாகிய கன்னர் என்பவரால் கங்கைக் கரையைச் சேனைகள் கடப்பதற்கு வேண்டிய மரக்கலங்கள் சித்தஞ் செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றினுதவியாற் சேரன் சேனைகளுடன் அம்மஹாநதியைக் கடந்து சென்று உத்தர கோசலத்தை நெருங்கினன். இவ்வாறு தமிழ் வேந்தனொருவன் பெருஞ்சேனையுடன் பகைமைபூண்டு தம் நாட்டை சமீபித்தானென்ற செய்தி தெரிந்ததும், அந்நாடாளும் கனகவிசயர் முதலியோர் போர்க்கோலங்கொண்டு எதிர்ந்தனர். அப்போது தமிழ்ச் சேனைகட்கும் ஆரியப்படைகட்கும் பெரும் போர் மூண்டது. அப்போரில், சேரன்படை, ஆரியப் படையை முற்றவும் முறியடித்து வெற்றி பெற்றதோடு கனகவிசயரிருவரும் அக்களத்திற் பிடிக்கவும் பட்டார்கள். இங்ஙனம் ஜெயம்பெற்றதும், செங்குட்டுவன், தன் சேனைத்தலைவனான வில்லவன் கோதையால் இமயத்திற் பத்தினிக்குச் சிலையெடுப்பித்துக்கொண்டு திரும்பி, கங்கையின் தென்கரையில், நட்பரசரான கன்னரால் அமைக்கப்பட்ட பாடியிலிறங்கிப் பத்தினிச்சிலையைக் கங்கை நீராட்டித் தூய்மைசெய்வித்தும், இறந்த வீரருடைய மைந்தர்களையும் இறவாத வீரர்களையும் தன் ஆஸ்தானத்தில் அழைத்து, அவர்கட்கெல்லாம் பொன்னாலாகிய வாகைப்பூக்களை அளித்துக் கௌரவித்தும் ஆதரவுகாட்டினன். இங்ஙனம் செங்குட்டுவன் பாடியிலமர்ந்திருந்த காலையில், சோழ நாட்டவனும், கோவலன் நட்பினனும், கங்காயாத்திரை செய்துகொண்டு வருபவனுமான மாடலன் என்னும் மறையவன் சேரர்பெருமானை அப்பாடியிற் கண்டுகளித்துத், தன் வரலாறுகளையும் தமிழ் நாட்டின் விசேஷங்களையும்பற்றிக் கூற அரசன் அவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வந்த

ணையும் வெகுமானித்தான். பின்னர்ச் செங்குட்டுவன் தன்னாற் போரிற் பிடிக்கப்பட்ட ஆரியவேந்தரைச் சோழபாண்டியர்க்குக் காட்டிவரும்படி தூதுவருடன் அவரை முன்னதாக அனுப்பி விட்டுச், சில நாள்களில் தானும் தன் பெரும்பரிகாரங்களுடன் நெடும்பிரயாணஞ் செய்து ஜயசிலனாய்த் தன் இராஜதானியாகிய வஞ்சிமாநகர் அடைந்தனன். இங்ஙனம் செங்குட்டுவன் தந்நகரில் வீற்றிருந்த காலத்தில், கனகவிசயரைச் சோழபாண்டியர்க்குக் காட்டி மீண்டு வந்த தூதுவர், 'போரிற் புறங்கொடுத்தோடிய பகையரசரை இங்ஙனம் நடத்துதல் தகாது' என்று அத்தமிழ்மன்னர் இகழ்ந்து கூறிய வார்த்தைகளைச் செப்பிநிற்கச் சேரனுக்கு அவர்கள்மேற் கோபம் பெருகியது. அதனை, பக்கத்திருந்த மாடலமறையவன் அறிந்து, இனிமையும் பெருமையு முடைய

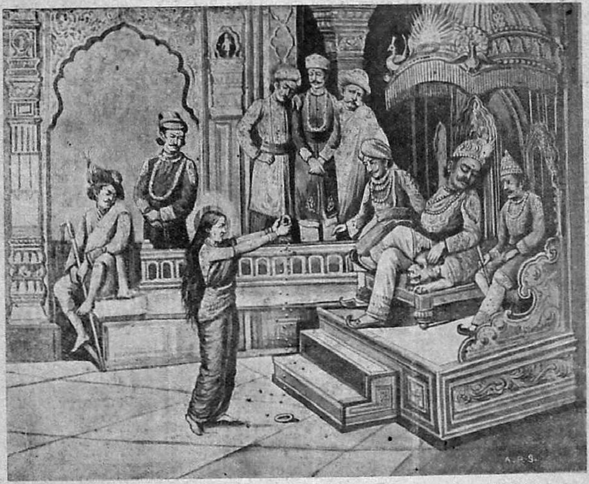

மொழிகளைச் சேரனுக்கு எடுத்துக்கூறி அவன் சீற்றத்தைச் சமனஞ்செய்தனன். பின்னர், அம்மறையவன் சொற்படியே, பத்தினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்கு வேண்டிய யாகசாந்திகளைத் தொடங்கி அப்பிரதிஷ்டையையும் பெருஞ்சிறப்புடன் நிறைவேற்றினன். இவ்விசேஷத்திற்கு இலங்கை யரசனாகிய கயவாகு முதலிய வேற்றரசர்களும்வந்திருந்து சிறப்பித்தனர். இவ்வாறு, செங்குட்டுவன் தன் சங்கற்பங்களை நிறைவேற்றி விளங்கிய காலையில், கண்ணகியின் உற்றாருறவினர் சிலர் அப்பத்தினி கோயிலை யடைந்து செங்குட்டுவனுக்குத் தங்கள் வரலாறுகளைக் கூறினார்கள். பத்தினி தேவி ஆங்குவந்திருந்த தன் பார்ப்பனத் தோழியான தேவந்தியின்மேல் ஆவேசித்து, பல அற்புதச் செய்திகளைச் செங்குட்டுவனுக்குக் கூறியதோடு, தன்கடவுட்கோலத்தையுங்காட்டி

அவ்வேந்தனையும் அவன் தம்பி இளங்கோவடிகளையும் வாழ்த்தி யனுக்கிரகித்தாள். இங்ஙனம், செங்குட்டுவன் பத்தினிக்குக் கோயிலெடுத்துச் சிறப்பித்தவாறே, மற்றத் தமிழரசரும் இலங்கைக்கயவாகு முதலிய வேற்றரசரும் தங்கள் நகரங்களிலும் அப்பத்தினிக்குக் கோட்டமெடுத்துத் திருவிழா நடத்திச் சிறப்பிப்பாராயினர்—எனக்காண்க. இச்சரிதமுழுதும், சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டத்தே இளங்கோவடிகளால் விரிவாகவும் அருமையாகவும் பாடப்பெற்றுள்ளது.

சமயம்

சேரன் செங்குட்டுவன் தொண்டொழுகிய மதம் வைதிக சமயமேயாகும். அதிலும் இவனைச் சைவாபிமான முள்ளவன் என்று கூறுதல் பொருந்தும். ஆயினும் மதாந்தரங்களில் அத்துவேஷியாய் யாவரையும் ஒப்புநாடி ஆட்சி புரிந்தவன். இவன் காலத்தில், பல சமயத்தாரும் கொள்கைவேறுபாடுடையராயினும் உறவுமுறையினும் நீதிமுறையினும் ஒற்றுமை பூண்டு விளங்கினரென்று தெரிகின்றது.

சமகாலத்தரசர்

இவன்காலத்தே சோணாட்டில் உறையூரென்ற இராஜதானியிலிருந்து ஆண்ட சோழர் நெடுங்கிள்ளியும் பெருநற்கிள்ளியுமாகத் தெரிகின்றனர், இவ்விருவரும் செங்குட்டுவனுக்கு முறையே தாயுடன்பிறந்த அம்மானும், அம்மான்சேயுமாவர். இவ்வாறே காவிரிப்பூம்பட்டினமென்ற மற்றொரு நகரிலிருந்தாண்ட சோழர், கிள்ளிவளவனும் நலங்கிள்ளியுமாதல் வேண்டும். நம் சேரன் காலத்துப் பாண்டியவரசர், கோவலனைக் கொல்வித்த ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியனும் அவன்தம்பி வெற்றிவேற் செழியன் என்ற நன்மாறனுமாவர். அங்கியவரசாக இவனுளில் விளங்கியவர், இலங்கைக் கயவாகு, கொங்கிளங்கோசர், அறுகை நூற்றுவர்கன்னர் முதலியோர்.

இருபெரும் புலவர்

செங்குட்டுவன் காலத்து விளங்கிய புலவர் பலராயினும், இவனால் நேரில் அபிமானிக்கப்பட்ட நல்லிசைப்புலவர் பரணரும் சாத்தனும். முன்னவர், பதிற்றுப்பத்துள் 5-ம் பத்தால் இவனைப்பற்றிப்பாடி இவ்வேந்தனால் பெரிதும் சம்மானிக்கப் பெற்றார். பின்னவரான சாத்தனார் மணிமேகலை என்ற நூலியற்றியவர் என்பதும், செங்குட்டுவன் சபையை அலங்கரித்தவ ரென்பதும், கண்ணகி வரலாற்றைப்பற்றி தம்முரில் தாம் நேரிலறிந்தவாறு செங்குட்டுவனுக்கும் அவன் தம்பி இளங்கோவடிகட்கும் கூறி சிலப்பதிகாரத்தை அடிகள் பாடக் காரணமாக இருந்தவர் என்பதும் பலரும் அறிந்தவை. செங்குட்டுவன் வரலாற்றையும் தம் நூலுள் இவர் சுருக்கமாகப் பாடியுள்ளார்.

நாமே நகரமும்

செங்குட்டுவன் ஆண்ட சேரநாடு, கோயம்புத்தூர் சேலம் நீலகிரி ஜில்லாக்களும், மைசூரின் சிலபகுதிகளும், மலைநாடுமாம். இவன் தலைநகரமாகக் கூறப்படும் வஞ்சி என்பது, இப்போது திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் அடங்கிய கருவூரேயாகும். இக்கொள்கைக்குரிய இலக்கியப் பிரமாணங்களையும் சாஸன ஆதாவுகளையும் இங்கு விரிப்பிற் பெருகும். விரிந்த நூல்கொண்டு அறியத்தக்கது.

அரசியல்

செங்குட்டுவன் தன்காலத்தில் இணையற்று விளங்கிய பெருவீரனுவன். இவனுக்குத் தரைப்படையோடு, கடற்படையும் மிகுந்திருந்தது. இவன், ஒருகாலத்துக் கடற்போர் ஒன்று நடத்தி வெற்றிபெற்றவனுதலால், 'கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்' என்று விசேஷித்து வழங்கப்பட்டான். இவன் குடிகளெல்லாம் இவன்பால் மதிப்பும் விசுவாசமும் வைத்திருந்தனர். இவன் அரசியலில், தலைமை வகித்தோர் அமைச்சர், புரோகிதர், சேனபதியர், தூதுவர், சாரணர் என்பவர்கள். இவனுடைய முக்கிய சேனபதியாக விளங்கியவன் வில்லவன் கோதை என்றும் அரசிறை மந்திரியாக இருந்தவன் அழும்பில் வேள் என்றும் தெரிகின்றன. முன்னவனே, வடநாட்டுப்போரில் சேனைகளை நடத்தி வெற்றிபெற்றவன். செங்குட்டுவனது அரசியல் முத்திரை, வில் கயல் புலி மூன்றுஞ்சேர்ந்தது. இதனுல், இவன் அக்காலத்துத் தமிழரசருள் தலைமை வகித்திருந்தமை பெறப்படும். மற்றும் இவன் அரசியல் முறைகள் விரிந்தநூல்களால் அறியத்தக்கன.

குணாதிசயங்கள்

செங்குட்டுவன் இந்நிலவுலகில் 55 ஆண்டு வீற்றிருந்தான். இவனது 47-ம் வயதில் வடநாட்டியாத்திரை தொடங்கி 32 மாதங் கட்குப்பின், தன்னாடு நோக்கித் திரும்பினான். இவனாட்சிக் காலம், தமிழ்நாட்டின் மகோந்நத நிலைமைக்கு முக்கிய காரணமாயிற்று. தன்னாடு வந்து, இவன் 5 வருஷம் அமைதியுடன் ஆட்சிபுரிந்து பரகதியடைந்தனன். இவன் தெய்வபக்தியிற் சிறந்தவன். கண்ணகி வணக்கம் நாடெங்கும் பரவுதற்குக் காரணமானவன் இவனே. ஏகதார விரதமுடையவன்; வீரக்குணமே மேம்படவிளங்கியவன். தமிழரது பெருமையிலும் வீரத்திலும் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தவன்; தமிழர் வீரத்திற் குறை கூறியது பற்றியன்றோ, இவன் வடவரசரை வெற்றிகொண்டது? வீரமிகுதியுடன் மதிநுட்பமும் உடையவன். நல்லிசைப்புலவர்களை நன்கு மதித்து அபிமானித்தவன். செங்கோலுடையவன். இவ்வளவு பெருமையுடன் சிறிது முன்கோபமுடையவன்; ஆயினும், அஃது உடனே ஆறிப் பெருநன்மை செய்பவன். பெரியோர் உபதேசங்களையும், பிராமண தர்மங்களையும் பெரிதும் பேணிவந்தவன். இவற்றுடன் சிவந்த நிறமும் பலமும் பருமனுங்கொண்ட உருவுடையவன். அதிககாலம் ஆட்சிபுரிந்த சேரவரசருள் ஒருவன். இக்காரணங்களால், தமிழகத்தை அக்காலத்துப்பெரிதும் அலங்கரித்தான். இவன் காலம் கி.பி. 2-3- ம் நூற்றாண்டென்பது இதுவரை வழங்கியுள்ள கொள்கை; ஆனால், வேறு பிரபல பிரமாணங்கள் புதியனவாக அகப்பட்டவற்றை நோக்கும்போது, கி.பி.4, அல்லது 5-ம் நூற்றாண்டே இவன் வாழ்ந்த காலமாதல் வேண்டு மென்பது உய்த்துணரப் படுகின்றது. அக்காரணங்களை விரிப்பின் விரியும்.

முடிவுரை

இவற்றால், செங்குட்டுவன் சரிதத்தை ஒருவாறு அறியலாம். ஒவ்வொரு பிரிவிலுமுள்ள விசேஷ வரலாறுகளை இலக்கியம் சாஸனமுதலிய கருவிகள் கொண்டு ஆராய்ந்து, தனி நூலொன்று என்னால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. "சேரன்-செங்குட்டுவன்" என்ற பெயர் கொண்ட அந்நூலால், தமிழகத்தின் பண்டை நாகரிகச்சிறப்புகளும்நடையுடைபாவனைகளும் நன்குவிளங்கத் தடையில்லை: ஆயினும், இத்தகைய பெருவேந்தனது வரலாற்றை, 'விவேக போதினி' யபிமானிகள் சுருக்கமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டி, இச்சிறு வியாசம் வரையலாயிற்று.

மு. இராகவையங்கார்.

இந்திய தர்மங்களும் மேனாட்டு நாகரிகமும்

INDIAN IDEALS AND WESTERN CIVILIZATION

தற்காலம் நடந்துவரும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தை ஒருவன் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பானாயின், மனிதனுக்குரிய பல இயற்கைகளும் ஆற்றல்களும் இத்தன்மையன என்று வெளியாகும். மனிதன் தன் நுட்ப அறிவைக்கொண்டு எல்லா வழிகளிலும் சிறந்து முதன்மையடைந்திருக்கிறான் என்பதும் பலவித சூக்ஷ்மமான ஆயுதங்களைக்கொண்டு தன் ஸ்வஜாதியாரைக் கொன்றுவிடவும் அந்த அறிவே உபயோகப்படுகிறது என்பதும் அதே ஸமயத்தில் உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய விஷயங்களுக்கும் அவ்வறிவு வினியோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பதும் ஏற்படுகின்றது.

சிறு பீரங்கிகள், பெரு பீரங்கிகள், கத்திகள், வெடிகுண்டுகள், கடற்சுரங்கங்கள் முதலியவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய ஆயுதசாலைகள் ஒருபுறத்திலும், இவைகளுக்கும், மற்ற நெசவு, கிருஷி முதலிய பலவிதக் கைத்தொழிற் சாலைகள் முதலியவைகள் மற்றொருபுறமும் உள்ளன. மற்றும், மனிதன் நல்வழியில் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களை உண்டாக்கக்கூடிய பலவிதத் தொழில்களும் உண்டாயிருக்கின்றன.

மற்றும் போர்க்களத்தையே சற்று நோக்குவோமாயின், அதோ ஒருபுறத்தில் இரத்தவெறி கொண்டு ஆரவாரம்செய்து பேராசையுடன் போர்செய்வோர் இருக்கின்றனர். இன்னொருபுறத்தில், ஏன்? இவர்கள் இடையிலேயே, எதையும் லக்ஷ்யம்செய்யாமல் தர்மமே உருவெடுத்து வந்திருப்பதுபோல் போரில் காயம்பட்டுத் தத்தளிக்கும் வீரர்களுக்குச் சிகித்ஸை செய்யக் காத்திருக்கும் அரிய பெண்மணிகள்

திற்கின்றனர்! ஆம், இத்தகைய காலங்களில்தான் மானிட அறிவின் உண்மைக்குணம் வெளிப்புலப்படுகின்றது. எப்படி மங்கிக்கிடக்கும் உலோக சட்டத்தைத் தீயிலிட்டுத் தட்டினால் ப்ரகாசத்துடன் நிற்குமோ, அதுபோலவே மனிதனும் தான் பற்பல இடுக்கண்களை அனுபவிக்குங்காலத்தில்தான் தன் ஸ்வப குணத்தைக் காட்டிநிற்கிறான். ஸ்ரீராமரது தயாளத்வமும், ஹரிச்சந்திரனது ஸத்யநிலையும், பாண்டுபுத்ரரது பொறுமையும், ப்ரஹலாதாழ்வானது பக்திப் பெருமையும் இன்னும் இவர்போன்ற மஹான்களது உண்மை நிலையும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டகாலத்தில் அல்லவா தெற்றென விளங்கின. ஆகையால் பெரும் போர்களும் மானிடகோடிகளுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களும் இத்தகைய நன்மை உண்டாக்குகின்றனவாதலின், அவைகள் இருப்பது அத்தியாவசியமென்று ஒருக்கால் சிலருக்குத் தோற்றலாம்.

ஆயினும் பேராசைகொண்டு வேற்று நாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆளவிரும்புவதினும் தனக்குள்ளதுடன் திருப்திபடைந்திருப்பது மேலன்றோ? மதவெறிகொண்டு தாம் இன்னது செய்கிறோம் என்பதும் அறியாமல் ஆரவாரம் செய்வதினும் அப்படி ஆர்ப்பரிக்காமல் இருப்பது சிறந்ததன்றோ? பலஜீவராசிகளை ஹிம்ஸித்து ஆனந்தப்படுவதினும் அவைகளைக் காப்பாற்றிப் பழக்குதல் ஆனந்தத்தைத் தரத்தக்கதன்றோ? தன்னினத்தாரின் கழுத்தைத் தறிப்பதினும் அவனை ஆதரித்து அவனுடன் அளவளாவியிருத்தல் பெரும் புண்ணியமன்றோ? ஆகவே, மேலைநாட்டார் ஒருவருடன் ஒருவர், அடிக்கடி போர்செய்து உலகத்தையே இரத்த வெள்ளமாக்கி, பிறகு ஸமாதான ஸங்கங்கள் கூட்டி பிறகு நெருங்கிப்பழகிவருதல்போல் அபிநயித்தல் எப்படியிருக்கின்றது! இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஸமாதான ஸங்கங்கள் இருந்தென்ன இராமலிருந்தென்ன? அவர்களது உயர்ந்த நாகரிகமும் ஒழுங்கும்,. அவர்கள் கல்விச்சாலைகளும், தொழிற்சாலைகளும், ஜீவகாருண்ய சங்கங்களும், எப்பொழுதும் எங்கும் ஸமாதானத்தையும் நன்னம்பிக்கையையும் பொருத்தக்கூடிய மதமும் இருந்தும் யாதொரு பயனும் அற்றனவாய் அல்லவா இருக்கின்றன?

இம்மாதிரி இருப்பதினாலேயே மேலைநாட்டார் பற்பல வழிகளிலும் விருத்தியடையவேண்டியிருக்கிறது. கீழ்நாடுகளில் எந்தெந்தவிஷயங்கள் யாதொரு முயற்சியுமில்லாமல் நடைபெறுமோ அந்த விஷயங்களுக்கெல்லாம் மேல்நாடுகளில் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டும் நடைபெறுவது அரிதாயிருக்கின்றது. நாம் இதை இரண்டொரு சிறிய திருஷ்டாந்தங்களினால் வெளிப்படுத்துவோம். ஜீவஹிம்ஸை செய்யாமலிருக்க வேண்டியதென்பது எல்லா நாட்டாரும், எல்லா மதத்தினரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இந்திய நாட்டுச் சிறுவன் ஒருவனுக்கு ஜீவஹிம்ஸை செய்யாதே என்று சொல்லக்கூடிய ஸங்கமும் வேண்டாம். அதற்குரிய முயற்சிகளும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் மேல்நாடுகளிலோ பக்ஷிக்கூடுகளைக் கலைக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவும் ஜீவஹிம்ஸை செய்யாதவர்களுக்கு பரிசளிக்கவும் பல ஸங்கங்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. இந்திய நாட்டில் வெகுகாலமாய் வைத்தியசாலைகள் இருந்து வந்து மானிடகோடிகளுக்கும் அற்ப ஜீவராசிகளுக்கும் உதவிபுரிந்து வந்திருக்கின்றன. இந்திய நாட்டரசர்கள் எவராவது அலக்ஸாண்டர், நெபோலியன் அந்நிய நாடுகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் துராசையைப் பின்பற்றியவர்களாயிருந்தார்களா என்பதே இதற்குச் சாட்சி பகரும். கலிங்க ராஜ்யத்தின்மீது படையெடுத்து அதில் உண்டான உயிர்ச்சேதங்களுக்காக பச்சாத்தாபப்பட்டு மனமுருகி, எல்லா உயிர்க்கும் நன்மை புரிதலையே மேற்கொண்ட பகவான் புத்தரைப் பின்பற்றி யொழுகின சக்கிரவர்த்தி அசோகரைப்போல் அந்நாடுகளில் எவரையேனும் காணமுடியுமா?

தவிரவும், மேல்நாட்டுச் சிறப்புகளும் நூதன வழிகளும் பொது நன்மையைப் பயப்பன போலிருப்பினும், காலக்கிரமத்தில் அவைகள் எந்த கதிக்கு வந்துவிட்டன என்பது தற்காலத்திய பெரும்போரே வெளிப்படுத்துகின்றது. இருப்புப்பாதைகளும், தொழிற்சாலைகளும் நூதன சக்திகளும் நல்வழியில் உபயோகிக்கப்பட்டால் உலகமுழுவதற்கும் எவ்வளவோ நன்மை தரத்தக்கன என்பதற்கு ஐயமேயில்லை. அதே சமயத்தில் அவைகள் எவ்வளவு அபாயகரமானவை, எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அழிந்து போகக்கூடியவை என்பதை இந்த யுத்தமே தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் நம் நாட்டிலோ

எப்பொழுதும் அழியாத்தன்மையான பெரும் உதவிகளை நம்முன்னோர் செய்திருக்கின்றனர். தற்காலத்து ஐரோப்பிய ஜனங்களாலும் கட்டி முடிக்க முடியாத அணைகளும், ஏரிகளும் பொது ஜன நன்மையைக் கருதியே இந்திய அரசர்கள் செய்திருக்கின்றனர். மேல்நாட்டாரது நுண்ணிய அறிவிற்கும் எட்டாத நுட்பமான ரணவைத்தியாயுதங்களும் செய்திருக்கிறார்கள். மனிதர்களுடைய கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்குரிய வழிகளையே நம் நாட்டாரும் தேடி நிரந்தரமான வழியைக் கண்டுபிடித்திருக் கின்றனர்.

ஆகையினால் நாம் கேவலம் வெளித்தோற்றத்தைமட்டும் கண்டு மயங்கிவிடாமல் அவ்வகைகளின் அந்தரங்க நுட்பங்களையும் உணர்ந்து எது சாச்வதமான நன்மையை எல்லா ஜீவகோடிகளுக்கும் பயக்கின்றதோ அதையே பின்பற்றவேண்டும் என்றாகிறது. ஆனாலும் இவைகள் இடைவிடாமல் நடந்து கொண்டே வரவேண்டுமாயின், இவைகளைச் செலுத்தும் யந்திரங்களும் அவசியமாயிருத்தலால் அத்தகைய நுட்பங்களை மேனாட்டாரிடமிருந்து கைக்கொண்டு நம் நாட்டு புராதன தர்மங்களையும் பின்பற்றி நடக்கக் கடவோம்,

K. S. வீராஸாமி ஐயர், பீ.ஏ., எல்.டி.

ஐரோப்பிய மஹா யுத்தம்

இப்பொழுது ஐரோப்பியநாடுகளில் சென்ற ஒரு வருஷகாலமாக நடந்துவரும் மஹா யுத்தத்திற்கு ஏற்பட்ட காரணங்கள், ஐரோப்பிய தேசங்களின் சரித்திரம், அதன் மூலமாய்வெளியாகும் அநேக ஸூக்ஷ்மமானரஹஸ்யங்கள், மற்றும் இந்தயுத்தத்தில்ஸம்பந்தப்பட்ட எல்லாவிபரங்களும் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்று (ஐரோப்பிய மஹாயுத்தம்,256 பக்கங்கள், 58 அழகிய ஆப்டோன் படங்கள் விலை ரூ. 1-4-0) வெளியிட்டிருப்பதை நம் நேயர்கள் அறிவார்கள். இப்புத்தகம் கூடியவரை சுத்தமாயும் விஸ்தாரமாயும், தெளிவாயும், படிப்பவருக்கு மனோத்ஸாகத்தை யுண்டுபண்ணும் விதமாகவும் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. 'இம்மாதிரி யுத்த புஸ்தகம் அனேகம் வெளிவந்திருப்பினும், நமது ஆபீஸ் பதிப்பு, மிகவும் ஸிலாக்கியமாயிருக்கிறதென்று' நமது சந்தாநேயர்கள் அநேகர் எழுதியிருப்பது எமக்கு மிகுந்த திருப்தியைத் தருகிறது. தவிர, இப்புத்தகத்தைப்பற்றிய முக்கிய பத்திரிகைகளின் சிறந்த அபிப்பிராயங்கள், இச்சஞ்சிகையின் பின் பாகத்தில் இங்கிலீஷிலியே ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதை நம் நேயர்கள் அறிய விரும்புகிறோம்.

ஆரோக்கிய சாஸ்திரம்

THE SCIENCE OF HEALTH

மனுஷ்ய சரீரம் வெகு விசித்ரமான யந்திரம். ஜனங்களுக்கு ஸௌகர்யத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதும், சில ஸமயம் நாசத்தை விளைவிக்க வல்லமையுள்ளதுமான நீராவியந்திரம், பீரங்கி முதலிய கருவிகளைப் போலவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை ஸுகத்துக்குக் காரண பூதமான நம்முடைய சரீர யந்திரமும் சிக்கலாய் அமைக்கப்பட்டு, வெகு ஜாக்கிரதையாய் நடத்தப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. நீராவியந்திரம், கடிகாரம்போன்ற கருவிகளுக்கும், நமது தேகத்திற்கும் அனேக அம்சங்களில் ஒற்றுமையும், சில பாகங்களில் வேற்றுமையுமுண்டு. மற்ற யந்திரங்கள் போல், மானுடதேகமும், பலவித அங்கங்களும், அனேகம் உறுப்புகளும் ஒன்றோடொன்று பொருத்தப்பட்டு, சலனாதி வ்யாபாரங்களை செய்யக்கூடிய ஸ்திதியிலிருக்கிறது. வேலைசெய்யக்கூடிய சக்தியானது சில யந்திரங்கள் விஷயத்தில் நிலக்கரி, கட்டை, ஜலம், வெடிமருந்து முதலிய உபகாரணங்களாலும், கடிகாரம் போன்ற மற்றவைகளில் விசைகளை முடுக்கி சாவி கொடுப்பதாலும், ஏற்படுகிறது. இவ்விதமே நமது தேகயந்திரமும், நாம் உட்கொள்ளும் உணவு, பானம், ப்ராணவாயு முதலிய வஸ்துக்களின் ஸஹாயத்தால் நடமாடவும், வேலைசெய்யவும் சக்திபெறுகிறது. மற்ற யந்திரங்களிற்போல, நம்முடைய சரீரத்திலும், கரசரணாதி அங்கங்களும் உறுப்புகளும் இடைவிடாமல் செய்யும் வேலையினாலுண்டாகும் அழுக்கையும், வெளியிலிருந்து உடம்பின் மேல் படியும் புழுதி முதலிய அசுத்தத்தையும் அடிக்கடி துலக்கி, தேகத்தை சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். யந்திரங்கள், தங்களுக்குரியவேலையைச் செய்யாமலிருந்தால், எப்படி துருப்பிடித்து, உபயோகமற்றதாய் ஆகுமோ, அதுபோலவே நமது சரீரத்துக்கும், தனது நிலைமைக்குத் தகுந்த தேகப்பயிற்சி (Physical Exercise) இல்லாவிட்டால, அது சரியான வளர்ச்சியில்லாமல், நோய்களுக்கு இரையாகி இவ்வுலகவாழ்க்கையின் ஸுகத்தைக் கெடுத்துவிடும். ஆனால், நினைக்கவும் பேசவும் கூடிய சக்தியும், பகுத்தறிவும், ஸ்வயமாய் நட

மாடி வேலைசெய்யும் ஸாமர்த்தியமும் நமது சரீரத்துக்கு இருப்பதுபோல், மற்ற யந்திரங்களுக்கில்லை. இன்னும் மற்ற அம்சங்களில் நமது தேகத்திற்கும் மற்றக் கருவிகளுக்கு முள்ள ஒற்றுமை பேதம் பலவாறுயிருக்கும். அங்கங்கே ஸமயானுகுணமாய் விவரிக்கப்படும்.

தேக அமைப்பு வெகு விசித்ரமென்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது. நமக்குண்டாகும் பலவித ஸுகதுக்கானுபவத்திற்குக் காரணபூதமான ஐம்புலன்களும், ஹ்ருதயம், ச்வாஸப்பை இரப்பை, குடல் போன்ற பெரிய உறுப்புகளும் எலும்புகளும், இன்னம் பற்பல சிறு உறுப்புகளும் வெகு ஆச்சர்யமாய் ஒன்றமைக்கப்பட்டு, சரீரமுண்டாகிறது. ஒவ்வொரு அவயவம், உறுப்பு முதலியவைகளின் பருமன், உத்பவம், உபயோகம், வேலை செய்யும் ரீதிகள் வெவ்வேறு. இவைபற்றிய விபரங்களை விஸ்தாரமாய் எடுத்துச் சொல்வது சரீரசாஸ்திரம், பிஸியாலஜி (Physiology). அதிலும் அவயவாதிகளின் ஸ்வரூபம், ஒன்றோடொன்று அமைப்பு இவைகளை விசேஷித்து எடுத்துரைப்பது அனடமி (Anatomy) என்று சொல்லப்படும். அங்க விபாக விவரண சாஸ்திரம். மேற்கண்ட அங்காதி உபகரணங்களை சரிவர வ்ருத்தியாகும்படிசெய்தும் நமது வீடுகளையும் அவைகளைச் சுற்றிலும் சுத்தமாய் வைத்தும் நோயற்று, த்ருடசரீரத்துடன் ஸுகமாய் வாழ்வதற்குரிய மார்க்கத்தை உபதேசிப்பது ஆரோக்கிய சாஸ்திரத்தின் (Hygiene) நோக்கம். இச்சாஸ்திர ஞான ஸம்பாதனத்துக்கு முக்கிய ஸாதனமான அங்காதி சரீர உறுப்புகளின் குண, தர்மங்களை வெகு ஸ்தூலமாயாவது ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ளல் மிகவும் அவசியம்.

நமது சரீரம் ஸாமான்யமாய் மூன்று பாகங்களுடையதாகச் சொல்வதுண்டு. (1) சிரஸ் (the head); (2) கைகள் தவிர, கழுத்து முதல் இடுப்பு வரையிலுள்ள மத்தியதேகம் அல்லது முண்டம் (the trunk); (3) கைகள், கால்களாகிற சரீர அங்கங்கள் (two pairs of limbs) இம்மூன்றும் சேர்ந்த முழுசரீரமும் ஸ்கெலிடன் (the skeleton) என்று சொல்லப்படும் எலும்புக்கூட்டின் பேரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீடு, ஆலயம் முதலிய கட்டிடங்களுக்கு ஸ்தம்பம் சுவர்போல் நமது தேகத்திற்கும் எலும்புக்கூடு முக்கிய ஆதாரமாயிருக்கிறது. முதிர்ந்தவன் எலும்புக்கூட்டில் பெரிதும் சிறிதுமாய் இருநூறு எலும்புகளுக்கு மேலிருக்கின்றன. அவைகளின் ஸ்தானம், உருவம், அமைப்பு, முதலியதைப்பற்றி ஸவிஸ்தாரமாய்த் தெரிந்துகொள்வது ப்ரகிருத விஷயத்துக்கு அவசியமில்லாவிடினும், அவைகளுடைய அமைப்பின் உத்தேசமும், உபயோகமும் அறியவேண்டிய விஷயம். (1) எலும்புக்கூட்டினால் சரீரத்துக்கு உருவமும், வலிவும் ஏற்படுகின்றன. எலும்புகள் உறுதியும், அடி முதலிய விசைதாக்கினால் அநேகமாய் இணங்காமலிருக்கும் திறமையுமுள்ளன. அவைகள் உறுதியாயில்லாவிட்டால், நமக்கு ஸரியான தேக உருவம் ஏற்படாமல், நாம் நிமிர்ந்து நிற்கவும், நடமாடவும் முடியாமல் சக்தியற்றிருக்கும்படி நேரிடும். எலும்புகள் நோய்வடைந்து இருபக்கங்களில் ஸரியாய் வளராவிடில் கூன் முதுகு, முதலிய அவலக்ஷணமுண்டாகிறது. (2) இதுதவிர, எலும்புக்கூடானது, சரீரத்திலுள்ள மூளை, ஹ்ருதயம் போன்ற ம்ருதுவான உறுப்புகளுக்கு ஸம்ரக்ஷிக்கக் கூடிய ஆவரணமாகி (protective covering) தேகத்தின் வெளிப்பக்கம் தாக்கும் அடிமுதலியவற்றால் அவைகளுக்குக்கெடுதிநேராமல் தடுப்பதற்குஸாதனமாயிருக்கிறது. மேற்சொன்னது தவிர மற்றொரு முக்கிய உபயோகமுமுண்டு. எலும்புக்கூடு தனித்துப் பார்த்தால், மிகவும் விகாரரூபமாயும், பயங்கரமாயுமிருக்கும். ஆனால் தோல், சதை, தசை (muscle) இவைகளால் மூடப்பட்டு தசை, தசைநார்களால் (Tendons) ஒன்றோடொன்று பொருத்தப்பட்டால் மிகவும் மனோஹரமாயும், ஆடை, ஆபரணம், சந்தனம், மாலை, முதலிய உபசாரங்களுக்கு அர்ஹமாயும் நினைக்கப்படுகிறதுடன், நடக்கவும், ஓடவும், இன்னம் பலவிதமாய் பயிற்சி செய்வதற்கும் காரணமாகிறது. எலும்புகளை ஒன்றோடொன்று இசைக்கும் தசைகளுக்கு நாம் நினைக்கும்போதும், சிலசமயம் நம்மிச்சையில்லாமலேயும் சுருங்கவும், மறுபடியும் நீண்டு ஸ்வரூபத்தையடையவும் ஸ்வபாவசக்தி உண்டு. ரப்பர் பந்து போன்ற வஸ்துவானது ஏதாவதொரு விசையால் பருமன், நீளம் முதலியவற்றில் உருவம் மாறி, அவ்விசை நீங்குங்கால், தன் பூர்வரூபத்தை அடையக்கூடுமானால் அந்த பூர்வஸ்தி திஸ்தாபகமான சக்தியானது ஆங்கி

லைய பாஷையில் இலாஸ்டிஸிடி (Elasticity) என்று வ்யவஹரிக்கப்படும். (3) நாம் நினைக்கும் போது தசைகள் சுருங்கி நீளுவதால்தான் எலும்புகள் சலித்து நடமாடக்கூடிய சக்தி நமக்கு ஏற்படுகிறது. 'நிழலின் அருமை வெய்யிலில் போனால் தெரியும்' என்பது போல் எலும்பு தசை இவைகள் நோய்ப்பட்டு, முடவன் போல் நடமாட்டம் இல்லாதவன்தான் இவ்வித உபயோகத்தை நன்குணரக்கூடும். பாரிச வாயுவால் அவஸ்தைப் படுபவனுக்கல்லவோ, கை கால்களை யதேச்சையாக உபயோகிக்கும் சக்தியின் மஹிமை யதார்த்தமாய் விளங்கும்.

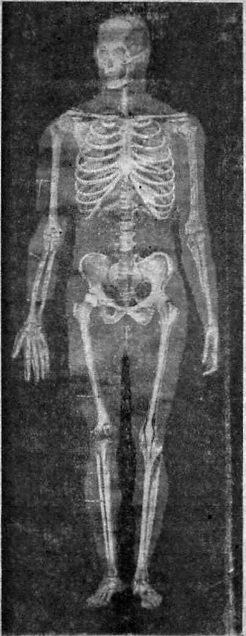

தலை:—'எண்சாண் உடம்பிற்கு சிரஸே ப்ரதானம்' என்பதுபோல், நமது சரீரமாகிய கட்டிடத்துக்கு உன்னதஸ்தானத்திலும், மிகவும் உத்க்ருஷ்டமாயுள்ளது தலை. இது மற்ற பாகங்களைக்காட்டிலும் உயர இருப்பது முறையே. நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள வஸ்துக்களின் அறிவானது சிரஸின் பாகங்களாகிய புலன்களால் ஏற்படுகிறது. கண்ணும், காதும், சரீரத்தின் வேறு பாகங்களிலிருந்தால் நாம் எவ்வளவு தூரம் பார்க்கவும் எவ்வளவு கேட்கவும் கூடுமோ, அதைவிடப் பலமடங்கு அதிகமாய் இப்புலன்களின் உபயோகம் தலை உயர இருப்பதால் உண்டாகிறது. தவிர, பார்க்கவும், கேட்கவும், ருசி யறியவும், நினைக்கவும், பேசவும் இதரகார்யங்கள் செய்வதற்கும் வேண்டிய சக்தி விசேஷங்களுக்கு மூலஸ்தானம் மூளை Brain) இதிலிருந்து வெள்ளிக் கம்பி போன்று எங்கும் பரவி, இந்திரியங்களுக்கு அதற்குரிய பார்த்தல், கேட்டல் முதலிய மூளையிலிருந்துண்டாகும் உணர்வைத் தருகின்றன. வெளிப்பிரபஞ்சஞானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்கு முக்கிய காரணங்களாகிய புலன்களுக்கு சமீபத்தில், அவைகளின் சக்திக்கு ஆதாரமான மூளையிருப்பது ஸௌகர்யம் என்று சொல்ல வேணுமா? இம்மூளையானது மிகவும் மிருதுவானதால் அடி முதலிய இடையூறிலிருந்து ஸம்ரக்ஷிப்பதற்காக எலும்பால் அமைக்கப்பட்ட மூளைப்பெட்டி அல்லது மூளை ஆவரணம் (Brain-box or brain-case) என்ற ஒரு கூட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கூட்டிலுள்ள எலும்புகள், குழந்தைப் பருவத்தில் கொஞ்சம் மிருதுவாயும், வயது ஆக ஆக உறுதியாயுமாகும்.

தலையில்தான், உணவும் காற்றும் தேகத்தினுள் பிரவேசிக்கும் வழி இருக்கிறது. இந்த வழிகள் வெவ்வேறு. மூக்கினால் சுவாஸமும், வாயால் உணவும்பானமும் உட்செல்லும். பேசும் பாடும் ஸமயம் தவிர, மற்ற காலங்களில் வாயால் மூச்சுவிடக்கூடாது. நாம் உட்கொள்ளும் உணவை நன்றாய்க் கடித்து மென்று அது ஸுலபமாய் ஜீரணமாக வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து, உணவு மார்க்கக் குழாயில் (Gullet) விழும்படி செய்யும் பற்களும், நாவும் இருக்கும் ஸ்தானமும் சிரஸே.

தலையின் எலும்புக்கூடு கபாலம் (Skull) என்று பெயர். இது முதுகு எலும்பின் (Back-bone) மேல் வைக்கப்பட்டு, மேலும் கீழும், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கமும் ஸுலபமாய் அசையும் சக்தியுள்ளதாயிருக்கிறது.

A. வரதாசாரி, பி.ஏ., எல்.டி.

உருத்திராக்ஷ மகிமை

THE SANCTITY OF SACRED BEADS

பரமபதியாகிய சிவபெருமானை வழிபடும் அடியவர் அகத்திலக்கணமாக அவரது பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் ஐந்தெழுத்தைத் தியானம் செய்வர்; புறத்திலக்கணமாகத் தமது மெய்யில் திருநீற்றையும் உருத்திராக்ஷத்தையுந் தரிப்பர். இம் மூன்று பொருள்களின் சிறப்பு இவ்வளவு என எடுத்தியம்ப இயலாது. சிவஞானக் கடலுட் டிளைத்து விளையாடும் பெரியோருக்கே இவைகளின் அருமையும்பெருமையும் விளங்கும். காஞ்சிப் புராணம் பாடின சிவஞான சுவாமிகள் "சைவ சித்தாந்த வழிதேறி யதீதவாழ்விற், போயன்மி அஞ்செழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும் புனையாக்கொண்ட, நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்தொழுகும் பெரும்பேறு நான்பெற்றேனால்" என முழங்கிய முழக்கை யாவரே அறியார்? ஐந்தெழுத்தின் பெருமையை அறிவிக்க,

"நல்லவர் தீய ரெனாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே"

என்னும் தமிழ்வேதமும் திருநீற்றின் பெருமையைத் தெரிவிக்க,

"மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான்
திருநீறே."

எனத் துவக்கும் தேவாரத் திருப்பதிகமும் போதாவோ? இவை தம்முள் ஐந்தெழுத்தைத் தியானிப்பது ஐம்புலன்களால் ஆட்டுண்ணும் நமக்கு எளிதன்று. சிந்தையை யடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற திறமரிதல்லவா? "இவ்வரும் பிறவிப்பௌவநீர் நீந்துமேழையேற் கென்னுடன் பிறந்த ஐவரும் பகையே" எனப் பெரியோருரைத்த திருவாக்கு பொய்ப்படுமா? இனித் திருநீறு வியர்வு முதலிய காரணத்தால் மறைபடும். இவ்விரண்டு இடர்ப்பாடுகளுமில்லாது, எளிதில் இன்பம் பயப்பது உருத்திராக்ஷம் அணிவது. உருத்திரமூர்த்தியின் அக்ஷம் [கண்] உருத்திராக்ஷமாம். "முன்னர்ப் பிறந்திறவா மூர்த்தி முகக்கண்ணாகித் தொன்மை யனவாய் ஒழியாப் பவந் தொலைக்கும்" என்னும் திருவாக்கு உணரற்பாலது. இம் மணியின் பெருமையை எளிதில் உணர்த்தும் சுதைபோற் சுவைக்கும் கதை ஒன்றை ஈண்டெழுதுவாம்:

பூச்சக்கரம் என்னும் நகரத்தில் சுப்பிரதீபன் என்னும் அந்தணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பிள்ளைகளும், பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகளுமாக நிறைந்த வாழ்வினனாய்ச் சுகமுற்றவன். சிவபக்தி முதிர்ந்த செல்வன். உருத்திராக்ஷமல்லது வேறு அணிகலன்களை விரும்பாதவன்: அவன் மனைவியும், மக்களும், உறவினரும் பொற்கலன்களை வெறுத்து இந் நற்கலனாம் கண்டிகையையே புனைவர்; அம் மறையவனும் இம் மணியை யணியாதவரைப் பொருட்படுத்துவானல்லன்; அவர்களுக்கு உண்ண உணவும் அளியான். இத்தன்மைய உத்தமனது வீட்டுக்கு யோகாங்கன் என்னும் முனிவர் ஒருவர் வந்தார். அவரைக் கண்டதும் சுப்பிரதீபன் இவர் தவத்திற் சிறந்த தகைமைய ரெனினும் பசியால் வருத்தப்படுபவரெனினும், கண்ணுதற் பெருமானுக் குகந்ததாம் உருத்திரமணியில் ஒன்றாவது அணிந்திலராதலால் இவருக்குப் பிச்சையிடுவதும் பாவம் என எண்ணி வெகுண்டார். யோகாங்க முனிவர் பசித்தீ வாட்ட நின்று நின்றிரந்தார். அது கண்ட சுப்பிரதீபர் ஐயா! மாதவரே! ஒரு உருத்திர மணியேனும் அணிந்திலீர்! போம்! போம்! என்றனர். யோகாங்கர் போயினாரில்லை. இதைப் பார்த்து நின்ற சுப்பிரதீபர் இல்லத்துச் சிறுவர்கள் யோகாங்கரை வளைத்து வெருட்டி வெளியே தள்ளினர். யோகாங்கருக்குக் கோபம் மூண்டு "இரப்பவர்க்கு இரங்கி ஈதலை விடுத்து வெகுண்டு பேசினீர்! எனது யோகதண்டத்தைப் பிடித்திழுத்தீர்! மறையவர் குலத்துட் டோன்றிப் பாதகம் பயின்றீர்! என்னே உங்கள் ஒழுக்கம்' —என உரைத்து அந் நகரத்து அரையன் மாட்டுச் சென்று நடந்த விஷயங்களைச் சொன்னார். இது கேட்ட அரசன், மனம் கொதித்தவனாய் "மறையவன் சுப்பிரதீபனைக் கொணருதிர்" என உரைக்க ஏவலாளர் அவ்வந்தணரை அழைத்து வந்தனர். அவரைக்கண்டதும் அரசன் "தவசிரேஷ்டர்கள் வீடேறி விருந்தாகவந்தால் அவரைக்

கோபித்து வெருட்டுவதோ தருமம்? அது தானு அருள்" என்றனன். அதற்குச் சுப்பிரதீபர் "மாறு.. சன்மம் எடுத்தோ ரெல்லாம் உருத்திரமணியைத் தரித்தல்வேண்டும். அது தரியாதவரைக் கண்டவர்க்கும் நரகம். அதனை அணியாதவர் என்ன மாதவம் செய்தவராயினும் தென்றிசையே போய்ச் சேருவர்" என்றார்.

இம்மாற்றத்தைக் கேட்டு நின்ற யோகாங்கர் பெருஞ்சினங் கொண்டவராய், "அரச! இம்மறையவனது மணியின் பெருமையையும் என்னுடைய தவத்தின் பெருமையையும் இப்பொழுதே சோதித்தறிவாயாக. யான் இத்தேகத்தைக் கொண்டே விண்ணுலகஞ் சென்று கற்பகவிருக்ஷத்தின் நறுமலரைக் கொண்டு வருகின்றேன். அவ்வண்ணம் சுப்பிரதீபன் கொண்டுவருவானு கேட்பாயாக" என்றனர். இதனைக்கேட்டுப் புன்னகை செய்து "மன்னவ! விண்ணுலகஞ்சென்று கற்பகப்பூ மாத்திரம் அல்ல, கற்பக விருக்ஷத்தையே ஒரு பூனைபோய்க் கொண்டு வரும்படி செய்குவன் காண்பாயாக" எனச்சுப்பிரதீபர் உரைத்தனர். பின்னர் யோகாங்கர் யோகாப்பியாசத்தால் தேவலோகஞ்சென்று கற்பகப்பூக் கொண்டுவந்தார். இதனைக்கண்ட அரசனும் அருகு நின்றோரும் அதிசயித்தனர். சுப்பிரதீபர் தன் வீட்டிலுள்ள பூனையை வரவழைத்தனர். அதன் கழுத்தில் உருத்திராக்ஷமாலை விளங்கிற்று. அப்பூனையை நோக்கி "நீ போய்ப் பொன்னுலகம் சென்று நறுமணம் வீசும் கற்பகவிருக்ஷம் ஒன்றைக் கொணருதி" எனச் சொல்லிவிடுத்தனர். விடுத்தலும் அதனையறிந்த இந்திரன் அப்பூனை வருவதற்கு ஒரொப்பற்ற விமானம் ஒன்றை அனுப்பித் தானும் வெள்ளை வாரணத்தின்மீ தாரோகணித்து எதிரேற்று வணங்கி அதை அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். உருத்திரமணி விளங்கும் உருப்பொலிவைக் கண்டு உள்ளங்குளிரவும் மெய் சிலிர்ப்பவும் மகிழ்ந்து நின்று நான்மறை வல்ல எங்கள் அந்தணாளர் சுப்பிரதீபர் சௌக்கியமாயிருக்கிறாரா என க்ஷேமம் விசாரித்து அப்பூனையை எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து மடியின் மீதிருத்தி வந்த விசேஷம் என்னென வினவினன். பூனை உரைத்த விஷயங்களைக்கேட்ட தேவேந்திரன் பேரானந்தம் உற்று இத்தகைய பாக்கியம் நமக்குக்கிடைத்ததேஎன மனங்களித்து, தேவசித்தன் என்பான் ஒருவனைக் கூஉய்-வாராய்! தேவசித்த! நமது கற்பக விருக்ஷங்களில் ஒன்றை வேருடன் பறித்து விமானத்தில் வைத்து இப்பூனையுடன் பூவுலகுக்குச் செல்க" என்றனன். அவ்வண்ணமே கற்பக தருவும் பூனையுமாக விமானம் மென்மெல விண்ணினின்றும் இறங்கியது. இறங்கின விமானம் சுப்பிரதீபர் முதலியோருள்ள ராஜசபையில் வந்து நின்றது. இவ்வற்புதத்தைக்கண்ட அரசன் உச்சியிற் கைகூப்பினன். வந்த பூனை மறையவர் சுப்பிரதீபரை வலம் வந்து அருகில் அமர்ந்தது. தேவசித்தன் சுப்பிரதீபரை வணங்கி—"ஐயரே! உம்தருளால் தேவேந்திரன் விண்ணுலகத்தாசு செவ்வனே புரிகின்றனன்" என்றனன். பிரமித்து நின்ற அரசன் பொன்னுலகம் போய்வந்த பூனையை நோக்கி—நீ தேவலோகஞ் சென்றதும், உனக்கு அங்கே தேவேந்திரன் கற்பக விருக்ஷம் கொடுத்தனுப்பியதும் எவ்வாறு? அதை விரிவாகச் சொல்ல வேண்டுகிறேன் எனக் கேட்க, பூனை சுப்பிரதீபர் முகத்தைப் பார்த்தது. அவர் பகருதி என உத்தரவளிக்கப் பூனை சொல்லலுற்றது. "இங்கிருந்து புறப்படும்போதே நவரத்ன விமானம் கிடைக்கப்பெற்றேன். அவ்விமானத்திலேறி விண்ணுலகஞ் செல்ல, வழியில் வெள்ளை வாரணத்தனும் இந்திரனே எதிரேற்றுவந்து வேண்டிய பூசை முதலிய உபசாரங்கள் செய்து என்னை மார்போடணைத்து உச்சிமோந்து எம்மிடம் யாது விரும்பி இப் பொன்னுலகுக்குப் போந்தனை என வினவினன். இங்கு நிகழ்ந்த செய்திகளை யான் அவனுக்கு உரைத்தேன். அதுகேட்டு உவந்து இக்கற்பக விருக்ஷத்தையும் விமானத்தையும் உதவி அனுப்பினன். அச்சமயத்தில் இந்திரன் தேவியாம் இந்திராணி மிக்க அதிசய முற்றவளாய்—"இஃதென்னே—* பூசைக்குப் பூசை புரிந்தாய்' அதன் முன்பு நின்று அழலிற்பட்ட அரக்கென உருகினை' கற்பகதருவைத் தந்தனை! இப்பூசை எவ்வாறு மேம்பட்டது? உரைத்தருளுதி" எனத் தன் கொழுநனை உசாவ, இந்திரன் கூறுகின்றான்—சிறுத்த இடையும் சிவத்த இதழும், வெளுத்த நகையும் கறுத்த குழலுங் கொண்ட பாவாய் கேளாய்! அரனுக்கு இருவிழிகளை ஒத்து பழவினைப்பற்றைப் பாழ்படச் செய்யும் சிறப்பினைக் கொண்ட உருத்திர மணியை இப்பூனை தரித்துளதாத

* பூசை=பூனை.

வின் யாரொருவன் அல்ல மும்மூர்த்திகளும் இதனை வணங்குதற்குரியர். அந்த மணியின் பெருமையை அளவிடல் அரிதரிது.

'அம்மணியின் விசேடத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேள். நேற்று நான் எம்பெருமானது திருநடனத்தைத்தரிசிக்க வேண்டி, திருக்கயிலைக்கேகினேன். அங்கு சிவபிரான் முன்னிலையில் தென்றிசைக்கிழவனும் இயமனும் அவன் கீழ்க்கணக்கெழுதும் சித்திரகுத்தனும்பணிந்து "எல்லாம் வல்ல இறைவனே! பூமியிலுள்ள ஆன்மகோடிகள் இயற்றும் நல்வினை தீவினைக்குப் பொருந்த நற்கதியும், நரகதண்டனையும் விதித்துள்ளாய். தீயசெய்தவர் தென்புலத்தில் யான்விதிக்கும் தண்டனைகளுக் குட்படவும், நல்லசெ செய்தோர், நின்னடிமலர் பெறவும் வகுத்தனை. உனதாணையின் வழியே இதுகாறும் யான் தீயவரை ஒறுத்தும், பெரியோரைப் பணிந்தும், நடுநிலைதவறாது 'நடுவன்' என்னும் பெயரும் தருமநிலைபிறழாது 'தருமன்' என்னும் நாமமும் பூண்டேன்" என உரைக்க, ஈசன் 'நன்று' இப்போது என்னகுறை? எனவினவக் கூற்றுவன் 'பிறந்தநாள்முதல் பாபத்தொழிலே செய்தவன். தருமம் என்பதே தெரியாதவன். அருளென்பதே அறியாதவன். கொலைத்தொழில் புலையன். இத்தகைய பாபி இறந்துழி அவனைப் பிடித்துத் தீவாய் நரகத்து இட்டோம். இடனும் சிவகணங்கள் என்னுடைய தூதரைச் சீறி அவனை ரத்னவிமானத்தி லேற்றுவித்துச் சென்றார்கள். அதைக்கண்டு இங்கு வந்தேன். யான் ஒரு தவறும்இழைத்திலேன்' என்றான். இதனைக்கேட்டு அங்கு நின்ற பைரவமூர்த்தி மறலியை நோக்கி 'கொலைத்தொழிலல்லது நலத்தொழில் அவன் ஒன்றும் செய்திலனா? ஆராய்ந்துரைத்தி' என உருத்துரைத்தனர். இயமனும் பாபபுண்ணியத் தொழில்களை ஒன்றுவிடாதெழுதும் சித்திரகுத்தனைப் பார்த்து அத்தீயோன் கணக்கை முற்றிலும் உரைத்தி என்றனன். சித்திரகுத்தனும் சிவபெருமானை வணங்கி பைரவ மூர்த்தியை நோக்கித் தன் கணக்குப் புத்தகத்தினின்றும் படிக்கிறான்.

கலிங்க தேசத்தில் வியாக்ரபுரத்தில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றினவன். இவன் தாய் கற்பு நிலை தவறினவளானாள். இவன் தந்தை ஆயுள் முடிந்து இறந்தான். இவன் தாய்க்கு ஒரு சோர புருஷன் இருந்தான். தாயும் தந்தையும் இறந்த பின்னர் அச்சோர புருஷனே இவனைத் தன் குழந்தை போல வளர்த்து வந்தான், உபநயனம் முதலிய விவாக சடங்குகளைச் செய்வித்தான். பிள்ளையோ தீக்குணம் மிக்குத் திருட்டுத் தொழிலிற் சிறந்தான். வளர்த்த தந்தை இதைக்கண்டு இவனை அடித்துத் துரத்தினான். பிறகு கொலையும், களவும் கள்ளுண்ணலும், புலாலுண்பதுவுமாக எண்ணிறந்த தீமைகள் செய்தான். இவன் பெயர் சாமித்திரன். தன்னை வளர்த்த தந்தையின் பொருள்களைக் கவர எண்ணி அவனையுங் கொன்றான். பிறகு ஒருநாளிரவு ஒருவன் மனைவியை அபகரித்துக்கொண்டு அவளுடன் செல்லும்போது அரசன் காவலர் பிடித்து நகரத்துக்கு வெளிப்புறத்தில் இவன்உயிரைமாய்த்தார்கள். இவன் இறந்து நான்கு நாள் ஆயிற்று. இப்படிப்பட்ட பாதகனை விமானத்திலேற்றுவித்தார்கள் சிவகணத் தலைவர்கள்."

இவ்வாசகங்களைக் கேட்டுநின்ற பைரவமூர்த்தி—இப்போது கூறின எல்லாம் உண்மையே. அவன் பெரும்பாவி என்பதும் சாதமே. இவனுக்கு ஒரு நல்வினைப்பயன் ஒன்றுளது. அதை நீவிர் உணர்ந்திலீர் போலும். யான் கூறுகின்றேன்.

கேளுங்கள்.—"சக்கரவாகு என்றொரு அரசன் இருக்கின்றான். அவன் புதல்வி அங்கசுந்தரி. அவள் நீர்விளையாடக் கருதி ஒரு தடாகத்துக்குச் சிலதியரோடு வந்தாள். இடையிடையே வெண்முத்துக்களைக்கோத்தஉருத்திராக்ஷ மாலையைக் கழற்றிக் குளக்கரையில் வைத்து விட்டு நீராடும்போது ஒருகாகம் அவ்வெண்முத்துக்களைச் சோறெனநினைத்து அம்மாலையைக் கௌவிக்கொண்டு பறந்து செல்லும்போது அது நழுவி இவனது பிணத்தின் தலையில்வந்து அணிந்ததுபோலப் பொருந்தியது. அப்புண்ணியத்தால் இவன் பரிசுத்தனாய்த் திருக்கயிலையிற் புகுந்தான்" என்றனர். இதைக் கேட்ட இயமன் உயிரொழிந்த உடலிற்பட்டு உருத்திராக்ஷம் எவ்வாறு உயர்கதி தரும் என்று கேட்க அருகிலிருந்த நந்திதேவர் மாபாதகம் செய்தோருடைய எலும்புகளைக் கங்கையிலிடுவதால் அன்னோர் நற்கதி அடைகின்றார்களே—அவ்வாறுதான்" என்றனர். இம்மாற்றத்தைக் கேட்ட மறலி உள்ளம் அஞ்சினவனாய் உண்மை உணர்ந்தவனாய் உமாபதியின் திரு

வடியில் வீழ்ந்து வணங்கினன். இறைவனும் விபூதி உருத்திராக்ஷம் அணிந்தவர்களைக் கண்டால் அவரை வழிபட்டுய்வாயாக! உன் தூதர்களுக்கும் அவ்வாறே கட்டளையிடு! நல்லது போ" என விடைகொடுத்தனுப்பினர்.

இது நான் நேற்று கயிலையிற்கண்ட காட்சி. வலவார் குழலாய்! உருத்திர மணியின் பெருமையை இப்போது உணர்ந்தாயா! உலகத்தார் இம்மணியால் எளிதில் நற்கதி அடைவார்கள்" என இந்திரன் கூற, இந்திராணியும் அன்புமிக்கவளாய் என்னை எடுத்தெடுத் தணைத்துக் கொண்டு, பூமியில் விடுவதற்கு மனமில்லாதவளாய் வருந்தி விடுத்தாள். இதுதான் யான்சென்ற பொன்னுலகத்தில் நடந்த விருத்தாந்தங்கள் எனப் பூனை கூறி முடித்தது. இதைக் கேட்டோரெல்லாம் ஆச்சரியங் கொண்டனர். பேரற்புதங்கொண்ட அரசன், சுப்பிரதீபரை வணங்கித் தங்கள் திருக்கரத்தால் எனக்கு ஓர் உருத்திராக்ஷம் தந்தருள வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தான். அவரும் அன்போடுதா அதைப்பணிந்து வாங்கிச் சிரமிசைச் சூடினன் அங்கிருந்த யோகாங்கரும் சுப்பிரதீபரை நோக்கி, "உம்முடைய பெருமையை உரைசெயற்கரிது" என உரைத்து வணங்கினர்.

மானிடப் பிறவி வாய்த்தல் மாதவப் பயனே யென்பர்
மானிடக் கரத்தான் பாத மலரடி மனதிற் றோய
மானிடத் தெய்வ நீறும் உருத்திர மணியும் மெய்யிற்
றானிடத் தரும்பே றொக்கும் பேறொன்று தரையில் [உண்டோ?

வ. சு. செங்கல்வராயன், எம். ஏ.

ஒரு முக்கிய அபிப்ராயம்

M. R. Ry. Dewan Bahadur. S. R. M. M. Ramaswami Chettiar Avargal:—தங்களாற் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுத் தமிழ் நாடெங்கும் பரவிவரும் "விவேக போதினி" என்னும் பத்திரிகை வாயிலாகத் தற்காலத்திற்கேற்றபடி நன்மையைத் தரும் விஷயங்களை யாவரும் எளிதில் படித்துணருமாறு இனிமையான நடையில் வெளிப்படுத்திவருவது தமிழ் நாட்டிற்குச் செய்கின்றதோர் பேருபகாரமாகும். இப்பத்திரிகையில் வெளியாகும் விஷயங்கள் அருமையுடையனவாயும் எவரும் பாராட்டத்தக்கனவாயுமிருக்கின்றன. கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்கள், கற்கும் மாணவர்கள், என விருதிறத்தார்க்கும் இப்பத்திரிகை அதிகமான நன்மை பயக்கும் என்பது எனதபிப்பிராயம்

மூன்று சூதாடிகள்

THE THREE REVELLERS

(ஒரு சிறிய கதை)

ப்ரான்ஸ் தேசத்து வடக்கிலிருக்கும் ப்ளாண்டர்ஸ் (Flanders) மாகாணத்திலுள்ள ஒரு நகரில் சில மனிதர்கள் தங்கள் காலத்தை தமாஷிலும் வேடிக்கைகளிலும் கழித்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் ஒருவிதசட்டத்துக்கும் கட்டுப்படாமல், சத்திரம் ஹோட்டல் ஒன்று பாக்கியன்றி எல்லாவற்றிற்கும் போய் சூதாடிக் குடித்து கேவலம் சோம்பேறிகளாயிருந்து வந்தனர். இப்படியிருக்க ஒரு நாட்காலையில் இவ்வடங்காச் சிறுவர்களில் மூவர் ஒரு சாராயக்கடையில் புகுந்து வேண்டிய மட்டும் குடித்துவிட்டுப் பேரிரைச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது திடீரென்று தெருவிலிருந்து ஒரு மணிச்சத்தம் இவர்கள் காதில் விழுந்தது. முன்னால் ஒருவன் பண்டைக்காலத்து வழக்கத்தை யனுஸரித்து ஒரு பெரியமணியை அடித்துக்கொண்டுபோக, பின்னால் சிலர் சவமொன்றைத் தூக்கிச்சென்று கொண்டிருந்தனர். அம்மணி ஓசையின் தாத்பர்யம், அப்பொழுது ஒரு ப்ரேதம் ஸ்மசானத்துக்குக் கொண்டுபோய் அடக்கமாகப் போகிறது என்பதே!

சூதாடிகள் மூவரும் இந்த த்வனியைக் கேட்டதும் வெகு ஆவலுற்றவர்களாய் சேவகன் ஒருவனையழைத்து தெருவில்போய் யாருடைய ப்ரேதம் போகிறதென்று தீரவிசாரித்துவரச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவன் "அது யாருடையதென்று எனக்கு முன்னமேயே தெரியும், அவன் நேற்று இங்கு உங்களுடன் மதுபானம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவன், அவன் வீடுபோய் உட்கார்ந்திருந்தபோது 'சாவு' என்ற ரகஸ்யத்திருடன் அவன் ஹ்ருதயத்தில் கத்தியால் குத்திவிட்டு ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் வந்தவழியே போய்விட்டான். கொஞ்சநாள் முன், ஊரில் கொள்ளைநோய் வந்த காலத்தில் ஆயிரக்கணக்காய் மனிதர்களை அவன் கொன்றிருக்கிறான், ஆகையால் ப்ரபுக்களே! நீங்களும் வெகு பத்ரமாயிருக்க வேண்டும், ஒரு வேளை உங்களை அடுத்தபடி எதிர்க்கலாம்" என்று எச்சரிக்கை செய்தான்.

சத்திராதிகாரியும் "ஆம், கனவான்களே, சேவகன் சொன்னதில் பிசகில்லை. இவ்வருஷம்தான் 'சாவு' ரொம்ப அநியாயம் செய்கிறான். சுமார் ஒரு மைலுக்கப்பால் ஒருபெரிய க்ராமம் உண்டு. அதில் 'சாவு' புகுந்து புருஷர் ஸ்த்ரீ குழந்தை பாராயிருந்த போதிலும் பாராமல் குத்திக் கொலைபண்ணி அட்டஹாஸம் செய்து வருகிறான். அவன் இன்னும் அங்கேயே இருப்பதாகக் கேள்வி. ஆகையால் அவன் தெரியாமல் வந்து நம்மில் ஒருவரைக் குத்திவிடாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்வதே உசிதம்," என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் அலுவல்களைக் கவனிக்கப் போனான்.

உடனே, குடிகாரர்களில் ஒருவன் "அப்படியா! இவனை எதிர்ப்பதில் அவ்வளவு கஷ்டமுண்டா? கிடக்கட்டும் நான்போய் அவனைக் கண்டு பிடிப்பதாக இதோ ப்ரதிக்ஞை செய்கிறேன். அண்ணன்மார்களே! சற்றுக் கவனியுங்கள், நாம் மூவர் இருக்கிறோம், நாம் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வளவு கொலை செய்திருக்கிற இக்கொடிய பயலை தொலைத்துவிடுவோம் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று வெகு பரபரப்புடன் கேட்டான். மற்றிருவரும் இதற்கிணங்கி, ஒருவர்க்கொருவர் எக்கஷ்டத்திலும் விட்டுக்கொடுப்பதில்லை என்று சபதம் கூறிக்கொண்டு, குடி மயக்கத்துடனேயே 'சாவு' இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட க்ராமத்தை நோக்கி ப்ரயாணமானார்கள். அரைமைல் தூரத்துக்குமேல் சென்றதும், அவர்கள் ஒரு வயலைத் தாண்டிப்போக நேர்ந்தது. அத்தருணத்தில் ஒரு கிழவன் குறுக்கிட்டான். அவனைக் கண்டதும் இவர்கள் நெருங்கிப்போய், "என் ஐயா, வயோதிகரே, என்ன வ்யாதி உங்களுக்கு? ஒருவரும் அறியக்கூடாதபடி முகத்தைமட்டும் விட்டு உடம்பு முழுதையும் போர்த்துக்கொண்டிருக்கிறீரே, தலைமயிர் தாடிமயிர் எல்லாம் நரைத்தும் இவ்வளவுகாலம் உயிரோடிருக்கிறீர்!" என்று பலவாறாகச் சொல்லி சிரித்துக் கூத்தாடினார்கள். அது கேட்டுக் கிழவன், "சிறுவர்காள், இப்புவி முழுதும் நான் அலைந்தும் என் கிழத்தனத்தை மாற்றி எனக்கு யௌவனதசையைக் கொடுப்பவர் யாருமில்லை. ஈசனுடைய ஆக்ஞை அதுவாகையால் சாவு வந்து என் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கும்வரையில் நான் இப்படித்தானிருக்கவேண்டும். நாள்தோறும் பகலோ இரவோ எந்தவேளையிலும் இந்தமாதிரித்தான் ஓய்வு ஒழிச்சலில்லாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கிறேன். அடிக்கடி பூமியின்மேல் இந்தக் கழியால் தட்டி 'என் தாயே, என்னையும் நீ இருக்கிற இடத்திற்கு அழைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா? என் தேகத்தில் எலும்பும் தோலும் மட்டும் பாக்கியிருப்பது உனக்குத்தெரியவில்லையா? அந்தோ! இந்த ஜீவனை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு வருந்துகிறேன்!' என்று நான் என்ன கதறியும் என் வேண்டுகோளுக்கு இப்பூதேவி இணங்கவில்லை. அதனாற்றான் என் முகம் வெளுத்து சோர்ந்து சுருக்கமடைந்திருக்கிறது. நீங்களும் என்னை ஒரு தொந்திரவும் செய்யாமல் விட்டுப் போனீர்களானால் உங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்," என்று விடையளித்தான். சூதாடிகள் இதைக் காதில் வாங்காதவர்களாய் அதெல்லாம் உம்மை யார் கேட்டது? நீர் இப்பொழுது 'சாவு' என்பவனைப்பற்றிப் பேசினீரன்றோ? ஆதலால் நீர் அவனுடைய சிநேகிதர்களில் ஒருவராய்த்தானிருக்கவேண்டும்! இப்பொழுது நீர் அந்தப் பயலிருக்கிற இடம் சொல்லுகிறீரா அல்லது உம்முடைய தலையை இங்கேயே வாங்கிவிடட்டுமா என்று வெருட்டினார்கள். உடனே கிழவன் "அப்படியானால் இதோ சொல்லி விடுகிறேன், இந்த வயல்தாண்டி கொஞ்சதூரம் போனதும் ஒரு தோப்புயிருக்கிறது, அங்கே ஒருபெரிய மரத்தடியில் 'சாவு' உட்கார்ந்திருக்கிறான். இப்போதுதான் அவனை விட்டு நான் வருகிறேன். நீங்கள் போய் என்ன இரைச்சலிட்டுக் கூத்தடித்தபோதிலும் அவன் அஞ்சிப் பதுங்கமாட்டான், இது தான் வழி போங்கள், ஈசன் கருணை உங்களுக்கு வெகுவாயிருக்கவேண்டியது" என்று சொல்லி முடித்தான்.

கிழவன் வாய் மூடுவதற்குள் இம்மூவரும் இரைக்க இரைக்க ஓடி தோப்பில் குறிப்பிட்ட மரத்தண்டை வந்தார்கள். ஆனால் அங்கே அவர்கள் எவ்வளவு தேடியும் 'சாவை'க்கண்டு பிடித்த பாடில்லை. அதற்குப் பதிலாய் எழெட்டுப்பெட்டிகளில் வைக்கக்கூடிய பவுன்நாணயங்கள் குப்பல் குப்பலாய் கொட்டிக்கிடந்தன. இவைகளைக் கண்டதும் துஷ்டர்கள், சாவை

மறந்து அங்கேயே உட்கார்ந்துகொண்டு அவ்வளவு பெருந்தனத்தை என்னசெய்கிறதென்று யோசிக்கலானார்கள். கடைசியில்ஒருவன், "நான் அடிக்கடி பரிகாசமாய்ப்பேசுவது வழக்கமாயிருந்தபோதிலும் நான் புத்திமான் என்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆகலால் நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், இக்குவியல்களை லக்ஷ்மிதேவியே நமக்கென்று இங்கே கொட்டி வைத்திருக்கவேண்டும், அதனால் நாம் ஆயுள்முழுதையும் வெகு உத்ஸாகமாய்க் கழிக்கலாம்! எவ்வளவு லகுவாய் நம்மிடத்தில் அது வந்ததோ அவ்வளவு லகுவாய் நாம் அதைச் செலவிட என்ன தடை? ஆனால் இதை நம்முடைய வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனாலல்லவோ நமக்கு நலம். அப்படிச் செய்வது பகலில் கூடாதகாரியம். ஜனங்கள் நம்மைக் கண்டுவிட்டால் வந்துவிட்டது உடனே அநர்த்தம்,நம்மைத் திருடர்களென்றுசொல்லி மூவரையும் தூக்கில் மாட்டிவிடுவார்கள், ஆனதுபற்றி இரவில்தான் இதைத் தூக்கிப்போக நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது நாம் சீட்டுப்போட்டுப் பார்த்து எவன் பெயர் அகப்படுகிறதோ, அவன் போய் நமது பசியைத் தீர்க்க கொஞ்சம் தின்பண்டம் வாங்கி வரட்டும். மற்றிருவரும் இங்கிருந்து இப்பொக்கிஷத்தை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். இரவுவந்ததும் எல்லோருமாய் இதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் பத்திரமாயிருக்கக்கூடிய விடத்தில் சேர்த்துவிடுவோம் என்றான். இதற்கு பாக்கி இரண்டு பேரும் சம்மதித்து சீட்டுப் போட்டதில் அவர்களுக்குள் யார் ரொம்பச் சிறுவனோ அவன்பெயர் அகப்பட்டது. அவனும் வாய்பேசாமல் பட்டணத்தை நோக்கிச் சென்றான். பிறகு ஒருவன் மற்றவனைப்பார்த்து"நீ என்னுடைய ஆபத்துக் காலத்திலும் மித்திரனானபடியால் உன் நலத்தை நாடியே உனக்கு ஒரு விஷயம் சொல்லப் போகிறேன், நம் நண்பனோ பட்டணம் போயிருக்கிறான், இப்பணக் குப்பல்களோ மூவருக்கும் பங்கிடவேண்டியதாயிருக்கிறது, அப்படிக்கில்லாமல் நாமிவருர் மட்டும் இவற்றை யனுபவிப்பதாயிருந்தால் உனக்கு நான் நல்லது செய்ததாய் ஆகாதா' என்று வினவினான். மற்றவன் "ஆமாம், நல்ல யோசனைதான் ஆனால் அவனும் சீக்கிரம் வந்துவிடுவான். நாமும் அதற்குள் ஓரிடத்திற்குப் போய்விட முடியாது, போனாலும் அவன் வெளியில் சொல்லி நம்மைச் சந்தியில் இழுத்து விடுவான். உன் யுக்தி எப்படியோ" என்று அதிசயப்பட்டான். அதற்கு நண்பன், 'சொல்லுகிறேன் நீ அதைப் பரமரகஸ்யமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. மூண்டனுக்கு இரண்டாள்' என்று நீ கேட்டிருக்கலாம், அவன் வந்து இளைப்பாறுகையில் பரிகாசமாய் நீ அவனை குஸ்திபோட வரும்படி அழை; நீங்கள் குஸ்தி போட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நான் என் ஈட்டியால் அவன் மார்பில் குத்திவிடுகிறேன். பிறகு நீயும் ஒரு குத்துக் குத்தினால் அவன் அக்கணம் இறந்து விடுவான், நீயும் நானும் பிறகு தனத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு நீடூழிகாலம் சுகமே வாழலாம் என்றான்.

இவ்வாறு இருவரும் ஈட்டிகளைக் கூருக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க பட்டணத்துக்குப் போவதாகச் சொன்னவன் தான் பின்னால் விட்டு வந்த தனமே தியானமாய் வெகு பரபரப்புடன் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவன் மனதில் ஒரு எண்ணம் உதித்தது. "எப்படியாகிலும் அந்த த்ரவ்யம் முழுவதும் என் வசமிருந்து நானே அதையனுபவிப்பதாயிருந்தால் என்னைவிட ஸுகசாலியொருவனையும் இப்பூமியில்காண்பதுண்டோ! ஆகா! இப்பொழுதுதான் எனக்கு ஒரு புத்தி தோன்றுகிறது! நான் போகிறவிடத்திலிருந்து கொஞ்சம் பாஷாணம் வாங்கிவந்து அதைத் தோப்பிலிருக்கும்இருவருக்கும் கொடுத்துவிட்டால் அதுதான் உசிதம் என்று மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு நகரம் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்கே ஒரு வைத்தியர் கடைக்குப் போய் "ஐயா என் வீட்டில் எலிகளின் உபத்ரவம் வெகு ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது, தவிர காட்டுப்பூனையொன்று கோழிகளைக் கொண்டுபோய் விடுகிறது, இவற்றைத் தொலைக்க தங்களிடம் உக்ரமான பாஷாணமிருந்து தந்தீர்களானால் க்ரயம் எவ்வளவாயிருந்தபோதிலும் கொடுத்து விடுகிறேன் என்று வேண்டினான். வைத்தியர் பாஷாணத்தைக்கொண்டு வந்து கொடுத்து 'இதில் ஒரு எள்ளளவு எடுத்து உணவோடோ அல்லது நீரோடோ சேர்த்து ஒரு மனிதன் சாப்பிட்டு விட்டானாயின் அவன் ஐந்து நிமிஷத்துக்குள் இறந்து விடுவான் என்றால் இந்த விஷத்தின் குணத்தைப் பற்றி அதிகம் சொல்வானேன்" என்று சொ

ல்லி யனுப்பிவிட்டான். ஆதாடி க்ரயத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பாஷாணத்தை பத்திரமாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய் மற்றொரு கடையில் மூன்று பெரிய குப்பிகளை வாங்கி இரண்டில் இந்தப் பாஷாணத்தைப் போட்டான். கடைசியாய் ஒரு சாராயக் கடையில் புகுந்து மூன்றிலும் சாராயத்தை நிரப்பிக்கொண்டு அதிக வேகமாய் சிநேகிதர்களிருந்தவிடம் வந்து சேர்ந்தான். இம்மூன்று துஷ்டர்களையும்பற்றி அதிகம் நாம் விவரிக்கவேண்டியதில்லை. பவுன் குவியல்களைக் காவல் காத்திருந்த இருவரும் முன் செய்த யோசனைப்படி மற்றவனைக் குத்திக் கொலைசெய்துவிட்டனர். பிறகு ஒருவன் மற்றவனை நோக்கி "நமது உத்ஸாகத்துக்கு இனி அளவேது? இந்தச் சாராயத்தில் கொஞ்சம் உரிஞ்சினால் பிற்பாடு நாம் இந்த சவத்தைப் புதைக்கலாம் என்று சொல்லி தெய்வச் செயலாய் பாஷாணமிருந்த ஒரு குப்பியை எடுத்தான். பாதி குடித்துவிட்டு மறு பாதியைத் தன் சிநேகிதனுக்குக் கொடுக்க இருவரும் பொட்டென விழுந்து மாண்டனர்! இவ்வாறு கிழவன் சொன்னது பூர்த்தி பெற்றது.

T. S ராஜகோபாலன்.

மைசூர் பிராவிடெண்ட பண்டு.—மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்களுடைய முதுமைப் பருவத்தில் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஜீவனோபாயத்திற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களைச் செய்து வைப்பதற்காக பிராவிடெண்டு பண்டு ஒன்று இம்மாதம் முதல்தேதி முதல் ஸ்தாபிக்கப்படும். அது கண்ட்ரோலரின் மானேஜ்மெண்டில் இருந்துவரும். அது சம்பந்தமான கணக்குகளெல்லாம் கண்ட்ரோலருடைய ஆபீசில் வைக்கப்படும். ஒவ்வொரு வருஷக் கடைசியிலும், அதில் நடந்துவரும் வேலையைப்பற்றி ஒரு ரிபோர்ட்டை கண்ட்ரோலர் தயார்செய்து கவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று மைசூர் கவர்ன்மெண்டார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிதிக்கு வேண்டிய சந்தா மெம்பர்கள் சேரும் வரையில், அது சம்பந்தமான வேலையை நடத்துவதற்கு கண்ட்ரோலர் ஆபீஸில் வேறு ஸிப்பந்திகள் வைக்கப்படமாட்டா.

உபவாஸமும்; பாரவணையும்

FASTING AND PRAYER

நமது தேசத்தில் ஆதிகாலந்தொட்டு அடிக்கடி உபவாஸமிருப்பதும், மறுநாள் அதற்காகப் பாரணை செய்வதும் உயர் குலத்தவர்களின் ஓர் அருமையான வழக்கமாயிருக்கிறது. வரவர, இப்பொழுது அந்த வழக்கத்தை அநுசரியாமல் அநேகமாகக் கைவிட்டிருப்பதோடு கூட, அதனுண்மை இன்னதென்று தெரியாமல் அப்படி உபவாஸமிருக்கிற வழக்கம் கெட்ட வழக்கமென்றும் பலர் இகழத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆய்ந்து பார்க்குமளவில் இந்து தேசத்தில் ஆதிகாலத்திலே ஆரியர்கள் ஏற்படுத்திய ஆசார வியவஹாரங்கள் கர்மாநுஷ்டானம் முதலான சகலகாரியங்களும் மிகவும் உத்தமமானவைகளென்று இக்காலத்தில் ஐரோப்பாகண்டத்துக் கல்விமான்கள் பலரும் கொண்டாடி, அவற்றைத் தாங்களும் அநுஸரிக்க ஆவல்கொள்ளும்படியிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட அருமையான முன்னோர்களின் பழக்கங்களைத் தமது அறியாமையால் அநேகர் இகழ்ந்து, அனைவராலும் அவமதிக்கத்தக்கவையான அற்பமான வழக்கங்களைக் கைக்கொள்ளப் பார்ப்பது மிகவும் அவிவேகமான காரியம். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக நம் முன்னோர்கள் கையாண்டுவந்த ஆசாரங்களுள் ஒன்றாகிய உபவாஸத்தின் பெருமையைச் சற்று யோசித்துப் பார்ப்போம்.

உபவாஸமென்றால் பட்டினி கிடப்பதுதானே. பட்டினி கிடந்தால் தேகத்தில் நாளுக்கு நாள் வலிவுகுன்றிக் கட்டுந் தளர்ந்து உடம்பு ஒன்றுக்கு முதவியில்லாமற் போய்விடுமே என்று அநேகர் ஆக்ஷேபிக்கலாம். பட்டினியின் பெருமையை அறிந்தால் அவர்கள் அப்படி ஒரு போதும் ஆக்ஷேபிக்கத் துணியார்கள்.

"மீதூண் விரும்பேல்" என்றும், "அற்றாலளவறிந் துண்க" என்றும் இப்படிப் பலவிதமாக முன்னோர் கூறியிருப்பதெல்லாம் இந்தப் பட்டினியின் பெருமையைக் குறிக்க வந்தவைகளேயன்றி வேறில்லை. ஆகையால் உபவாஸமிருக்கும்படியான வழக்கமுண்டாவது தேகத்

தையும் மனத்தையும் சுத்தப்படுத்தித் தேகத்திற்கு வலிவும், மனதிற்குத் தெளிவும் உண்டாக்குகின்றது. ஆதலால் உபவாஸமானது இம்மையில் நோயற்றுச் சுகதேகிகளாக வாழச்செய்வது மாத்திரமேயன்றி, மறுமையில் பேரின்பம் பெற விரும்புகிறவர்களுக்கு, வேதாந்த விசாரம் செய்வதற்கு மனத்தையும் பண்படுத்திப் பரிசுத்தமாக்குகின்றது. அதிகமான போஜனமானது விஷயங்களை ஆலோசிக்கவொட்டாமல் மனத்தை மந்தப்படுத்துகின்றது. வயிறு கொண்டவளவு போஜனம் செய்துவிட்டால், பிறகு அந்தப் போஜனம் அவனை என்ன செய்யச்சொல்லுகிறது? புத்தியை மயக்கி உடனே எங்கேயாவது திண்ணை தேடிப் படுக்கச்சொல்லுகிறதல்லவா? அந்தச் சமயத்தில் ஏதாவது கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு வருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. பாருங்கள், ஆனாலொன்று: மிதமாகப் போஜனஞ் செய்த காலத்திலும் போஜனஞ் செய்தானவுடனே உடம்பில் சற்றே இளைப்பு உண்டாவது யாவருக்கும் இயற்கையே. அதனால் தெரியவருவது என்னவென்றால், போஜனஞ் செய்தானவுடனே வேலையிலிறங்காமல் சற்றுநேர மிளைப்பாறியிருப்பது உண்ட உணவு நன்றாக ஜீரணமாவதற்கும் தேகஸௌக்கியத்திற்கும் இன்றியமையாததென்று கடவுளுடைய கட்டளையாக அமைந்திருப்பதென்று ஊகித்தறியவேண்டியதாகின்றது. எது எப்படியானாலும் போஜனம் மதிமயக்கத்தையுண்டாக்குவதென்று ஏற்படுவதனால், போஜனமில்லாமலிருப்பது புத்திக்குத்தெளிவையுண்டாக்குகிறதென்பது, தானே ஏற்படுகிறதல்லவா? போஜனம் கூடாதென்றால் முதலே ஒன்றுமில்லாமல் சும்மா இருந்துவிடலாமா? அப்படிச் செய்தால் தேகம் திடமாக நிலைத்திருப்பதெப்படி? சுவரை வைத்துக்கொண்டல்லவோ சித்திரமெழுதவேண்டும். ஆகையால் தேகபோஷணத்திற்குப் போதுமானவளவு மிதபோஜனம் செய்துகொண்டு வாழ்கிற வாழ்க்கை உத்தமமான வாழ்க்கையாம். அப்படியின்றி மிதமிஞ்சிப் பட்டினி கிடப்பதென்றால், தேகத்தில் பலவீனமும் பலவகைக் கோளாறுகளும் உண்டாகத் தலைப்படுமென்று யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

ஒரேதடவை இரண்டு மூன்றுநாள் நீடித்து உபவாஸமிருக்கவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தக்கபடி வேண்டிய ஜாக்கிரதை யெடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பழக்கஞ் செய்யவேண்டும்; அப்படியன்றித் திடீரென்று போஜனத்தை நிறுத்திவிட்டால் தேகத்தில் அநேகவிதமான அசௌக்கிய முண்டாகுமென்பது நிச்சயம்! தேகம் வளருகிற நிலைமையிலிருப்பவர்களுக்கு அதிகமான கஷ்டங்கள் உண்டாகும்; ஆகையால் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிக ஜாக்கிரதையிருக்கவேண்டும். ஏனெனில், வளருகிற சரீரங்களுக்கு அன்றாடம் உண்டாகும் அழிவுகளுக்கு மாத்திரமே பிரதியாக உணவு அளித்துக்கொண்டிருப்பது போதாது; அதனோடு தேகம் மேன்மேலும் வளருவதற்கும் கொஞ்சம் உணவு அளித்துவரவேண்டும். சரீரம் நன்றாக முதிர்ந்த பெரியோர்களைக் காட்டிலும் தேகம் வளரும் பருவமான சிறுவர்களுக்கு எப்போதும் பசி அதிகமாகி மேன்மேலும் உணவில் அபேக்ஷை அதிகமாயிருப்பதே இதற்குப் போதுமான அத்தாட்சியாம். பட்டினியிருப்பதென்பது புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் ஸ்திரீகளுக்கு அதிகமாகப் பொருந்தியதாயிருக்கிறது; ஸ்திரீகள் அநேகமாய்ப் பட்டினியையும் கஷ்டங்களையும் பொறுக்க வல்லவர்கள். அவர்களுக்கு வைதிகச் சடங்குகளில் விசுவாஸமும் எதையும் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையும் அதிகம். ஆதலால் அது விஷயத்தில் அவர்களுக்குள்ள மனவுறுதியால் தேகசிரமம் அதிகமாகத் தோன்றாமல் பொறுக்கும்படியாகிறது.

பட்டினியைப் பொறுத்திருக்கிற விஷயத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு அடுத்தவர்கள் வயதான புருஷர்கள். சிறுவர்களைப் பார்க்கிலும் பெரியோர்களுக்குத் தீனி கொஞ்சமாக வேண்டியிருப்பதால் பட்டினியைப் பொறுக்கிற வல்லமை அவர்களுக்கு அதிகமாயிருக்கலாம்.

சரீரத்தில் உணவு அதிகமாயில்லாத காலத்தில் மனது மிகவும் தெளிவாயிருப்பது நமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பதால், அதிகமான உணவு ஏற்றுக்கொள்வது பிசகானதென்பது உறுதியாய் ஏற்படுகின்றது. இந்த உதாரணத்தைக் கொண்டே இது மிதமான உணவு, இது அளவுக்கு மிஞ்சின உணவு என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். கொஞ்சகாலம் வைத்தியருடைய சிகிச்சையிலிருந்து

சில நாள் மித போஜனம் செய்து வரும்படி நாட்டுப்புறத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட சிலர் வைத்தியருடைய ஏற்பாட்டின்படி தாங்கள் மித போஜனஞ் செய்துவருங் காலத்தில் தங்களுடைய புத்தி மிகவும் தெளிவாயிருந்ததென்றும் வேலைசெய்ய மிகவும் உடம்பு சுவாதீனமாயிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மிதமான போஜனம் செய்துகொண்டே எப்பொழுதும் ஜீவிக்க வேண்டுமென்றால், அது வருத்தமான காரியமல்ல ; எளிதுதான் அப்படியே உபவாஸமிருப்பது மெளிதுதான். ஆனால் அதற்குச் சாஸ்திர சம்பந்தமான விதிகளையும் அநுபவத்தால் தெரிந்த மற்ற விஷயங்களையும் அநுஸரித்து ஒழுங்கு தவறாமல் நடக்கவேண்டும். சாஸ்திர மூலமாகத் தெரிகிற விஷயமென்னவெனில், தக்கவயது வந்த மனிதர்களுக்கு எப்போதும் தேகபோஷணத்திற்காகச் சிறிது அளவு உணவு அவசியமே. நீடித்து உணவே ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தால், தேகவலிமையும் புத்திவலிமையும் குறைந்து தேகத்தில் பலவிதமான கோளாறுகளுண்டாகத் தலைப்படும்! உண்ட உணவை ஜீரணம் செய்விக்கச் சரீரத்திற்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் பலவிதமான உறுப்புகளுக்கு வேலையில்லாமையால் அவை அசையாமல் சும்மா இருந்து விடும். இரைப்பையும் தனக்கு ஒருவேலையுமில்லாமையால் இரையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வேலையைமறந்து சோம்பேறியாகிவிடும். இப்படிப்பட்ட கோளாறுகளால் தலைநோய் வயிற்றுநோய் முதலான பலஉபாதிகளுமுண்டாகத் தலைப்படும். இப்படிப் பட்டினியிருந்துவிட்டுப் பிறகு பாரணைசெய்யப்போனால் அதுவரையில் வேலையொழிந்திருந்த உறுப்புகளெல்லாம் புதிதாக வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டுமாகையால் அப்போது உடனே ஜீரணமாவதும் அதிகவருத்தமே. ஆதலால் மித போஜனம் செய்யப் பழகுகிறவர்களாயினும், உபவாஸமிருக்கப் பழகுகிறவர்களாயினும் திடீரென்று உணவைக்குறையாமல் தினம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அந்தக் குறைவு தோன்றவொட்டாமலே, குறைத்துக்கொண்டு வந்து, அது வழக்கமான பிறகு எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். பாரணை செய்வதும் அப்படியே. நெடுநேரம் பட்டினியிருந்து பிறகு திடீரென்று காணாதது கண்டதுபோல் அதிகமான போஜனம் செய்துவிடலாகாது. இச்சென்னை ராஜதானியில் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே பெரும் பஞ்சமொன்று உண்டானது அநேகருக்குத் தெரியுமல்லவா? அக்காலத்தில் நாட்டிலுள்ள நாநாஜாதி ஜனங்களும் குடிக்கக் கூழுமில்லாமல் பல நாள் பட்டினிகிடந்து, பிறகு துரைத்தனத்தாரால் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அங்கங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட கஞ்சித்தொட்டிகளில்போய் சோற்றிலிருந்த ஆவல் பொறுக்கமாட்டாமல் வயிறு கொண்டவளவு தின்று, பிறகு அந்த உணவு ஜீரணமாக வழியில்லாமல் அப்படியப்படியே கூட்டங்கூட்டமாக மாண்டுபோன சங்கதி பிரத்தியக்ஷமானதன்றோ? ஆதலால் முதலில் இரண்டொரு நாள் உபவாஸமிருந்துவிட்டால் பிறகு பாரணை செய்யும்போது பத்தியமாக மிதபோஜனம்செய்து அது ஜீரணமானபிறகு கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் உணவேற்றி வழக்கமான உணவினளவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆனதுபற்றியே விரததினங்களில் உபவாஸமிருக்கும்படி விதித்த இந்து தருமசாஸ்திரங்கள் அதற்கு முதனாளும் விரதமிருந்து மறுநாளும் பத்தியமாகப் பாரணை செய்யவேண்டுமென்று உறுதியிடுகின்றன.

இப்போது இந்த ராஜாங்கத்தில் குற்றவாளிகளாய்ச் சிறைச்சாலையில் அடைபட்டவர்களுக்கு அவரவர்செய்யும் வேலைக்குத் தகுந்தபடி அளவிட்டு உணவளிப்பதும், அவர்களுடைய உணவைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைத்து மிதப்படுத்துவதும் யாவருக்கும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்தவிஷயமேயல்லவா? அதனால் அவர்களுடைய தேகவலிவாவது வேலைசெய்யுந் திறமாவது குறைகிறதோ, இல்லை. ஒருவேலையுஞ் செய்யாமல் சும்மா இருக்கிற தனவந்தர்கள் உண்ணும் உணவைக்காட்டிலும் ஏழைகளான உழைப்பாளிகள் பலர் அரைவயிறோ கால்வயிறோ கிடைத்தமட்டில் கூழோ கஞ்சித்தண்ணீரோ குடித்துவிட்டு மிகக்கடினமான வேலைகளையெல்லாம் அலக்ஷியமாகச் செய்து வருவதை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்து வருகிறோமல்லவா? ஆதலால் மிதபோஜனம் உடம்புக்கு மிகவும் ஆரோக்யமானது ; உபவாஸமிருக்கப் பழகுவது அதற்கு மிகவும் அனுகூலமாகும்

———

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

ஆத்திசூடி விளக்கம்

52 சையெனத் திரியேல்

வெறுத்து இகழும்படி நீ நடந்துகொள்ளாதே என்பது இந்த ஸூத்ரத்தின்பொருள். உலகில் எல்லோருக்கும் நல்லவனாக நடந்துகொள்ளுவது என்பது முடியாதகாரியம். தீயோர் அல்லது இழிந்தவர்களை திருப்திப்படுத்தி அவர்கள் புகழ நடந்துகொள்வது ஒழுக்கவிரோதமேயாகிவிடுமாதலால், நல்லோர் அல்லது பெரியோர் இகழ நடவாதே என்ற பொருள்தான் இங்கு கொள்ளவேண்டும். இப்பெரியோர்களை லௌகிக வைதிகர்களென்று இருவகைபாகக்கொண்டு இந்த ஸூத்ரத்துக்குப் பின்வருமாறு பொருள் கொள்ளலாம்.

(1) லௌகீகர் வெறுக்க நடவாதே:—நடை, உடை, பாவனை, பேச்சு, முதலியவைகளில் ஒழுங்கு தவறி நடந்தால் லௌகிகப் பெரியோர்களுக்குப் பொதுவாக வெறுப்பு ஏற்படும்: இப்படி ஏற்படும்படி நடக்கலாகாது. தத்காலத்திய நாகரீக விஷயத்தையும் இது உள்ளடக்கிவிடும். கச்சேரி போலீஸ் முதலிய இக்காலத்திய உத்யோகங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒழுங்குகள் வெவ்வேறு விதமாக நடை உடையாதிகளில் உள்ளன. இவைகளுள் எதனுள் புகுந்தாலும் அதற்கு ஏற்ப நடந்துவிட்டு பின்னர் தனித்திருக்கையில்தான் தன் வழி நடக்கவேண்டும். இக்காலத்தவர் தமது நடையை முற்றிலும் மாற்றி உத்யோக வழியே திருப்பி, வெறும் பகல்வேஷக்காரரேயாகிவிடுகின்றனர். இது பெரும்கொடுமை என்பது வைதிகபாக ஆராய்ச்சியிலிருந்து விளங்கும். 'ஊருடன் கூடிவாழ்' 'ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்' என்ற ஸூத்ரங்கள் இந்த ஸூத்ரக் கருத்தையும் பயனையும் அடக்கியுள்ளன. ஆகவே பெரியோர் பழிக்கத் திரிந்தால் அவர்கள் அதிருப்தி ஏற்பட நமது உத்யோகத்திற்கே கேடு வந்துவிடும். வயிற்றுப் பிழைப்பிற்குப் போடவேண்டிய வேஷத்தை ஒழுங்குப்படிப் போட்டே தீரவேண்டும் காரியமாகும் வரையில். இக்காலத்தவர்களுக்கு இதை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டியதில்லை.

பொதுவான நடையுடையாதிகளை நோக்கில் அசுத்தியான துணி முதலியன இல்லாது குளியாமலிராது சுத்தமாக இருத்தல்வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும். தேஹ சுத்தி வஸ்திர சுத்தி இவையோடுகூட கர்மவ்யாதிகள் உண்டாயிருப்பின் அது பிறர் கண்ணில் பட்டு வெறுப்புண்டாகா திருக்கும்படியும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும். தேஹத்தில் துர்நாற்றம்போகப் பல் தேய்த்தல் மலஜலங் கழுவல், கால் கை கழுவல், குளித்தல்; நல்ல வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தல்; குரூபம், வ்யாதி, இவைகளுடைய அங்கங்களை நன்றாக மறைத்தல், பேசுங்கால் அவசியமானதைப் பிறரை வருத்தாதும் பொய் கலவாதும் பேசுவது, எல்லோரிடத்தும் பரிவுடன் ஸாதாரணமாக இருத்தல் ஆகிய இவைகளைப் பின்பற்றுவதே சையெனத் திரியாமையாகும். இவைகளுக்கு மாறாக நடப்பது சையெனத் திரிவதே. மைத்ரேயர், சொன்ன புத்திமதிகளைக் கவனியாததோடுகூட இடது தொடையை அலக்ஷியமாய்த் தட்டிக்கொண்டு இறுமாந்திருந்த துரியோதனன் சையெனத்திரிந்ததால் 'இடது தொடையில் அடிபட்டிறக்கக்கடவாய்,' என்ற சாபம் ஏற்கும்படியாயிற்று. எதிர்த்து சண்டை செய்து பீஷ்மத்ரோணாதியரை பாண்டவர்கள் கொல்லும்படி நேரிட்ட போதிலும், யுத்தாரம்பத்தில் தர்மபுத்திரர் சையெனத்திரியாது அவர்களைப் பரிவுடனணுகி அடிபணிந்து யுத்தம் தொடங்க உத்தரவு கேட்டதால் அவர்கள் அனுக்கிரஹம்பெற்று செழித்தோங்கினர். உலகில் பல சண்டைகளும் மனக்குழப்பங்களும், சிறு விஷயங்களில் சையெனத்திரிவதால்தான் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பொதுவாக விட்டுப்பிடித்தலைப் பின்பற்றுவது சையெனத் திரியாமை, முரட்டுத்தனமாகத் தன் விஷயம் ஸாதித்தல் சையெனத்திரிவதே. ஆகவே மனஸ்தாபகாரணங்கள் வரக்கூடிய ஸந்தர்ப்பங்களில் நல்வழி முரட்டுத்தனத்தையும் பின்பற்றாது பக்குவமாக காரியங்களைக்கொண்டுபோய் நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவர முயன்றால் எல்லாம் இன்பமாகவே இருக்கும். இது தவறி எந்தச் சிறந்ததை முடிக்க முயன்றாலும் அது சையெனத் திரிந்ததாகத்தான் முடியும்.

(2) வைதிகர் வெறுக்க நடவாதே:—வேத சாஸ்திர ஒழுங்குகளான வர்ணாச்ரம ஸ்திரீ

புருஷ தர்மங்களுக்கு விரோதமாக நடப்பதே வைதிக சிகாமணிகள் வெறுப்பவைகள்: இவைகளின்படி நட என்பது இந்த ஸூத்ரத்தின் பொதுக் கருத்து. இந்தப்படி சையெனத்திரியாதிருக்கும் ஒருவனால்தான் உள்ளபடி லௌகிகத்திலும் சையெனத்திரியா திருக்கமுடியும். இவ்வாறின்றி லௌகிகத்தில் சையெனத்திரியாதிருப்பவர் தம் சுயமான பொருள் கீர்த்தி இவைகளைக் கருதியே அவ்வாறிருப்பர். இவைகள் ஸம்பந்தப்படாத ரஹஸ்ய விஷயங்களில் அவர்கள் சையெனத்தான் திரிவர். வைதிக ஒழுங்கைப் பின்பற்றித் திரிபவருக்கு எப்பொழுதும் எந்நிலையிலும் சையெனத்திரியாமை கைகூடிவிடும். இவர்களால்தான் லௌகிகத்தில் லௌகிக ஒழுங்காயும், அது ஒழிந்த தனி நேரங்களில் வைதிகமாயும், சையெனத் திரியாதிருக்க முடியும். வெறும் லௌகிகர் போல இவர்கள் ஒரு தருணத்தில் சையெனத் திரியா திருத்தலும், மற்றொரு ஸமயத்தில் கண்டபடி திரிவதுமாக இருக்கவே மாட்டார்கள். ஆகவே வைதிக ஒழுங்கு இருந்தால் மாத்திரந்தான் சையெனத் திரியாமை பின்பற்றியதாகும். இக்காலத்தில் வைதிகம் குறைந்து லௌகிகம் ஏறி சையெனத் திரிவதே பலமாகி வருவது மிகக்கொடிய விஷயம்.

இதோடு நின்று விடாமல் லௌகிகவிஷயம் வைதிகத்தைத்தாக்கிவருகிறது. லௌகிக சையெனத்திரியாமையை எப்படி வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகமாத்திரம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முன்னர் குறிக்கப்பட்டதோ, அப்படியே வைதிக சையெனத்திரியாமையையும் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுவருகிறது. இக்காலக்கொடுமையால் மனத்தூய்மை இல்லாதோர் எல்லாம் வெளித்துறவி வேஷம் போட்டு ஸாதுக்களை மயக்கத்தொடங்கி, ஸுகஜீவனம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாட கருத்தொன்றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்றுபேசப் புலால் கமழு, மெய்யொன்று சாரச்செவியொன்று கேட்க,

நிஷ்டையில் நிலைத்திருப்பவர்போல வேஷம் போட்டு பிறரை மயக்குவதே லௌகிக ஸம்பந்தத்தால் வைதிகத்தில் சையெனத்திரிவது. இப்படிச் செய்வதுதான் இக்காலத்தில் வெகு ஸாதாரணமாகிவிட்டது. இப்படிச் செய்யாது வேதநோக்கம் உணர்ந்து வைதிகத்தில் நிலைத்து சையெனத்திரியா திருக்கவேண்டும். இப்படி சையெனத்திரிபவர் உலகத்தையும் தம்மையும் ஈசன் கோபத்திற்காளாக்கி வீழ்வர் வீண் நரகிலே.

இவ்வாறு வைதிகவழியில் நடந்துவந்தால் மனம் சுத்தப்பட்டு சையெனத்திரிவதற்குமூல காரணமான விஷயப்பற்று ஒழிந்துவிட உண்மையான திடமான சையெனத்திரியாமை கைகூடிவிடும். இதற்கு முக்யஸாதனம் சாஸ்திரத்தில் காட்டியிருப்பனவான பாபங்களின் வழி நடவாமையே. இப்படி இருந்தால் சையெனத்திரியாமை வரவர விருத்தியாகி, தடைக்காரணமான விஷயப்பற்று நீங்க, அது திடப்பட்டுவிடும். இந்த விஷயம் பட்டணத்துப் பிள்ளையால் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது :—

ஆவியொடு காயமழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவியென்ற நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தாரமும் கடம்பும் வேண்டாம் மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

ஆகவே சையெனத்திரிவதாவது பாபியாவது மூன்றுவித வாஸனைகளுடனிருப்பது ஆகிய இவைகளே. சையெனத்திரியாமையாவது செத்தாரைப்போல திரிவதே. அதாவது பிணம்வெளிவிஷயஏற்றத்தாழ்வு முதலிய த்வந்த்வத்தாக்கின்றி எப்படி இருக்கிறதோ அப்படி விஷயங்களுக்கிடையில்விஷயப்பற்றின்றி, பாபி, வாஸனை வசத்தன் ஆகிய இவர்கள் ஆகாது, சாஸ்திரீய வழிகளில் இயற்கையாகவே நடந்து வருவதே சையெனத்திரியாமையாகும். இவ்வாறு உள்ளபடி சையெனத்திரியாதிருப்பதற்கே மற்றைய விதங்களான சையெனத்திரியாமை ஸாதனமாகும்: ஆகவே நிலை ஏறஏற அங்குள்ளவர்கள் வெறுக்கக்கூடியவைகள் வெவ்வேறுவிதமாகவிருக்கும் அவைகளுள் மஹான்கள் வெறுப்பது ஈசன் ஈடுபாடுவிட்டு விஷயவழிச் செல்வதே. இப்படிச் செல்லாது ஈசனிடமுள்ள பிடிப்பு நீங்காமலே பிணம்போல விஷயத்தாக்கே இல்லாது அமர்ந்திருப்பதே இவர்கள் நோக்கில் சையெனத்திரியாமை. இந்நிலையை அடைய, கீழ்நிலைகளில் நம்மால் கூடியவரையில் சையெனத்திரியாமையில் மனதாரப் பழகிவருவோமாக.

கஸபியான்கா

CASABIANCA

1798-ம் வருஷம் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் பிராஞ்சுக்காரருக்கும், மத்தியதரைக்கடலில், நீலநதியின் முகத்துவாரத்தில், கடும்போர் நிகழ்ந்தது. இருதிறத்தாரின் கப்பல்களும் வருவித்த குண்டு மாரியால் உயிர்ச்சேதம் மிகுதி. இக்கப்பல்களில் ஒன்று "ஓரியண்ட்" என்பது. அஃதொரு பிராஞ்சியக் (French) கப்பல். அதன் தலைவன் "கஸபியான்கா" என்பவன். இவனுக்கு 13 வயதுள்ள சிறு புதல்வன் உண்டு. இப்புதல்வன் பெயரும் "கஸபியான்கா" தான். இம்மகனே நமது பாட்டுடைத் தலைவன்.

யுத்தம் தொடங்கியபோது, தந்தை தன் மகனை அக்கப்பலின் ஒரு பக்கத்திருத்தி, "எக்காரணத்தைவிட்டும் இவ்விடத்தினின்றும் அகலக்கூடாது" என்று சொல்லிப் போயினன். போன சின்னாழிகைக்கெல்லாம், எதிரி குண்டால் அக்கப்பல் தீப்பற்றியது. பற்றவே, அதில் எஞ்சிய மாலுமிகள், முதலிய யாவரும் ஜீவரக்ஷ ஓடங்களில் ஏறி, உயிர் தப்பி ஓடினர். ஓடும்போது, பையனையும் அழைக்க, "தந்தையின் கட்டளையின்றி வரமுடியாது" என்று கூறிவிட்டான். ஐயோ! பாவம்!! அவன் தந்தை பெருங்குண்டால் தாக்குண்டு இறந்து, கப்பலின் ஓர்பால் கிடந்தான். இஃதறியா மைந்தன் தந்தையைவிளித்து, "என்தொழில் முடிந்ததா?என்று இரைந்து வினவினான். வினவும்போதே அவனைநோக்கிவந்துகொண்டிருந்த தீ, அவனது ஆடையிற்பற்றிக்கொண்டது. பையன் சூடுபொறாமல், "இப்போதேனும் இவ்விடத்திருந்தகல எனக்கு உத்தரவோ?" என்று அலறினான். பதிலின்மையால், அங்கிருப்பதே தன் தந்தையின் விருப்பமென்று எண்ணித் துடிதுடித்த வண்ணமாய் ஓடாமல் நின்றான். கடைசியாக, தீ உடலிற் பற்றித் தலைமயிரையுங் கொளுத்தி வருத்தவே, "அப்பா! அப்பா!! நான் இருந்தே தீரவேண்டுமோ?" என்று கூவினான். இதற்குள் கப்பலிலிருந்த வெடிமருந்துக் குவியலில் தீபடுகவே பமரென்னும் பேரொலி கேட்டது. கப்பல் சுக்கல் சுக்கலாய் நாலுபக்கங்களிலும் சிதறியது; பையனைக் காணோம். மருந்து அவனை எங்கோ தூக்கியெறிந்துவிட்டது. ஆ! ஆ!! யாது காரணத்தால் இக்கட்டளை தனக்கு இடப்பட்டதென்றுகூடக் கேட்காமல் தந்தை கட்டளையை மறுப்பதிலும் இறப்பதே மேல் எனத் துணிந்த இவனோ இறந்தவன்? "தந்தைசொல்மிக்க மந்திரமில்லை" என்பதைக் கடைப்பிடித்தவனும், பொன்றாத புகழுடம்பு வாய்ந்தவனுமாகிய இப்புதல்வனுடைய செய்கையைப்பற்றி 'மிஸிஸ் ஹிமான்ஸ்' என்னும் நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார் கூறும் ஆங்கிலப்பாக்களும், அவற்றின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யுட்களும் வருமாறு:—

1. எரிகலத்தின் மேற்றளத்தில்
    இளஞ்சிறுவன் நின்றனன் ; அவ்
ஒருவன் ஒழிந் தெல்லவரும்
    ஓடிவிட்டார் அங்கிருந்தே.
புரி சமரில் நொறுக்குண்டு
    போனகலம் தனைப்பற்றி
எரிசுடர்அங் கிறந்தோர்மீ
    திவனைச் சூழ்ந்தொளிர்ந்ததுவே.

2. எனினும், உரு வினிற்சேயே
    என்றாலும் கம்பீர
மனிதனையே போன்றவனாய்
    மாவீரம் வாய்ந்துள்ள
அனையன்புயத் தாற்றினையும்
    ஆளஅவ தரித்தவன்போல்
சனஅழகுள் ளவனாயும்
    காந்தியொடும் நின்றானால்.

3. வெந்தழல்மேன் மேல்சுருண்டு
    விரைந்து படர்ந்தது ; எனினும்
தந்தையின்கட் டளையின்றித்
    தனதிடம் விட்டவன் பெயரான்
இந்தத் தந்தையுணர்வற்
    றிறந்தே கொண்டிருந்ததனால்
அந்தோ, மைந்தற்குமொழி
    அவன் எதும் புகன்றிலனே.

4 "என் தந்தாய்! எனதுதொழில்
    யாவும்நிறை வேறியதோ ?
இன்றோ ? எற் கியம்பிடுக ;
    இயம்பிடுக" என உரைத்தான்.
தன்சேயைப் பற்றியசிந்
    தனைஎதும் இல்லானாய்,
அன்றோ அத்தலைவன் இருந்
    தான், அவன் ஈதறிந்திலனே.

5. "இப்போதாயினும் யான் இவ்
    இடம்நீங்கிச் செலல் ஆமோ ?
செப்பாய்தந் தாய்" என அச்
    சேய் அலறினன் மீண்டும்.

அப்போது வெடிகுண்டே
அதற்குவிடை அளித்ததுவே
எப்போதின் மிகவிரைவா
எரியும் எழுந்தோங்கியதே.

6. அனல் உமிழ் காற்றவன் முகத்தும்
அலைகின்ற அவன்குஞ்சி
யினும்தாக்கிற் றிட்டதென
இனிதுணர்ந்தான் ? உயிர்வெறுத்தான்
மனஅமைதி யேஉற்றான் ;
மாதுணிவுற்றான் ; பார்த்தான்
தனியேஅப் படுநிலையில்
தங்கியவன் சுற்றிலுமே.

7. இனி " எந்தாய் ! இங்கேயான்
இருந்திடலே நின்மனமோ ? "
எனமற்றும் ஓர்முறையே
இரைந்துரைத்தான். இதற்குள், சூழ்
கனல்கப்பற் பாய்க்குள்ளும்
கயிற்றேணிக் குளும்புகுந்து
கனிவிரைவில்; அவன்பாலே
ஓடிச்சென் றிட்டதுவே!

8. சுற்றியதீ பயங்கரமார்
சோபையுடன்மீ தெழுந்து,
முற்றிலும்அக் கப்பலினை
மூடிஉயர் துவசத்தைப்
பற்றியந்தத் தீரமிகு பையன்சிர
மேலெழும்பி,
உற்றவிண்ணிற் கொடிச்சீலை
ஒப்ப அசைந்தது காற்றில்.

9. வந்தது ஓர் இடிஒலியே
மாணும் அதிர்வெடியினொலி—
மைந்தனவன் எங்கிருந்தான் ?
மற்றிக்கேள் விக்கு விடை
தந்தொழிலைத் தவறின்றித்
தாங்கியபாய் மரம் சுக்கான்
சந்தமிகு கொடி இவற்றைத்
தண்கடலில் வெகுதொலையில்,

10. காணுபக் கங்களிலும்
நன்கிறைத்த அக்காற்றை
யேநீ கேட்டறிந்துணர்க.
இறந்தவெலாம் அரியனவே
ஆனால்அவ் அரியவற்றுள் அரிய
பொருள் ஆய்ந்திடிலோ
ஆனது தன் கடனை ஆற்றிய
அச்சிறியோனே.

M. கோபாலகிருஷ்ணய்யர்.

CASABIANCA

The boy stood on the burning deck,
Whence all but he had fled;
The flame that lit the battle's wreck
Shone round him o'er the dead. 1

Yet beautiful and bright he stood,
As born to rule the storm:
A creature of heroic blood,
A proud, though child-like form. 2

The flames roll'd on—he would not go
Without his father's word;
That fahter, faint in death below,
His voice no longer heard. 3

He call'd aloud:—" Say, father say
If yet my task is done!"
He knew not that the chieftain lay
Unconscious of his son. 4

" Speak, father!" once again he cried,
" If I may yet be gone!"
And but the booming shots replied,
And fast the flames roll'd on. 5

Upon his brow he felt their breath,
And in his waving hair,
And looked from that lone post of death
In still, yet brave, despair. 6

And shouted but once more aloud,
" My father, must I stay?"
While o'er him fast, through sail and shroud
The wreathing fires made way. 7

They wrapt the ship in splendour wild,
They caught the flag on high,
And streamed above the gallant child,
Like banners in the sky. 8

There came a burst of thunder sound—
The boy—oh' where was he?
Ask of the winds that far around
With fragments strewed the sea,— 9

With mast, and helm, and pennon fair,
That well had borne their part;
But the noblest thing that perished there
Was that young and faithful heart. 10

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S AND LADIES' PAGES

மாதவீகங்கணம்

இரண்டாம் பாகம்

அத்யாயம். 1

அடிமைப் பெண்

(முதல்பாகம் 7-ம்தொகுதி 180-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நரேந்த்ரன் ஊரைவிட்டு நாட்டைவிட்டு வந்து ஒன்பது வருஷகாலமாயிற்று. இந்த ஒன்பது வருஷமும் அவன் ஜயாபஜயங்கள் பெற்றுப் போர்க்களம் போர்க்களமாய்க் காலங்கழித்து வந்தான். இப்போது அவனுக்கு வயது இருபத்தைந்து அக்பாது ஸைந்யத்தில் உயர்ந்த உத்யோகம் வஹித்திருந்தான். ஆனால் அவனுடைய ஜமீன்மாத்ரம் இன்னும் கார்யஸ்தர் பார்வையில்தானிருந்தது. வீரநகரத்திலிருந்தாவது தேவிபுரத்திலிருந்தாவது அவனுக்கு ஒரு ஸமாசாரமும் எட்டவில்லை. ஓயாமல் ஊரூராய் ஸேனையுடன் திரிந்துகொண்டிருந்தபடியால் தன்வீடு வாசல்,பந்து மித்ரர்களைப் பற்றி நினைக்கக்கூட நரேந்த்ரனுக்கு அவகாசமில்லாமல் போயிற்று. யௌவன பர்வத்தின் ஆரம்பத்தில் தோன்றும் அவர்க்கள், உணர்ச்சிகள், தூண்டுதல்கள் யாவும் காலத்தால் தளர்வடைந்து பலங்குன்றிவிடுகின்றன; பிரிவினையாலுண்டாகும் துக்கமும் மனவருத்தங்களுங்கூட காலக்கிரமத்தில் மறைந்துவிடுகின்றன. ஆண்டுகள் கடக்கக்கடக்க யௌவன பர்வத்திய ஆசைக்கேடுகளும் கார்யவிக்நங்களும் ஸஹஜமாய் விடுகின்றன. இருந்தபோதிலும், பால்யகால ஞாபகங்களும் நினைவுகளும் வீரநகரத்தில் அரண்மனை உத்யானவனமும், குளக்கரை ஆலயமும் சிற்சில ஸமயங்களில் நரேந்த்ரனது மனதில் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. 'நிலையான வீடு வாயிலின்றிக் கூடாரமே வாஸஸ்தலமாகப்பெற்று, வேளை அன்னம் வேளையிலகப்படாமல் மழையிலும் கானலிலும் கஷ்டப்பட்டு, யுத்தகோலம் பூண்டு, காலங்கழிக்கும் நரேந்த்ரன், அன்பும் பரிசுத்தமுமே உருக்கி வார்க்கப்பட்ட தனது மனதுக்கினிய விக்ரஹம் ஞாபகத்துக்கு வர ஸகலவித கஷ்ட நிஷ்டூரங்களையும் மறந்து அடிக்கடிப் பெருமூச்செறிவான்.

ஆனால் தத்ஸமயம் பேச்சுமூச்சற்று ப்ராஞ்ஞை தப்பிப் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கும் நரேந்த்ரனுக்கு ஆதிகாலைய ஞாபகங்களெல்லாம் சற்று மப்படைந்திருந்தது. அவன் அநேக தினங்களாகக் கடுஞ் ஜ்வரத்தால் ஸ்மரணையற்றுக் கிடந்தான்; முகமறியாத நாட்டில் முன்பின் பரிசயமில்லாத ஸ்த்ரீகள் அவனுக்கு சிச்ருஷை செய்துகொண்டிருந்தனர்; நிம்மதியற்றுப் படுக்கையில் புரண்டவண்ணமாயிருக்கும் அந்த வ்யாதியஸ்தன் கைநாடியைப்பார்த்து ப்ரபல வைத்யர்களெல்லாம் கைவிட்டனர். திடகாத்ரமும், யௌவன ரக்தமும், அவ்விடத்தில் அவனுக்கு ஏற்பட்ட ஓய்வும், தேவதாசிச்ருஷையுமே கடைசியில் அவனை மரணத்தினின்றும் தப்புவித்தன.

ஒரு நாள் நல்ல நிசி; அவன் கண்விழித்துக் கொண்டான். அவன் படுத்திருந்த அறையில் வெள்ளிச் சங்கிலிகளால் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் பெரிய பெரிய விளக்குகள் அதிக ரமணீயமாய் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. சுவர்களெல்லாம் மணற்கற்களால் கட்டப்பட்டு ஆங்காங்கு வெள்ளை, கறுப்பு ஸலவைக்கற்கள் பதிக்கப்பெற்றிருந்தன. கொடிகளைப்போலும் புஷ்பங்களைப்போலும், விலையுயர்ந்த கற்களால் இழைக்கப்பட்டிருந்த பல கல் ஸ்தம்பங்கள் மிகவுங் கம்பீரமாய் நின்றுகொண்டிருந்தன. மேலிருந்து பட்டுப் படுதாக்கள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. தரை தெரியாதபடி சிறந்த ரத்நகம்பளங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அறையின் நடுமத்தியிலுள்ள ஒரு குழாயிலிருந்து ஜலம் அதிவேகத்துடன் மேல்கிளம்பி மழைச்சாரல்போல் அவ்விடமிருந்த ஒரு ஸலவைக்கல் தொட்டியில் பூப்பூவாய் விளக்கொளியில் ஜ்வலித்துக்கொண்டு விழுந்தன. அந்தத் தொட்டியின் உட்புறத்தில் பல நிறமான கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. ஜலம் நிறைந்து வழிந்துகொண்டிருக்கும் அந்தத் தொட்டியைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் அதில் வெவ்வேறு விதமான மீன்கள் மின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன என்றெண்ணினர்கள். அறை முழுவதும் சந்தடியற்றிருந்தது. குருட்டு ப்ரகாசமாயிருந்த அவ்வறையில் ஒரு நல்லவாஸனை வீசிக்கொண்டிருந்தது. நரேந்த்ரன் திக்ப்ரமையாய் மதிமயங்கி நாலாபக்கமும் சுற்றிப் பார்த்தான். எல்லாம் அவனுக்குக் கனவுபோ

லிருந்தது. அது கனவா, நினைவாவென யோசிப்போம் என்றால் அவனுக்குச் சக்தியில்லை. பழையப்ரகாரம் படுக்கையின்மேல் தலைசாய்த்துத் தூங்கிவிட்டான்.

காலையில் ஸூர்யனது செவ்விய க்ரணங்கள் பட்டுப் படுதாக்கள் வழியாய் உட்ப்ரவேசித்துக்கொண்டிருந்தன. நரேந்த்ரன் மறுபடியுங் கண்ணைத் திறந்தான். விளக்குகளிலுள்ள ஸுகந்தம் வீசும் எண்ணெய் குறைந்துவிடவே தீபங்களும் அணையும் ஸ்திதியிலிருந்தன. நிசியிற் போலவே அதே அறைதான். அதே பட்டு பீதாம்பரத்த கம்பளங்கள்தான். ஆனால் இரவில்போலன்றி இப்போது அவ்வறையில் அவனைத் தவிர இதர மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமிருந்தது. முகத்தோற்றத்தையும் உடைகளையும் கண்டு ராஜபுத்ர ஸத்ரீயெனச் சொல்லக்கூடிய ஒரு வயது முதிர்ந்த ஸ்திரீ அவ்விடம் தரையின்மீது இன்னும் நித்ராவஸ்தையிலிருந்தாள். வ்யாதியஸ்தனுக்கு ஆஹாராதிகள் தயார்செய்ய அமர்த்தப்பட்டிருந்த ஒரு ப்ராஹ்மணச்சிறுவன் அறையையடுத்த ரேழியில் நின்றுகொண்டிருந்தான். ஸூர்ய வெப்பத்தாலும் அதிக வேலையாலும் சிறிது கறுத்திருந்த போதிலும் காண்பவர் கண்களைக் கவரும் ரூபலாவண்யமுடைய வதனமும், ஊடுருவிப்பாயும் இருண்ட கண்களும் கறுத்த புருவங்களுமுடையதோர் யௌவன மாதுசிரோமணி நோயாளியை அதிக ஊக்கத்துடன் கவனித்துக்கொண்டு மௌனமாய்ப் படுக்கையண்டை நின்றிருந்தாள். அவள் தலையில் ஒரு கறுப்புக் குல்லாய் தரித்திருந்தாள். தலையிலிருந்து சுருள் சுருளாய்த் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அவளது கேசங்கள் அவளது ப்ரகாசமான இதர அங்கங்களைப் பின்னும் சோபிக்கச்செய்தன. பொன்ஜரிகைவேலை செய்திருந்த உயர்ந்த பட்டாடை தரித்திருந்தாள், அந்த ஆடை நாளானபடியால் மாசுபடிந்து மங்கலாயிருந்தது. அழகிற் சிறந்த அவளது நீண்ட கைகள் அதிக வலியுடையவை. பொன்னிற எழுத்துக்களெல்லாம் கலைந்திருந்த அவளது அரைக்கச்சையினின்று கட்டியொன்று தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு காலத்தில் நல்ல பச்சை நிறமாயிருந்து, இப்போது சாயம்போய்விட்ட ஒரு சல்லா வஸ்திரம் மேலே தரித்திருந்தாள். அவள் கட்டியிருந்த பாவாடை சற்றுக் குட்டையாயிருந்தபடியால் கணிக்காலின்பேரில் இழுத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த தளர்வாயிருந்த மஸ்லின் நிஜார்கள் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டிருந்தது. அவளுடைய பாதங்களில் செருப்புகளொன்றுமில்லை. நல்ல உயரமும் ஒற்றைநாடியுமான அந்தத் தருணீமணியின் ஊடுருவிப்பாயும் இருண்ட கண்கள் எத்தகைய தீரபுருஷர்களையும் எளிதில் அரைநொடியில் வச்யப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன. கண்களை ஸரியாய்த் திறந்து பார்க்கக்கூட முடியாதநிலைமையிலிருக்கும் நரேந்த்ரன் இவ்விஷயங்கள் ஒன்றையுங் கவனிக்கவில்லை. அவன் வாய்திறந்து பேசியதெல்லாம் "தாகமாயிருக்கிறது தீர்த்தங்கொடு" என்பதுதான். அப்பெண் உடனே மின்னற்கொடிபோல் மறைந்துவிட்டாள்.

அவன் மறுபடியும் 'தாகமாயிருக்கிறது தீர்த்தங்கொடு' என்று கேட்டான். வாயிலில் நின்றுகொண்டிருந்த ப்ராஹ்மணச் சிறுவன் படுக்கையண்டை வந்து சிறிது கஷாயம் பருகக்கொடுத்தான். அதைக் குடித்துவிட்டு நரேந்த்ரன் திரும்பவும் சற்றுக்கெல்லாம் தூங்கிவிட்டான்.

இவ்விதமாய்ப் பல தினங்கள் கழிந்தன. நரேந்த்ரன் இன்னும் படுத்த படுக்கையாய்த்தானிருந்தான். அவனுக்கு உபசரணை செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் ஒருவரும் அவனுடன் பேசவில்லை. அவனும் எப்போதும் மயக்கமும் உறக்கமுமாகவே இருந்தபடியால் அவர்களெவரையும் கவனிக்கவில்லை. இரவில் சிலவேளை முன்னர் தான் கண்ட இளங்கொடிபோன்ற கட்டழகி தன்னருகே நின்று மௌனமாய்த் தன்னை உற்று நோக்குவதாக அவன் கனவு கண்டான். ஒடிந்து விழுவது போலிருக்கும் அவ்வுருவத்தினை அவன் சில தினங்கள் நேரிலுங் கண்டான். ஒரு நாளோ இரண்டு நாளை போ காலையில் விழித்தெழும்போதுக் கம்பளத்தின்மீது மெதுவாய்ச் சப்தமின்றி செல்லும் காலடியோசை அவன் காதிற்பட்டது; இரண்டொரு தடவை ஒரு நிழல் தன் படுக்கைப் பக்கமாய் வேகமாய்ச் செல்வதையுங் கண்டான்.

வந்த ஆபத்துத் தொலைந்தது; கவலையைத் தரக்கூடிய காலம் கழிந்துவிட்டது. இனி நரேந்த்ரனுக்கு ப்ராணபயமில்லையென நிச்சயமாய்த் தெரிந்தது. படிப்படியாய் நாளாவர்த்தியில் சௌஸ்தமடைந்து வந்தான். பழைய நாட் ஞாபகங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் அவன்

மனதுக்கு வந்தன. ராஜாமான்ஸிங் அவர்கள் கீழ்ப் பலயுத்தங்களில் பொருது அவன் வாகைமாலை சூடினான். பலநகரங்கள் பிடிபட்டன; எத்தனையோ காட்டு ப்ரதேசங்கள் அக்பரது ஆளுகையின் கீழ்க் கொண்டுவரப் பட்டன. ஆப்கானியர்கள் அடியோடு நாசமுற்றனர்; போர்ச்சுகல் தேசத்தாரது கொட்டம் அடங்கிற்று. வங்காள முழுதும் ராஜா அவர்களுடைய ஆளுகையில் ஸமாதானமடைந்து ஸௌபிக்ஷமாயிருந்தது.

ஆனால் 1598-ம் ஆண்டில் மான்ஸிங் வங்காளத்தை விட்டகன்றார். அன்றே விஜயலக்ஷ்மியும் மொகலாயரை விட்டுப் பிரிந்தனள். அவருடைய மகன் ஜக்த்ஸிங் என்பவன் நல்ல தைர்யசாலி. மஹா வல்லமையுடைய யுத்த வீரன். இருந்தென்ன? அவன் ராஜ்ய விஷயங்களைக் கவனிப்பதே கிடையாது; மந்த்ராலோசனை மண்டபத்தில் அவனைக் காண்பது அபூர்வம். எப்போது பார்த்தாலும் கேளிக்கை நண்பர்களுடன் கூடிக் குடிப்பதே தொழிலாயிருந்தான். ஆப்கானியர்கள் மொகலாயரை எதிர்த்து ஒரிஸ்ஸாவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். 1600-ம் வருஷத்தில் பத்ராக் செருக்களத்தில் மொகலாய ராஜபுத்ர வீரர்கள் ஸரியான தளகர்த்தனின்றி ஆப்கானியர் முன் புறங்காட்டி யோடினர். வீராவேசங்கொண்ட உஸ்மான் கான் என்னும் ஆப்கானியப் படைத்தலைவன் சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய படையைத் தாக்கி அவர்களுடைய அணிவகுப்பைக் கலைத்துச் சிதறடித்தான்; ஆண்மையற்று அவஸரமாய் வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு போகும் மொகலாய வீரர்களை அவன் சின்னபின்னமாக்கினான். இந்த யுத்தத்தில்தான் நரேந்த்ரன் குண்டால் அடிபட்டுப் படைத்தலைவனாகிய கஜபதிஸிங்குக்கருகில் ப்ரஞ்ஞையற்று விழுந்து கிடந்தான்.

சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய ஸேனை பத்ராக் படுகளத்திலிருந்து ராஜமஹால் நோக்கி அபஜயபூர்வகமாய்த் திரும்பி வந்த மானக்கேடு நரேந்த்ரனுக்கு நினைவுவந்தது. காயம்பட்ட இதர ராணுவ உத்யோகஸ்தர்களைப் போல் நரேந்த்ரனும் யுத்தகளத்திலிருந்து கஜபதிஸிங்கவர்களுடைய தயவால் ஸிஹிச்சைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டான். ஸாவகாசமாய்த் தங்கிக் காயத்தை ஆற்றிக்கொள்வதற்கு நேரமில்லை. ஏனெனில் வங்கதேசாதிபதி இன்னொரு முறை ஒரு பலத்த ஸேனையைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆப்கானியரைத் தாக்க அனுமதி வேண்டுமென்று அக்பரவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பினான். அந்த வேண்டுகோளைச் சக்ரவர்த்தியவர்களுக்கு அறிவிப்பதற்குக் கஜபதிஸிங் தான் தூதனாக அனுப்பப்பட்டான். அத்தருணம் போர்முனைக்கு உதவாத ஸ்திதியிலிருந்த நரேந்த்ரனும் கங்கா நதியில் ப்ரயாணம் செய்வதால் போதுமான ஓய்வும், தேஹபலமும் உண்டாகக்கூடுமெனக் கருதித் தன் எஜமானருடன் புறப்பட்டான். அந்த ப்ரயாணத்தால் அவன் சுகமடையவில்லை; முன்னிலும் அதிக துர்ப்பலமானான், காயம் ஆறவில்லை; வட இந்தியாவில் ராக்காலங்களில் அடிக்கும் குளிர்க்காற்றால் அவனுக்கு ஜ்வரம் கண்டது. இது வரைக்கும்தான் நரேந்த்ரனுக்கு ஞாபகமிருந்தது; அது முதல் அவனுக்கொன்றும் நினைவில்லை, ஸ்மரணை அற்றான். மறுபடியும் இந்த நூதனமான அறையில், நூதன வஸ்துக்களுக்கிடையில்தான் அவன் கண்விழித்துக்கொண்டான். அன்றுமுதல் இன்று வரைக்கும், நடந்த ஸமாசாரங்கள் ஒன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது.

நரேந்த்ரனுக்குத் தன்ஞாபகம்வந்து தன் சரீரஸ்திதியைத் தெரிந்துகொள்ளப் போதுமான சக்தி வந்தவுடன், ராஜபுத்ரஸ்த்ரீ அவனை விட்டகன்றாள். அதுமுதல் அவள் அவ்வறைக்கு வருவதை நிறுத்திவிட்டாள். அந்த ப்ராஹ்மணச் சிறுவனுக்கு, நரேந்த்ரன் பேசும் பாஷை தெரியாது. நரேந்த்ரனுக்கோ கவலையும், எண்ணங்களும் அதிகரித்தன. தான் இருப்பது எவ்விடம், தான் அங்கே எவ்விதம் கொண்டுவரப்பட்டான், சாளரங்களும், கதவுகளும் பலமாய் மூடப்பட்டிருந்த அக்காராக்ருஹத்திலிருந்து வெளியேறும் வகை யாது என்பவையொன்றும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை.

ஓரிரவு இவ்வாறெல்லாம் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அவன் படுக்கையண்டைக் காலடிச்சப்தம் கேட்க நரேந்த்ரன் திரும்பிப்பார்த்தான். தான் கனவிலும் நேரிலும் பலமுறை கண்டுள்ள இளங்கொடியன்ன உருவம் அவன் முன் நின்றது. அவளது உருவிப்பாயும் கம்பீரமான நேத்ரங்களைக்கண்டு நரேந்த்ரன் திடுக்கிட்டான். இந்த்ய ஸ்த்ரீகளுடைய வதனங்களைக்காட்டிலும் அவளுடைய வதனம் அதிக

ப்ரகாசமாயிருந்தது. சிவிங்கிக் குட்டியைப் போல் சுறுசுறுப்பும் தெளியுந்தன்மையுமுள்ள அக்காரிமணி சந்தடி செய்யாமல் மெதுவாய் அடிமேலடி வைத்து வருவதைக் கண்ட நரேந்த்ரனுக்குத் தான் பலமுறை கண்ணுற்றிருக்கும் ஆஹாரம் நாடிப் பதுங்கிச் செல்லும் வனவிலங்குகளின் ஞாபகம் வந்தது.

சித்தப்ரமை தெளிந்தவுடன் நரேந்த்ரன் அந்த ஸுந்தரியைப் பார்த்து "அழகிற் சிறந்த மாதுசிரோமணி! நான் எத்தனையோ தினங்கள் உன்னை ஸ்வப்நத்தில் கண்டிருக்கிறேன். அல்லது ஒருவேளை நான் நினைவு தப்பியிருந்த போது நீ என் தேஹஸ்திதியைக் கவனித்துக்கொண்டு என் படுக்கை பக்கம் நின்றிருந்தனையோ அறியேன். என்மீது சிறிது அன்பு கூர்ந்து நான் தற்காலம் இருக்குமிடம் யாதெனத் தெரிவிக்கவேண்டும். வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசி என் மனக்கவலையை நீக்கு" எனக் கேட்டான்.

அப்பெண் வாய்திறக்காமல் தன் கைவிரலை உதட்டின்மீது வைத்து மௌனமாயிருக்கும்படி எச்சரிக்கை செய்தாள். எவ்வளவுதான் அவள் மேலும் மேலும் எச்சரித்தபோதிலும், நரேந்த்ரன் ஓய்ந்தபாடில்லை.

"ஏ! ரமணீமணி, என் கேள்விக்குப் பதிலில்லையா? நீதானா இந்த மாளிகையின் அதிபதி? குண்டுகாயம்பட்டு வருந்தும் ஓர் எளியபோர் வீரனுக்குத் தங்குமிடமளித்து அவனை ரக்ஷித்த புண்யவதி நீதானோ? என் காயத்தை சொஸ்தமாக்கி எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை தந்த தெய்வம் நீதான் என்று நான் பூர்ணமாய் நம்புகிறேன். நாதனற்று நேசனற்று முன்பின் பரிசயமில்லாத நாட்டில் வருந்திய அகதிக்கு நீதான் நாதனும் நேசனுமாயினை" என்று நரேந்த்ரன் கூறினன்.

இன்னும் அம்மாது வாய்திறந்து பேசாமல் பளிங்குபோல் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் பயங்கரமான கண்களுடன் தன் அழகிய திருமேனி பதின் மடங்கு அதிகமாய் ப்ரகாசிக்க உதட்டின்மேல் விரலுடன் அவன் முகத்தை உற்றுநோக்கிய வண்ணமாக மௌனமாய்ச் சிலைபோல் நின்றுகொண்டிருந்தனள்.

தான் என்ன சொல்லியும் அவள் வாய்திறக்காமல் நிற்பதைக்கொண்டு சிறிது ஆத்ரமுற்றவனாய் நரேந்த்ரன், 'நீ யார்? ராஜாதிதானா? அல்லது மனிதாத அதிர்ஷ்டங்களையும் கஷ்டங்களையும் கண்டு ஏளனம்புரியும் வேற்றுலக வாஸிகளைச் சேர்ந்தவளா? உன் உடைகளைப் பார்த்தால் நீ உயர்குல முஹம்மதிய ஸ்த்ரீயெனத் தோற்றுகிறது. மனிதாத மக்கட்களுள் உன்னைப்போன்ற கட்டழகி வேறொருத்தியைக் காண்பதரிது.' என்றான்.

அவள் தேவதையோ, மண்ணுலகப் பெண்தானோ, அல்லது பிசாசு ஜாதியைச் சேர்ந்தவளோ எவ்விதமாயிருந்தாலும் ஸரி நமக்கு அவச்யமில்லை; இந்தமுகஸ்துதிவார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் இதர ஸ்த்ரீகளைப்போல் அவள் மனம் இளகிவிட்டனள். அவள் சற்று ஏளனமாய்ப் புன்னகை செய்தாள்; ஆனால் வாயை மாத்ரம் திறக்கவில்லை. நரேந்த்ரனுக்குச் சிறிது தைர்யமுண்டாயிற்று. தும்பப் புஷ்பம் போன்ற அவளுடைய ம்ருதுவான கரங்களைப்பற்றி இனியகுரலாய் 'ஸ்த்ரீநாயகமே, உத்தமஸ்த்ரீகளைப்போல் நீ இளகிய மனதுடையவள். அதற்கேற்றவாறு என்னிடம் பக்ஷம் பாராட்டி என் மனக் கவலையைத் தீர்ப்பதற்குத் தடையென்ன?' என்று கேட்டாள்.

ஸந்தோஷத்தால் கண்கள் சிறந்து விளங்கப் பனிக்கட்டியையொத்த வெண்மையான பற்கள் வரிசைச் சிறிதே வெளித் தெரியும்படி நகைசெய்து, "இத்தனை நாழியாயிற்றா என்னை ஸ்த்ரீயென்று கண்டுபிடிக்க? இப்போதாவது நிச்சயப்பட்டதா நான் மனுஷ்ய ஜன்மந்தானென்று? என் கைகளும் உன்னுடையன போல் ரக்தம் சதை இவைகளாலாக்கப்பட்டவைதானா?" எனக்கேட்டாள் அம்மாது.

"அது மாத்ரமா? உஷ்ணரக்த ஓட்டத்தால் உனது கை நாடிகள் படபடவென்று அடித்துக்கொள்வது எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது" "படுத்த படுக்கையாயிருந்தும் நல்ல யௌவன யுத்தவீரனாகிய நீ என்னை ஸ்த்ரீயென்று கண்டுபிடித்தது ரொம்ப ஆச்சரியம்தான்."

'உன் முகம் அயல்நாட்டு முகமாயிருந்தாலும் அதில் அன்பு குடிகொண்டிருக்கின்றதென்பதையும் நான் உணர்ந்தேன்."

"நாமோ முன்பின் பரிசயமில்லாதவர்கள். என்னுடைய அயல் நாட்டைப்பற்றி, உனக்கென்ன தெரியும்?' என்னுடைய தயாளகுணத்தைப்பற்றி அவஸரப்பட்டு ஒன்றும் தீர்மானித்துவிடாதே. எல்லாம் போகப் போகத் தெரி

யும். உனக்கு எவ்வளவு யோக்யதையுண்டோ அவ்வளவுதான் உனக்குக் கிடைக்கும்."

"என் யோக்யதையளவு கிடைத்தால் போதும்; அதிகமாய் வேண்டாம். என் யோக்யதையை நீ ஏற்றக்குறைச்சலின்றி மதிப்பிடுவாய் என்பது நிச்சயம்."

"ஏது, நீ ஸாமாந்யனாகக் காணோம் பேச்சில் கைதேர்ந்தவனாயிருக்கின்றனையே? உன்னுடைய நயமொழிகளும், மாதுர்ய வசனங்களும் எந்த நாட்டுப் பெண்ணாயிருந்தாலும் ஸரி, அவளை மயக்கிவிடும். இந்நயமொழிகள் ஒன்றும் ப்ரயோஜனமில்லை. இன்னும் சில தினங்களுக்குள் பயனற்ற இவ்வார்த்தைகளை விட எவ்வளவோ கடினமான வேலைகள் நீ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது."

"என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்ன சொல்."

"சுத்தவீரன் எனப்படுபவனுக்கு அவச்யம் இருக்க வேண்டிய வீரதீரமும் எவ்வித ஆபத்துக்கும் பின்னடையாத துணிவும் அஞ்சாநெஞ்சமும்தான் உன்னிடமிருந்து நான் எதிர்பார்ப்பது."

"நீ கூறும் லக்ஷணங்கள் எவற்றிலும் நான் இளைத்தவனல்லன். தோற்றால் உனது ஆக்ஞைக்கு உட்படுகிறேன்.

வாய்ப்பேச்சு அதிகம் வேண்டாம். பேச்சு உன்னதமாயிருக்குமிடத்தில் கார்யம் சூந்யமாயிருக்கும். வீரமாய்ப் பேசிவிடுவதில் பலனில்லை; கார்யத்தில் நடத்திச் சாண்பிக்க வேண்டும். ஆனால் உன்னைப்பற்றி நான் எவ்வளவோ கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; கொஞ்சகாலமாக நேரிலும் உன் முகக்குறிகளைக் கவனித்துவருகிறேன். நான் கொண்ட அபிப்ராயம் ஒருபோதும் பொய்க்காது; நான் இத்தனை நாட்களாகத் தேடித்திரிந்த மனிதன் நீ தான் போலும்."

"ஹே கன்னிகாமணியே, மறைபொருளாய்ப் பேசாதே. எவ்வளவு ரஹஸ்யமாயிருந்தாலும் தாராளமாய் என்னிடம் சொல்லலாம். ஒருஎழுத்துக்கூட நான் வெளிவிடமாட்டேன். அதைப் பற்றிக் கிஞ்சித்தும் ஸம்சயம் வேண்டாம்."

சற்று மௌனமாயிருந்தாள், சிறிது நேரங் கழித்து முக்யார்த்தமான குரலில் கொசகொசவென்று மெள்ளமாய்ப் பேசத் தொடங்கினாள். "என்றென்றைக்கும் மித்ரனை மறக்காதவளும் சத்ருவை மன்னிக்காதவளுமாகிய தார்தாரி தேசத்துப் பெண் நான். என் ஸொந்த மனுஷ்யர்கள் எனக்கு இஸ்லாம் மதத்தைப்பற்றி யொன்றும் போதிக்க வில்லை; பல்வேறு மதங்கள் செழித்தோங்கும் இந்நாட்டிற்கு வந்தும் நான் இஸ்லாம் மதத்தைப்பற்றி ஒன்றும் கற்கவில்லை. ஆனால் மரணகாலத்தில் எனதருமைத் தாயார் எனக்கு மித்ரர்களுக்கென்று ஒரு மந்த்ரோபதேசமும் சத்ருக்களுக்கென்று ஒரு கட்டாரியும் அனுக்ரஹித்துச் சென்றாள்." நரேந்த்ரனும் அவள் பேசிய முக்யார்த்தத்வனியாகவே, "திக்கற்று நாதனற்றுப் படுகிடையாய்க் கிடந்தபோது அல்லும் பகலும் அக்கறையாய்க் கவனித்துத் தேவதாசிச்ருஷை செய்து என்னை நமன் கைகளினின்றும் மீட்டின புண்யவதியான உனக்கு நான் என்றைக்கும் கடமைப்பட்டவனானேன். என்னை உன் மித்ரனாகக் கொள். நான் எத்தருணம் அந்த ஸ்நேஹத்துக்கு த்ரோஹம் நினைக்கிறேனோ தடையின்றி அத்தருணமே நீ உன் கட்டாரியை என்மீது ப்ரயோஹிக்கலாம்" என்று வாக்குறுதி கூறினான்.

"சுத்தவீரனே, நீ கூறும் வார்த்தைகள் பொய்க்கும் என்று எண்ண எவ்வித ஹேதுவும் கிடையாது. உன் வதனத்தைக் கண்ணுறுவோர் யாவரும் உன்னை ஸத்ய ஹரிச்சந்தான் என்று தடையின்றிக் கூறுவார்கள். நான் உன்னிடம் முழுநம்பிக்கை வைத்தேன், ஜாக்ரதை, மித்ரபேதம் என்பதைக் கனவிலும் நினைக்கவேண்டாம். என்னிலும் பல்லாயிரமடங்கு அந்தஸ்தில் சிறந்தவளும் மித்ர பரிபாலன சத்ரு நிக்ரஹ விஷயங்களில் ஸர்வாதிகாரமுடையவளுமாகிய ஓர் உயர்குல நாரீமணி உன்னை நம்பி அந்தரங்க ஏவல்கள் சில உனக்கிடப்போகிறாள்."

"அழகே அலங்காரமாகக்கொண்ட பெண்மணியே! நீ இன்னும் ஸங்கதிகளை விட்டுச் சொல்லாமலே இருக்கின்றனையே?"

"அன்னிய புருஷர்கள் அடியெடுத்து வைத்தறியாத ஒரு நவமணி மண்டபத்துட் செல்லும் பாக்யம் உனக்குக் கிடைக்கும். நாட்டிலெங்கும் இணையற்ற ரூபலாவண்யமுடைய ஒரு மாது உனக்குச் சில கட்டளைகளிடுவாள். அவ்விடத்தில் வீரஸிம்ஹங்களென்று பெயரெடுத்த ரணசூரர்களை நடுங்கிப் பின்வாங்கும்படியான ஆபத்துகளுக்கு நீ ஆளாகவேண்டும்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS & NOTES

மைசூர் பொருளாதாரக் கான்பரன்ஸ்:—மைசூர் சமஸ்தானத்தில் பொருளாதார நிலைமை உயர வேண்டுமென்ற முயற்சிகள் செய்வதற்காக ஒரு சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதன் கூட்டம் பிரதி வருஷமும் கூடிவருகின்றது. இச்சங்கத்தின் 6-ம் வருஷக் கூட்டம் சென்ற மாதம் 20வ மைசூரில் திவான் ஸர் எம். விச்வேச்வரய்யாவின் தலைமையின்கீழ் கூடிற்று. அப்போது இச்சங்கத்தின் பல கமிட்டிகளால் ரிபோர்ட்டுகள் வாசிக்கப்பட்டன. பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதும் புது ஸ்கூல்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும் சிலவிடங்களில் படிப்பைக் கட்டாயமாக்கி யிருப்பதும், பலவிடங்களில் புஸ்தகசாலைகள் ஸ்தாபித்திருப்பதும் வியவசாயம் வியாபாரம் இவைகளுக்காக ஸ்கூல் ஏற்படுத்தி யிருப்பதும் இச்சங்கம் ஏற்கெனவே செய்திருக்கும் காரியங்கள். திவான் அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தில் மைசூர் சமஸ்தானம், விவசாயம், தொழில் இவைகளில் போதுமானபடி விருத்தியடையவில்லை யென்றும், அத்துறைகளில் வேண்டிய விருத்தி செய்வதற்கே இச்சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இதன் அபிவிருத்தியில் மகாராஜாவும் மிகுந்த அக்கரை பாராட்டுவதாகவும் சொன்னார்.

காலேஜ் ஆப் ஆடிட்டிங்:—இப்பெயர்கொண்ட காலேஜ் ஒன்று சென்னையில் கவர்ன்மெண்டாரால் ஸ்தாபிக்கப்படும். இன்ஷியூரன்ஸ் சங்கங்கள், பாங்கிகள் இவைகளின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய வேண்டியதற்காக, இந்தியச் சிறுவர்களைப் பழக்குவதே இக்காலேஜின் நோக்கமாகும்.

***

இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ்.—இவ்வருஷத்திய காங்கிரஸ், பம்பாயில் கூடும். ராஜப்ரதிநிதி நிர்வாக ஸபையில் மெம்பராயிருந்த ஸர் S. P. ஸின்ஹா அக்கிராஸனம் வகிப்பாரெனத் தெரிகிறது.

***

மதுரைகாலேஜ் ப்ரின்ஸிபால்.—காலஞ்சென்ற மிஸ்டர் எ. ராஜாராமய்யருக்குப் பதிலாக, அக்காலேஜிலேயே ஸுமார் முப்பது வருஷமாக உழைத்துவரும் மிஸ்டர் C. கணபதி அய்யரவர்களை, ப்ரின்ஸிபாலாக அந்த காலேஜ் நிர்வாக ஸபையார் நியமித்திருப்பது யாவருக்கும் திருப்தியைத் தரும்.

***

லார்ட் ஹார்டிஞ்.—நமது காருண்ய ராஜப்ரதிநிதியின் ஆட்சிகாலம், இந்திய ஜனங்களின் ஏகோபித்துச் செய்த வேண்டுகோளை முன்னிட்டு, அடுத்த வருஷப் மார்சமாதம் வரை நீடிக்கப்பட்டிருப்பது ஒருவாறு திருப்தியையுண்டாக்கின போதிலும், இவ்வுத்தம புருஷனே, இப்பொழுது நடக்கும் கோரயுத்தம் முடிவாகிற வரையில், நமது ராஜப்ரதிநிதியாயிருந்து வரவேண்டுமென்ற நம்முடைய கோரிக்கை நிறைவேறாமலிராது என நம்புகிறோம்.

***

புதிய ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்.—ஸர். ஸி. சங்கரன் நாயர் அவர்கள் இராஜப் பிரதிநிதியின் நிர்வாக ஸபையில் கல்வி மெம்பராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதை முன் சஞ்சிகையில் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர் தமது புதியஸ்தானத்தை அடுத்த அக்டோபர் மாதத்தில் வகித்துக்கொள்வார். மிஸ்டர் நாயருக்குப் பதிலாக மயிலாப்பூரில் பிரபலவக்கீல்களுள் ஒருவரான மிஸ்டர் கே. சீனிவாஸய்யங்கார் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதை நம் நேயர்கள் அறிவார்கள். மிஸ்டர் ஐயங்காரவர்கள் தமது ஜட்ஜ் ஸ்தானத்தை நாளது மாதம் 12ந்தேதி திங்கட்கிழமை வகித்துக்கொண்டு வேலை பார்ப்பார்.

***

இரண்டு துக்க ஸம்பவங்கள்.—'போதினி' யின் அபிவிருத்தியில் அக்கறைகொண்ட இரு நண்பர்கள் சென்ற மாதத்தில் அகால மரணத்தை யடைந்துவிட்டனர். ஒருவர் மிஸ்டர் T. R. சுப்ரமணிய சாஸ்திரியார், பீ. ஏ. மற்றொருவர் மிஸ்டர் K. S. வீராஸாமி அய்யர், பீ. ஏ., எல். டி. இவ்விருவரும் பாலியர்கள் தான். இவர்கள் பிரிவினால் நாம் மிகவும் வருந்துகிறோம். இவர்கள் குடும்பங்களிடம் நமது அனுதாபத்தை இப்பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடுகிறோம்.

இன்றிரவு இதற்குமேல் ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாது. இன்னும் ஒரு வாரம் பொறு. அதற்குள் உன் மனதையும், சரீரத்தையும் திடப்படுத்திக்கொள். அருணோதயமாகிறது: நான் செல்லுதல் வேண்டும்—"

பட பட வென்று அதிவேகமாய் மார்பு அடித்துக்கொள்ள நரேந்த்ரன், "நீ இன்னாள் என்பதை எனக்குத் தெரிவித்து விட்டுத்தான் போகவேண்டும்; அதற்குமுன் உன்னை விடமாட்டேன். உன் அந்தரங்க ஸமாசாரத்தை இன்னும் விவரமாய் நான் அறியவேண்டும்" என்று அவளுடைய மெல்லிய கரங்களைப்பற்றி இழுத்தான்.

நாகரத்னம்போல் நேத்ரங்கள் ஜ்வலிக்க அப்பெண்மணி ஓர் எளனப புன்னகை செய்து "உன்னை நம்பக்கூடாது. நீ லேசான பேர்வழியல்ல. காதற்றொழில் என்பது உனக்குப் புதிதன்று. இன்னொரு நாள் ரஹஸ்யத்தைப் பூர்த்தியாய்த் தெரிவிக்கிறேன். என் நாமதேயம் ஜெலீகா." அவள் நிஷ்க்ரமித்தாள்.

Supplement to the "Viveka Bodhini" "விவேக போதினி" அனுபந்தம்

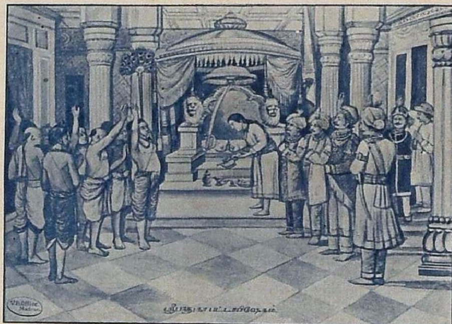

ஸ்ரீ பாதுகாபட்டாபிஷேகம்